b. The Transkei and especially the Ciskei apparent lack of vitality as fully independent states besmirch the policy of the RSA Government in this regard. The latent instability which prevails in these two states in fact stimulates the revolution country-wide.

c. The Ciskei and Transkei are an inseparable part of the Eastern Province which is also presently relatively unstable. Together they constitute the Eastern Cape and must be viewed as one front or theatre.

d. The apparent inability of the RSA Government - and its instruments - to curb the continually deteriorating riot and unrest situation leads to the growing defeatism among all the people of the Eastern Cape. In addition the economic depression has hit the area hard and an "aura" of bankruptcy is strongly perceptible. A feeling of permanence and trust for the future is missing. Whites are evidently deserting the area.

e. Attempts to activate and keep alive the pro-RSA resistance movements, as well as to organise black moderates, do not succeed adequately, mainly because of the intimidation factor and the lack of moderate leaders.

APPENDIX 10

Handbook of the National Co-ordinating Mechanism (NCM)

3. Emphasis. This document addresses the problem of permanent normalisation of the Eastern Cape situation. Existing written and unwritten plans to prevent the onslaught remain in force and shall be carried out. This applies also to future, additional or other plans. The ideas in this document must not be viewed in isolation but as part of the total counter-revolutionary endeavour. This Command and GB5 set themselves the objective in November 1985 to "win in 1986". It still remains our objective to stabilise and normalise the Eastern Cape before 31 December 1986 such that the current state of emergency regulations can be lifted. It is however foreseen that the completion of this task must not be viewed as an end to the counter-revolutionary effort.

AIM/OBJECTIVE

4. To develop the Eastern Cape into an independent power block against the ANC and UDF by December 87.

STARTING POINTS (POINTS TO BE CONSIDERED)

5. The plan must entail minimum political risk for the RSA.

6. Actions must not be traced back to the RSA.

In other words defence units should not be affiliated to any political party or movement by the a protective force which serves the community as a whole.

1.4 We need a two-pronged strategy:

- a political offensive for peace an unity among the people based on strong political organisations; and
- self-defence structures to protect our people.

1.5 Self-defence structures need, by definition, to be para-military. They differ from all the other forms of organisations referred to, including street committees.

They must be tightly structured to repulse aggression an ensure law and order, they need a specific command and control system; their members must be trained and have a high degree of discipline.

1.6 At present, in the light of the Groote Schuur and Pretoria Minutes, Umkhonto we Sizwe (MK) alone cannot undertake the task of our people's defence, although this is a right we need to forcefully demand and struggle for.

The August 6 cease-fire does not neutralise MK.

It has an important role to play. MK cadres, particularly ex-prisoners and those due to return from exile, must play a leading and active role in the establishment of the defence.

1.7 As we proceed to establish defence units so we must raise the demand for the right of self-protection.

Government Ministers, including De Klerk an Vlok allow the Inkatha bands to carry so-called "cultural" weapons.

What is more they allow the AWB to organise military training camps and concede to them the right of "self protection" as long as in Vlok's words their commandos "do not attack anyone".

Our people, who are overwhelmingly the victims of aggression, must demand the right of self-protection too! It is a demand the regime will find extremely difficult to deny and by pressing energetically ahead with a programme of establishing defence units we will make it impossible for the authorises to prevent their growth.

1.8 Our people have the moral right to state: "We do not intend to attack anybody by we demand the right to protect our lives, our lives, our families, our homes and communities! We are forced to create defence units for the sake of our lives".

Clearly we cannot rely on the apartheid police and army for protection.

When they are not attacking the people they are encouraging, siding with and arming the ultra-right forces, warlords and vigilantes.

The impression is also very strong that the sinister hit-squads are recruited form their ranks.

If we are to protect our lives then we must rely on our own strength, organisations and resources.

1.9 Our strength is in our numbers but it must be organised strength.

Licensed weapons van be obtained.
Funds will have to be collected on a voluntary basis from the community.

Once even a few firearms have been obtained firearms training can begin. This should be handled by MK cadres and sympathetic township police.

For initial training purpose airguns should be used. Air rifles and pistols (the pellet gun type) can be bought for about R200 each.

The advantages is that no license is required and they are not excellent, cheap and safe way for teaching people how to aim and shoot correctly.

A suitable practise ranges needs to be organised.

Rudimentary weapons

While everything must be done to adequately arm the defence units we should not scorn the use of rudimentary weapons.

From early times people have used clubs and stones, catapults and spears for hunting and self-defence.

The martial arts illustrate how formidable simple weapons can be.

A history of township and rural resistance simple weapons can be.

The material arts illustrate how formidable simple weapons can be.

A history of township and rural resistance shows that rudimentary weapon can be effectively used.

The Vietnamese peasants used rudimentary weapons extremely effectively against the might American invaders (for example traps of sharpened bamboo, spikes etc).

In countries like EI Salvador and Nicaragua home-made weapons have been used on a mass scale in the struggle against dictatorship (e.g. petrol bombs, homemade handgrenades, dynamite).

Our people must be encouraged to make homemade weaponry purely for defensive purpose.

We need to face the fact that it is going to be a problem to obtain the necessary firearms. Until we do, we will simply have to make do with homemade weaponry.

In a country like South Africa, however, there are plenty of sophisticated means of protection that can be legally purchased among them gas guns and sprays. Cross bows and bow-and-arrow sets can also be bought without a licence.

Factory and engineering workers have the skills and the equipment to manufacture rudimentary weapons.

Volunteers who do no, have firearms should at least be quipped with two stout sticks, clubs or iron bars and a homemade shield.

With training these can be utilised in a formidable way for self-defence against assailants armed with rudimentary weapons.

HANDLEIDING : NASIONALE KOÖRDINERINGSMEGANISME (NKM)

1. INLEIDING

1.1 Die Nasionale Bestuurstelsel is enkele jare gelede ingestel om beter koördinasie en doeltreffendheid van optrede tussen die veiligheidsgemeenskap aan die een kant, en welvaartsgemeenskap aan die ander kant, te verseker. Met die oog op die nuwe Suid-Afrika, sinvolle doelwitbereiking, koste-effektiwiteit en om die outonomie van departemente se lynfunksie verantwoordelikhede te verseker, het die Kabinet die Nasionale Bestuurstelsel met die Nasionale Koördineringsmeganisme vervang.

2. NUWE NASIONALE KOÖRDINERINGSMEGANISME (NKM): AGTERGROND

2.1 Sedert die instelling van die Veiligheidsbestuurstelsel in 1979, wat primêr rondom die veiligheidsproblematiek gewentel het, het die welvaartsterrein geleidelik meer prominent geword ten einde gestabiliseerde gebiede te normaliseer.

2.2 Terwyl daar na idealistiese einddoelwitte vir Suid-Afrika op alle terreine gestrewe word, moet bestaande probleme prakties benader word. Op die kort- en medium termyn staan die land voor groot uitdagings. Armoede, werkloosheid, huisvestingstekorte, gebrekkige opleiding, ongeletterdheid en talle ander struikelblokke staan in die weg van voorspoed en groei. Die omstandighede van die mense in Suid-Afrika moet in sy volle verskeidenheid hanteer word. Dringende probleme van vandag en môre moet nou hanteer word. Vir die agtergeblewenes kan die bevrediging van hulle basiese behoeftes reeds 'n stap wees in die verbetering van hulle lewenskwaliteit en geluk.

2.3 Die Regering het in 1989 besluit om hoë prioriteit te verleen aan die welvaart van die land en sy mense en die verbetering van die algemene lewenspeil. Dit is belangrike boustene in die fondament van 'n Suid-Afrika waarna ons strewe. Dit is duidelik dat sake soos die onderwys, primêre gesondheid, werksgeleenthede, behuising en die daarstelling van noodsaaklike infrastruktuur prioriteitsbehoeftes van ons land se mense is.

2.4 Die Regering ag dit belangrik dat vinnig met doelwitbereiking gevorder word en dat die vordering doeltreffend bestuur, getoets en teen neergelegde tydskale gemeet word. Denkpatrone sal vervang moet word met onkonvensionele denke ten opsigte van die bereiking van doelwitte. 'n Nuwe Suid-Afrika verg 'n nuwe benadering tot die doel en funksies van die owerheid. Bestaande doelwitte en strategieë van departemente en die owerheid in die algemeen word in heroënskou geneem en 'n herwaardering van standaarde vind plaas. Doelwitbestuur sal in die Staatsdiens voorop gestel word en die Regering sal hom vergewis van die effektiwiteit en impak van staatsbesteding op ontwikkeling. Voorts is die kwaliteit en kwantiteit van produkte en dienste wat deur die Staat gelewer word van kardinale belang. Gereelde evaluering van die vordering met die bereiking van doelwitte sal geskied.

2.5 In die hantering van die welvaartsaangeleenthede is dit duidelik dat die volle vermoëns van die owerheid in eenheidsoptrede 'n voorvereiste is. Die volgehoue samewerking en ondersteuning deur die veiligheidsmagte is noodsaaklik. Die Nasionale Koördineringsmeganisme is gerig op vennootskap, gesamentlike verantwoordelikheid en optrede waarby die kommunikasie- en inligtingsgemeenskap van kardinale belang is. Die Nasionale Koördineringsmeganisme is juis tot voordeel van departemente geskep waar

Departementshoofde of sy sub-komitee, aangeleenthede van belang deur middel van die nasionale koördineringsmeganisme na regionale en plaaslike vlak deurgee en sodanige optrede op gemelde vlakke bewerkstellig as wat nodig mag wees.

3.2.3 Die Komitee van Departementshoofde kan op versoek of op eie inisiatief advies aan die Kabinet of Kabinetskomitees lewer.

3.2.4 Departementshoofde sal steeds lynfunksie-aangeleenthede direk aan sy verantwoordelike Minister deurgee.

3.3 Veiligheidskomitee (VK)

3.3.1 Omdat die skepping van die Nasionale Koördineringsmeganisme (NKM) en die gepaardgaande afskaffing van die Werkkomitee (WK), Kern Werkkomitee (KWK) sowel as die NGBS en sy komitees 'n leemte op die Veiligheidsterrein gelaat het, het die Staatspresident toestemming verleen dat ondersoek ingestel word na meganismes om die leemte te vul.

3.3.2 Die DG's gemoeid met Veiligheidsaangeleenthede het besluit om in die plek van die ou KWK 'n Veiligheidskomitee (VK), te stig. Die samestelling van hierdie Komitee is soos volg:

(1) DG NI (Voorsitter)
(2) SAW
(3) Kompol
(4) DG Staatkundige Ontwikkeling
(5) DG Buitelandse Sake
(6) DG Justisie
(7) Sekretaris-generaal van die SP se kantoor
(8) Hoof van die Veiligheidsekretariaat
(9) Sekretaris (NI).

3.3.3 Hierdie komitee vergader twee weekliks voor die SVR en is verantwoordelik vir die koördinering van alle Veiligheidsaangeleenthede op nasionale vlak, sowel as verslagdoening aan die Staatsveiligheidsraad (SVR) en Kabinetskomitee vir Veiligheidsake (KKVS).

3.4 Taakgroepe/Interdepartementele Taakgroepe (ITG'e)

3.4.1 Die konsep van interdepartementele taakgroepe op nasionale vlak word behou en hulle word deur die direkteurs-generaal van die Komitee van Departementshoofde geaktiveer soos nodig met die ondersteuning en bystand van die Kabinetsekretariaat en/of Veiligheidsekretariaat. Die Interdepartementele Komitees van die SSVR (behalwe die Nasionale Sekerheidskomitee, SATEKG en die GVS) sowel as die NGBS tesame met sy sub-komitees NASGIK, NASSEM, NASVEI en NKS is afgeskaf.

3.4.2 Die volgende veiligheids ITG'e bestaan tans:

(i) Die Gesamentlike Veiligheidstaf (GVS).
(ii) Die Suid-Afrikaanse Telekom en Elektriese Kragvoorsieningsgesag (SATEKG).

NASIONALE KOöRDINERINGSMEGANISME

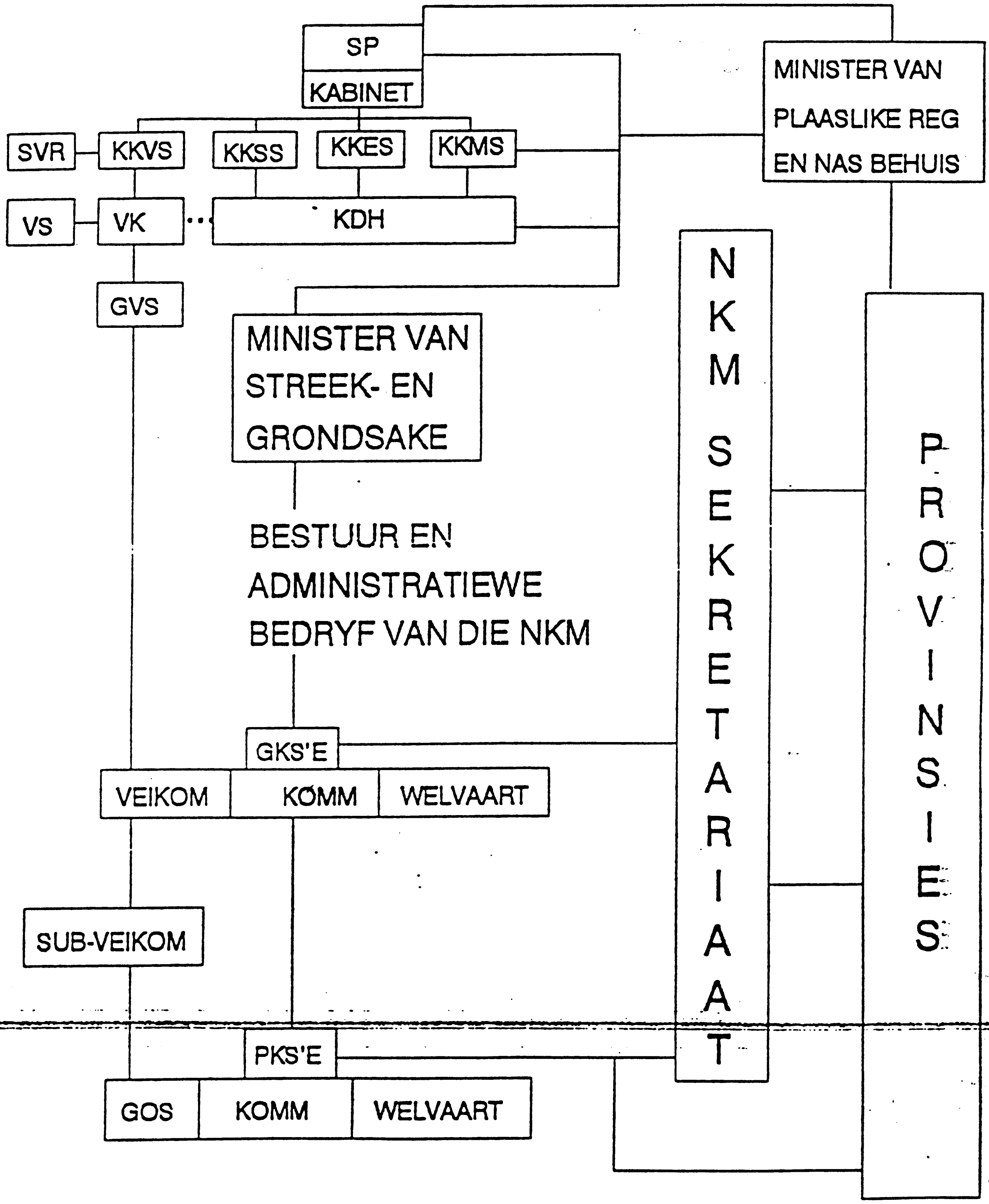

	FJ / 86/87	FJ / 87/88	FJ / 88 / 90	FJ 90 / 91	FJ / 91/92
Reeds Ingédien	-	-	-	-	-
Totaal nou Versoek	R7 716 445	R7 508 592	R8 206 891	R8 970 131	R9 804 353
Verskil Benodig	R7 716 445	R7 508 592	R8 206 891	R8 970 131	R9 804 353

AANBEVELINGS : PROJEK KAMPONG

19. As deel van Projek ANCOR is die doelstelling van Sub-projek KAMPONG die fisiese bedryf van volksorganisasies en bewegings. 'n Bedrag van R802 503 is in die huidige boekjaar hiervoor beskikbaar. Volgens opdragte en prioriteite neergelê deur die Minister van Verdediging, moet kontramobilisasie-aksies binnelands drasties uitgebrei word, en aksies in SWA moet ook verhoog word. Die volle spektrum van projekte word in Aanhangsel K uiteengesit.

20. Die lys van projekte sien as volg daaruit. (Bedrae gelys is die wat nou versoek word, en dit sluit bestaande goedkeurings in).

Reeksno	Projekbeskrywing	FJ 86/87	FJ 87/88
1	ETANGO (Ovambo-beweging)	R 358 000	R 327 000
2	EZUVA (Kavango-beweging)	R 442 000	R 471 000
3	Mobilisering van gematigde Swart leiers in RSA	R 909 120	R1059 120
4	METROS : Mobilisering van tradisionele genesers	R 200 000	R 250 000
5	Natal Vakbond	R 500 000	R 550 000
6	Kwa Ndebele-projek	R 92 284	R 100 000
7	Venda-projek	R 130 000	R 140 000
8	Qua-Qua-projek	R 78 054	R 90 000
9	Eagle Jeugklubs (OVS)	R1124 880	R1300 000
10	Vaaldriehoekse Swartjeug projek	R 250 000	R 265 000
11	Oriëntering Swart onderwysers	R 600 000	-
12	Globale Kleurlingprojek	R1277 000	R1400 000
13	Kleurling Parlementariërs	R 100 000	R 110 000
14	Navorsingsprojek Stellenbosch Universiteit	R 40 000	R 40 000
15	Caprivi-projek	R 65 440	R 70 000
16	Kaokoland-projek	R 254 000	R 300 000
17	Namaland-projek	R 72 000	R 80 000

5 van die Vredesakkoord, voorlopig behoue bly en periodiek opgedateer word aan die hand van moontlik wisselende behoeftes wat departemente op grond van veranderende omstandighede ervaar;

j. in die lig van die deurlopende noodsaaklikheid van doeltreffende koördinering tussen veiligheids- en welvaartsbelange, die Veiligheidskomitee, benewens sy inligtingsfunksie, ook die verantwoordelikheid aanvaar om welvaartsdepartemente en die NKM sekretariaat vroegtydig te betrek wanneer 'n spesifieke welvaartsaangeleentheid veiligheidsrelevansie het; en

k. van die personeel verbonde aan die Kabinetsekretariaat wat te make het met die administrasie van die NKM, sowel as met Datanavorsing, na oorleg tussen die Kommissie van Administrasie, die Direkteur-generaal van die Kantoor van die Staatspresident en die Direkteur-generaal van Streek- en Grondsake, met ingang van 1 Nov 91 na laasgenoemde Departement oorgeplaas word.

consultation

4. Ander Relevante Wysigings

a. Die strukturele uiteensetting van die NKM is in Aanhangsel A.

b. Die samestelling van die Veiligheidskomitee (VK) is soos volg :

i. KOMPOL (Voorsitter)

ii. H SAW

iii. DG NI

iv. DG Buitelandse Sake

v. DG Justisie

vi. Staatkundige Raadgewer

vii. Hoof van die Veiligheidsekretariaat

c. Die Gesamentlike Veiligheidstaf (GVS) se samestelling is soos volg :

i. Vaste Lede

(1) SAP - Hoof Binnelandse Stabiliteit (Voorsitter)

Bev Off Onlusbeheer en -bekamping (Tvl)

Bev Off Onlusbeheer en -bekamping (Kaap, OVS en Natal)

d. Die eintlike bedryf van volksorganisasies word gedoen in terme van Sub-projek KAMPONG. Ook hier word dringend 'n verhoging van bedrae begroot benodig, veral gesien in die lig van binnelandse prioriteite wat deur die Minister van Verdediging persoonlik neergelê is.

AANBEVELINGS : PROJEK ANCOR

9. Die huidige-goedgekeurde organisasiestruktuur sowel as die vermoë van die frontorganisasie (FO) blyk nou heeltemal onvoldoende te wees inaggenome die omvang van die rewolusionêre aanslag. Om hierdie probleem reg te stel word die volgende hiermee voorgelê vir goedkeuring:

10. Organisasie. Die volledige organisasiestruktuur word aangedui in Aanhangsel A. Totale hoeveelheid poste betrokke is 99. (Tans is 24 poste goedgekeur).

11. Streekkantore. Dit word aanbeveel dat die volgende streekkantore gestig word. Sekerheid is 'n probleem en volledige detail oor die stigting van hierdie kantore word in Aanhangsel B uiteengesit.

a.	Windhoek	:	Reeds gestig. (1 Mei 1986).
b.	Kaapstad	:	1 Sep 86
c.	Bloemfontein	:	1 Sep 86
d.	Port Elizabeth	:	1 Sep 86
e.	Durban	:	1 Okt 86
f.	Kimberley	:	1 Okt 86

12. Salaris pakkette. Detail word verskaf in die tabel aangeheg as Aanhangsel C. Die tabel dien ook as opsomming mbt poste-uiteensetting.

a. Bedrag benodig huidige FJ : R3 314 958.

b. Bedrag benodig FJ 87/88 : R4 781 442

13. Personeelkode. Die Korporasie se Personeelkode word aangeheg as Aanhangsel D.

a. Alle aansoekers moet op 'n behoorlik ontwerpte aansoekvorm aansoek doen om 'n betrekking.

b. Elke aansoeker moet ook 'n sekerheidsvraelys voltooi, wat, alhoewel dit aan SAW vereistes voldoen, die voorkoms van 'n dokument van die FO moet hê. Informele keurings moet deur HDTI gedoen word.

c. Geen aanstellings mag gemaak word sonder dat dit eers, via die Projekoffisier, aan D Pers voorgelê is vir goedkeuring nie.

14. Bedryfskostes. Nadat die Korporasie nou vir etlike maande in bedryf is, blyk dit dat die bedryfskostes soos uiteengesit in die oorspronklike voorlegging in heelparty aspekte tekortskiet. Maandelikse bedryfskostes soos uiteengesit in Aanhangsel E word voorgelê vir goedkeuring. Dit word versoek dat hierdie bedryfsuitgawes terugwerkend vanaf 1 Apr 86 goedgekeur word.

Gemeenskapskakelforum	- GSF
Community Liaison Forum	- CLF
Gesamentlike Veiligheidstaf	- GVS
Joint Security Staff	- JCC
Hoof van die Suid-Afrikaanse Weermag	- HSAW
Chief of the South African Defence Force	- CSADF
Interdepartementele Komitee	- IDK
Inter Departmental Committee	- IDC
Interdepartementele Taakgroep	- ITG
Inter Departmental Task Group	- ITG
Kabinetsdienste	- KABD
Cabinet Services	- CABS
Kabinetsekretariaat	- KS
Cabinet Secretariat	- CS
Kabinetskomitee vir Ekonomiese Sake	- KKES/ KKOMES
Cabinet Committee for Economic Matters	- CCEM/ CCOMEM
Kabinetskomitee vir Maatskaplike Sake	- KKMS/ KKOMMS
Cabinet Committee for Social Matters	- CCSM/ CCOMSA
Kabinetskomitee vir Staatkundige Sake	- KKSS/ KKOMSS
Cabinet Sommittee for Constitutional Matters	- CCCM/ CCOMCM
Kabinetskomitee vir Veiligheidsake	- KKVS.
Cabinet Committee for Security Matters	- CCSM

TOP SECRET

ANNEXURE B TO OPERATION KATZEN

SOME CONSIDERATIONS

1. Step 1. Discussions already held with Namba Sebe. He is the senior Sebe. Old Minister of Ciskei. Brother of Charles Sebe. Supporter of Maqoma (CPRPP). Charles Sebe's wife already in Transkei - convenient post for actions from the Transkei seen from a family point of view. Com Ops (Communication Strategy of the RSA to project and promote itself as friendly) can be founded thereon.

2. Step 2. Transkei is the logical place for Charles Sebe's exile. Transkei enjoys relative stability. Logical place to start the XWB - largest population group.

3. Step 3. CPRPP is acceptable party and Maqoma is acceptable as leader for the Xhosa - enjoys the support of Namba who will accept his authority. Is seen by the Ciskei Xhosa as a political alternative. (Especially after the burial of his fore-father's remains).

4. Step 4. Promotion of inherent Xhosa endeavours for unity as bulwark against SACP/ANC/UDF revolutionary onslaught.

5.5.4 Om gemeenskapsbetrokkenheid te mobiliseer by die gemeenskap se welvaart (direk) en of veiligheidsituasie (indirek).

5.5.5 Die opstel van gemeenskapsaksieplanne en die deurlopende evaluering van die vordering daarvan.

5.5.6 Die inisiëring van projekte wat gerig is op behoeftebevrediging in die gemeenskap.

5.5.7 Om private sektor betrokkenheid by aksieplanne te bekom en te bevorder.

5.5.8 Om sinvolle kommunikasie met die owerheid uit te bou en in stand te hou.

5.5.9 Om probleme of behoeftes wat deur die owerheid aangespreek moet word, na die PKS te verwys.

5.5.10 Om die gemeenskap deurlopend op die hoogte te hou of te laat hou met die vordering wat daar met aksieplanne gemaak word.

5.5.11 Om behulpsaam te wees met die saamstel van projekspanne om spesifieke aksies in die gemeenskap van stapel te stuur.

5.6 Skakelmeganismes

Die GSF of Ontwikkelingsvereniging en die PKS moet 'n sinvolle skakelingsprosedure tot stand bring. Dit sal impliseer dat verteenwoordigers van eersgenoemde op bepaalde tye by die PKS sal aansluit om sekere sake na behoefte daar te hanteer. Dieselfde sal ook geld waar verteenwoordigers van die PKS op bepaalde tye by die GSF of Ontwikkelingsvereniging sal aansluit. Afgesien van vaste en geskeduleerde bywonings van samesprekings of vergaderings van tyd tot tyd, soos reeds na verwys, kan daar ook op 'n ad-hoc basis skakeling na behoefte plaasvind.

Die plan van aksie wat vanuit die gemeenskap saamgestel is en wat 'n weerspieëling is van die behoeftes en probleme van die gemeenskap, sal tydens hierdie gemelde skakeling die inhoud van die samesprekings vorm.

Nadat so 'n aksieplan opgestel is en die gemeenskap homself ook getaak het om sekere aksies self te hanteer en af te handel, moet hierdie aksieplan aan die PKS voorgelê word, sodat die owerheidsektor se verteenwoordigers hulself daarbinne kan taak.

Nadat laasgenoemde afgehandel is beskik die PKS oor 'n volledige plan van aksie wat die gemelde behoeftes van die gemeenskap reflekteer en wat gevolglik by die uitvoering daarvan die samewerking en goedgesindheid van die gemeenskap sal verseker aangesien hulle deel gehad het in die opstel van die plan.

Die PKS kan verder 'n belangrike rol speel in die mobilisering van veral die private sektor by die uitvoering van die aksieplan. In hierdie opsig word onder andere gedink aan die rol wat die onderskeie SOAK's, SOV's en DOV's in hierdie verband kan speel.

ii. Elke vergadering moet as 'n werksessie beskou word. Indien daar nie dringende werk is wat gesamentlik afgehandel moet word nie, moet elke departement dus afsonderlik voortgaan met sy lynfunksie.

iii. Veikom werksaamhede kan of pro-aktief (as inligting oor 'n toekomstige bedreiging bekend raak) of re-aktief (as die probleem reeds bestaan) wees. Die Veikom behoort egter pro-aktief ingestel te wees.

iv Die Gesamentlike Operasie Sentrum (GOS)

(1) Wanneer gesamentlike operasies uitgevoer word, moet 'n Gesamentlike Operasie Sentrum (GOS) aktiveer word om die operasie te bedryf.

(2) Die bemanning van die GOS sal deur die Veikom bepaal word.

(3) Gesamentlike werksprosedures wat elke moontlike veiligheidsituasie dek, moet vir die GOS opgestel en aan alle VM'e versprei word.

7. INLIGTINGSVOORSIENING AAN GKS'e/PKS'e

7.1 Met die ontbinding van die GIK'e/GIS'e in GBS-verband het 'n leemte op grondvlak ontstaan met betrekking tot interdepartementele skakeling ten opsigte van veiligheidsinligting. Gedurende samesprekings tussen NI, die SAP en SAW is dus besluit dat:

7.1.1 Die lynfunksionaris verantwoordelik vir die bedryf van inligting ten opsigte van Wet en Orde-aangeleenthede op streek- en plaaslike vlakke, die veiligheidstak van die Suid-Afrikaanse Polisie is, wat sorg sal dra dat relevante inligting aan alle departemente op alle vlakke voorsien sal word. Verder moet alle ander departemente ook sorg dra dat dringende informasie wat op Wet en Orde betrekking het op alle vlakke aan die SAP(V) voorsien word, sodat 'n volledige inligtingsprent daargestel kan word.

7.1.2 Die Veiligheidstak sal, wanneer daar 'n behoefte aan inligting van 'n nasionaal-strategiese aard op streekvlak bestaan, in oorleg met sy hoofkantoor reëlings vir die voorsiening daarvan tref.

7.1.3.1 Waar GKS en PKS lede nie almal sekerheidsklarings het nie, moet inligting oor die veiligheidsituasie slegs in breë trekke verstrek word en moet sorg gedra word dat taktiese inligting nie bekend gemaak word nie. Waar sensitiewe inligting noodsaaklikerwys aan 'n GKS/PKS bekend gemaak moet word, kan dit afsonderlik aan die GKS/PKS voorsitter en/of betrokke departement gedoen word. Taktiese inligting sal as 'n reël slegs by Veikoms op verskillende vlakke verstrek word.

7.1.4 Die SAP(V) wat dus as veiligheidsinligtingstafoffisier ten opsigte van Wet en Orde-aangeleenthede vir die GKS/PKS in sy streek optree, sal self oor die samestelling en funksionering van 'n inligtingsvoorsieningsinstansie vir sy streek moet besin, en die GKS/PKS voorsitter voorlig. Daar word egter voorsien dat dit wel in die praktyk nodig sal wees om interdepartementele inligtingsvergaderings te hou - veral wanneer die onrussituasie eskaleer.

4. PROJEKSPANNE

4.1 Inleiding

Indien die welvaart van die land steeds op 'n beter grondslag geplaas wil word, sal dit nodig wees om vier vennote in 'n eenheid saamgesnoer te kry om aksiegerigte programme en projekte aan te pak. Hierdie vier vennote is:

* streekdiensterade en plaaslike owerhede RSC's + local authorities
* staatsdepartemente State departments
* gemeenskap (teikengroep) self Community (target group)
* private sektor Pvt. Sector

Projekspanne kan bestaan uit enige een van die vier vennote alleen of uit 'n kombinasie daarvan. Projekspanne word saamgestel op grond van behoeftes en probleme wat in gemeenskappe geïdentifiseer word en vervolgens aangespreek moet word. Die PKS moet in hierdie verband die nodige inisiatief neem ten opsigte van daardie probleme of behoeftes wat binne die raamwerk van die PKS aangespreek moet word.

Die breë uitgangspunt wat geld is dat hierdie vennote volgens die spesifieke behoefte of aksie wat benodig word in 'n eenheid saamgevoeg word. In effek kan dit beteken dat vir 'n spesifieke behoefte al vier vennote vir 'n projek betrek word. In ander gevalle mag slegs twee of selfs net een van die vier vennote betrek word.

Hierdie vier vennote word dan gesamentlik of afsonderlik, na gelang van omstandighede, in 'n projekspan saamgevoeg om 'n spesifieke projek aan te pak en af te handel. So 'n projekspan maak nie formeel deel uit van die GKS of PKS nie, maar ad-hoc samesprekings, beraadslaging en terugrapportering aan gemelde strukture is wel noodsaaklik. Nadat 'n projek afgehandel is sal so 'n projekspan ook "ontbind".

Dit is moontlik dat sekere van die vennote (individue) by selfs meer as een projekspan betrokke kan wees.

Die voordeel van die projekspanne is veral die volgende:

* hulle het nie nodig om by die geskeduleerde vergaderings van die PKS teenwoordig te wees nie.

* die projekspanne kan al hul tyd en energie op aksiegerigtheid instel (projekte).

Projekspanne moet veral konsentreer op die werklike gevoelde behoeftes van gemeenskappe, soos laasgenoemde dit uit sy eie geledere bepaal het.

Projekspanne kan op grond van twee benaderings saamgestel word:

eerstens op grond van behoeftes of probleme wat deur formele of ander instansies binne en buite die gemeenskap bepaal word bv watervoorsiening, gesondheidsdienste, ensomeer.

tweedens op grond van die werklik gevoelde en beleefde behoeftes wat deur die

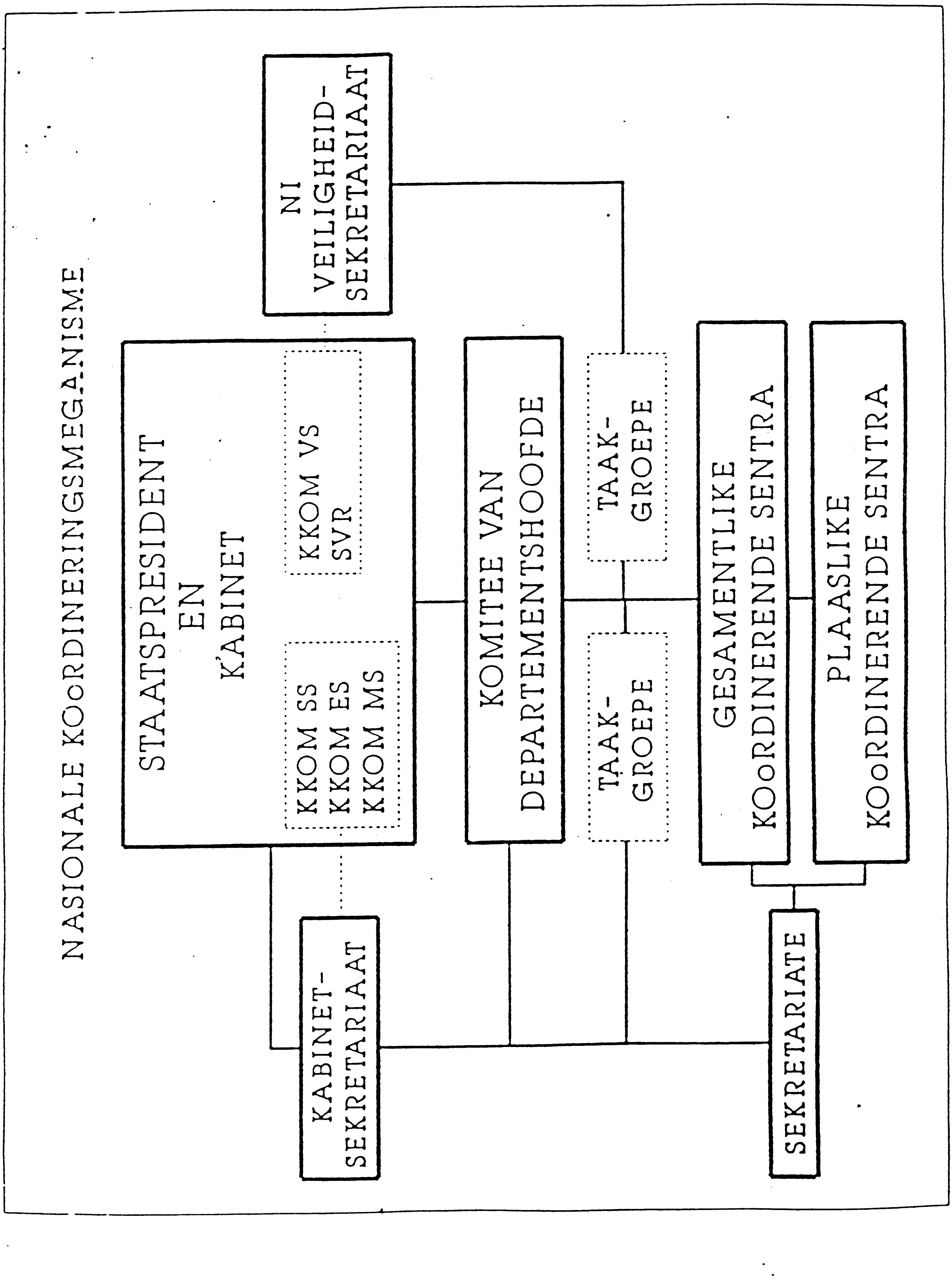
NASIONALE KOöRDINERINGSMEGANISME
NI VEILIGHEID-SEKRETARIAAT
STAATSPRESIDENT EN KABINET
KKOM VS
SVR
KKOM SS
KKOM ES
KKOM MS
KOMITEE VAN DEPARTEMENTSHOOFDE
TAAK-GROEPE
TAAK-GROEPE
GESAMENTLIKE KOöRDINERENDE SENTRA
PLAASLIKE KOöRDINERENDE SENTRA
KABINET-SEKRETARIAAT
SEKRETARIATE

besonderhede wat in die verslae verlang word sal deur die Kabinetsekretariaat aangedui word.

3.8.7 Alle personeeluitgawes sal uit die departemente se eie begrotings bestry word.

South Africa's military strategists are very well versed in the theory and techniques of LIC. Many of our generals, including Magnus Malan, studied counter-insurgency in the military academies of the USA. Their links with other military strategists from Chile to Israel are well known.

The generals and the politicians have not only made use of the theory of total strategy and dirty tricks and winning hearts and minds, but they have also gained much experience in the use of death squads, as we learnt from the Harms Commission and numerous other revelations, and in the "art" of destabilising other countries by means of hit squads or surrogate forces like Renamo, Unita and the Lesotho Liberation Army.

By 1989 it had become abundantly clear that these strategies were not working. More subtle forms of counter-insurgency would have to be worked out.

At the beginning of 1990, the new plan began to emerge: abandon the policy of apartheid, unban the opposition, present the National Party as a moderate, reformist party working for peace, improve the image of white South Africa and stop sanctions. But what if the black majority took advantage of the new freedom to rise up and take power? Whether that is likely to happen or not, it represents what whites fear most.

Addressing these fears on March 8. 1992, during the white referendum debate on TV, Hernus Kriel, the Minister of Law and Order, pointed our that since February 2, 1990 the violence has changed from "black on white" to "black on black". Does that mean that there was deliberate strategy not only to stop the ANC's armed struggle, but also to destabilise the black community by instigating internal conflict?

BEHIND THE VIOLENCE

The pattern of violence since the beginning of the 90's is clear. In ICT's booklet on violence, "The New Kairos" published in September 1990, a clear distinction is made between "**the causes** of the violence and the **conditions** that make violence possible."

The conditions that are being exploited include political rivalry, tribalism, hostel dwellers and residents, squatters and residents and competing taxi associations. But the instigators of the violence are a "third force" that most commentators and analysts now trace back to the Special Forces of the SADF. Nobody else could orchestrate conflict throughout the country on such a massive scale without being discovered. The operation is now so extensive and so complicated, employing thousands of highly skilled people, planning hundreds of attacks and conspiracies, using vast amounts that it is not longer possible to monitor the operation, left alone stop it.

What still puzzles many commentators, however , is the motive. Are they trying to wreck the negotiations process? Acquaintance with the long history of low

ANP/009/0076/1

APPENDICES TO THE SECOND SUBMISSION BY THE AFRICAN NATIONAL CONGRESS TO THE TRUTH AND RECONICILIATION COMMISSION

12 MAY 1997

ANC

(3) The building of the area (Ciskei, Transkei and Corridor) as the fatherland of the Xhosa wherever he finds himself: - "One nation one land." This Xhosaland must address once and for all the age-old and embarrassing Xhosa land claims;

(4) The present three areas find it difficult economically. Together and possibly with East London as a free harbour they can possess the power to become economically stronger. The RSA must be prepared to provide injections necessary;

(5) The projection of the Xhosaland to the world as a successful story of the RSA's policy of independent states. The envisaged Xhosaland can become an African Power and earn international recognition in the end;

(6) As an example King William's Town can be incorporated first with the rest to follow. The Berlin area must be promoted greatly as an industrial growth point;

(7) The above-mentioned steps will arrest the influx into urban areas (especially into Port Elizabeth and Cape Town);

(8) A Xhosa election (with the participation of whites) must be held to establish the first fully representative parliament;

(9) Functioning of the State.

IMPLICATIONS

15. Various variations, adjustments and the constitution of the above-mentioned phases is possible.

APPENDIX 9

For the Sake of Our Lives!

Kommunikasiekomitee	- KOMKOM
Communication Committee	- COMCOM
Kommissaris van die Suid-Afrikaanse Polisie	- KOMPOL
Commissioner of the South African Police	- COMPOL
Komitee van departementshoofde	- KDH
Committee of heads of departments	- CHD
Mini-GBS	- MGBS
Mini JMC	- MJMC
Nasionale Staatkundige, Ekonomiese en Maatskaplike Komitee	- NASSEM
National Constitutional, Economic and Social Committee	- NATCES
Nasionale Gesamentlike Bestuursentrum	- NGBS
National Joint Management Committee	- NJMC
Nasionale Bestuurstelsel	- NBS
National Management System	- NMS
Nasionale Gesamentlike Inligtingskomitee	- NASGIK
National Joint Information Committee	- NATJIC
Nasionale Inligtingswaardering	- NIW
National Information Assessment	- NIA
Nasionale Veiligheidskomitee	- NASVEI
National Security Committee	- NATSC
Nasionale Koördineringsmeganisme	- NKM
National Co-ordinating Mechanism	- NCM
Nasionale Streekontwikkelingsadviesraad	- NSOAR
National Regional Development Advisory Council	- NRDAC

2. CISKEI

a. Lennox Sebe. President. Thorn in the RSA flesh. Fears Charles.

b. Charles Sebe. Former Chief of the Security forces. Lennox's half-brother. Would together with Xaba and brother Namba in August 83 depose Lennox and landed thereafter, without a prima facie case proved, for twelve years in gaol. Is actually a powerful leader and still enjoys great following. Strong pro-RSA inclined and hates Lennox.

c. Lent Maqoma. Blue-blood chief and held various Cabinet posts. Lennox regards him actually as a threat and booted him out in 1985. Maqoma establishes in 1986 the "CPRPP" as opposition to Lennox. Pro-RSA inclined and esteemed Xhosa leader.

d. Ray Mali. Former Minister of Foreign Affairs. Presently detained by Lennox Sebe. Moderate, very capable and pro-RSA.

e. Sandile. Future Paramount Chief and confidante of Maqoma. (This is not major Sandile of the CDF).

c. die beginsels en riglyne vervat in die goedgekeurde handleiding ten opsigte van die NKM, in stand gehou word tot tyd en wyl dit moontlik op sentrale vlak aangepas word;

d. die provinsiale administrasies, in oorleg met die NKM se sekretariaat, volle verantwoordelikheid neem vir PKSe. Benewens besluitneming oor die instelling en/of behoud van PKS strukture, moet provinsies die nodige inisiatief neem en so spoedig doenlik aan die Departement vir Streek- en Grondsake aanbevelings voorlê oor rasionaliseringsmoontlikhede ten opsigte van die verskillende komitees/verenigings/forums, ens wat op streek- en plaaslike vlak in stand gehou word;

e. die funksies tov die Snelaksiekommunikasiewerkgroep (KWG) met ingang van 1 Nov 91 oorgeplaas word na die SA Kommunikasiediens (SAKD), aangesien hierdie funksies in alle opsigte die lynverantwoordelikheid van die SAKD is;

f. die koördineringsentrum van die Gemeenskapstabiliteit- en -ontwikkelingaksie (GSO koördineringsentrum) ewe eens vanaf die Kabinetsekretariaat oorgeplaas word na die Departement van Streek- en Grondsake en dat die proses van knelpuntskakeling op 'n spoedeisende grondslag, wat die afgelope maande deur die Kabinetsekretariaat ontwikkel is, voortgesit word tot tyd en wyl daaroor 'n ander besluit geneem mag word;

g. die dagbestuur van die Nasionale Koördineringsentrum (NKS), sowel as die volle NKS, met ingang van 1 November 1991 ontbind. In gevalle waar 'n amptenaarsamekoms volgens behoefte op sentrale vlak gefasiliteer moet word, neem die NKM sekretariaat verbonde aan die Dept vir Streek- en Grondsake die leiding om via die betrokke Minister/Adjunkminister die aangeleentheid onder die aandag van die betrokke Kabinetskomitee te bring. Laasgenoemde stel dan na behoefte 'n amptenaretaakgroep saam. Indien die saak besonder spoedeisend is, kan dieselfde aksie in oorleg met die voorsitter van die betrokke Kabinetskomitee geneem word;

h. die Adjunkministerskomitee met betrekking tot die GSO met ingang van 1 Nov 91 ontbind. Die Minister van Streek- en Grondsake of 'n ander politieke funksionaris wat beheer uitoefen oor die NKM, kan op 'n ad hoc-grondslag en na behoefte 'n komitee van belanghebbende politieke funksionarisse inisieer ten einde 'n besondere saak te hanteer;

i. die GSO aksieplanne, wat volledig versoen is met Hoofstuk

a. Bedrag benodig huidige finansiële jaar : R2 113 900.

b. Bedrag benodig FJ 87/88 : R2 227 150.

15. Kantoorakkommodasie. Die Korporasie se hoofkantoor beset tans 'n gedeelte van die 5e vloer van die Val Grace Forum-gebou. (276 vkm teen R3 726 pm). Inaggenome die beoogde uitbreidings is hierdie akkommodasie onvoldoende. Die hele eerste vloer van die gebou is tans beskikbaar en goedkeuring word gevra om die 1e vloer (700 vkm) teen 'n bedrag van R9 100 pm te huur, en die 5e vloer te ontruim. (Hierdie bedrag is in berekening gebring by die bedryfsuitgawes in para 14 hierbo.)

16. Eenmalige / Geleentheidsuitgawes. Om die uitbreidings sowel as die daarstel van streekkantore te akkommodeer is sekere eenmalige en/of geleentheids uitgawes nodig. (Aanhangsel F). Dit sluit die volgende in :

a. Inrigting en beveiliging van kantore

b. Kantoorameublement

c. Opleidingstoerusting

d. Personeel-verwante uitgawes

e. Voertuie

f. Totale bedrag benodig : Huidige boekjaar R2 287 587,50 (Boekjaar 87/88 R500 000,00)

17. Finansiële Prosedures. (Kyk Aanhangsel G). Die volgende belangrike punte, waarvoor goedkeuring gevra word, word uitgelig :

a. Die Korporasie word bedryf met 'n voorskot gelykstaande aan die totaal vir drie maande se bedryfsuitgawes. Rekonsiliasie vind maandeliks per finansiële staat plaas, waarna die voorskot weer aangevul word.

b. Fondse wat vir die bedryf van die verskillende projekte (Projek KAMPONG) oorgedra word, moet beskou word as oordragbetalings.

c. Die opening van bykomende tjekrekenings waar dit vir die bedryf van die projek nodig mag word, mag deur HSI gemagtig word.

18. Opsomming van Bedrae. Opsommenderwys sien die bedrae tov Projek ANCOR as volg daar uit:

			FJ 86 / 87	FJ 87 / 88
a.	Salarisse en toelaes	:	R3 314 958,00	R4 781 442,00
b.	Ander bedryfsuitgawes	:	R2 113 900,00	R2 227 150,00
c.	Eenmalige/geleentheids-uitgawes	:	R2 287 587,00	R 500 000,00

3. STRUKTURE

Die strukturele uiteensetting van die Nasionale Koördineringsmeganisme is in Aanhangsel A.

3.1 Die Kabinet

3.1.1 In die RSA is die Kabinet grondwetlik die hoogste koördineringsmeganisme in die owerheidshierargie ten opsigte van alle uitvoerende owerheidshandelinge. In sy samestelling is daar voorsiening vir vier kabinetskomitees elk onder voorsitterskap van 'n senior Minister, om die Kabinet in sy beleidmakingsproses by te staan, te wete:

(i) Kabinetskomitee vir Staatkundige Sake (KKSS)
(ii) Kabinetskomitee vir Ekonomiese Sake (KKES)
(iii) Kabinetskomitee vir Maatskaplike Sake (KKMS)
(iv) Kabinetskomitee vir Veiligheidsake (KKVS)

3.1.2 Die vier Kabinetskomitees beskik oor aanbevelings- en afhandelingsbevoegdheid binne hul onderskeie bevoegdheidsveld. Die Kabinetskomitees sal voortaan op hulle onderskeie terreine sake van die NKM hanteer.

3.1.3 Die Staatsveiligheidsraad is 'n statutêre liggaam en die ministers wat lede van die voormelde Raad uitmaak, dien ook in die Kabinetskomitee vir Veiligheidsake.

3.1.4 Die ou Sekretariaat van die SVR (SSVR) is vervang deur 'n Veiligheidsekretariaat (VS), wat struktureel by die Nasionale Intelligensiediens (NI) geïntegreer is en sekretariële dienste aan die KKVS en SVR lewer.

3.1.5 Die ou Welvaartsekretariaat se benaming is verander na die Kabinetsekretariaat (KS), en dit bly in die Kantoor van die Staatspresident gesetel. Die Kabinetsekretariaat lewer sekretariële dienste aan die Kabinet, die KKSS, KKES en KKMS, die Komitee van Departementshoofde en Welvaartstaakgroepe.

3.2 Komitee van Departementshoofde

3.2.1 Die voormalige Werkkomitee en Kernwerkkomitee van die SVR is as vaste Komitees afgeskaf. Departementshoofde word na behoefte byeengebring om 'n Komitee van Departementshoofde te vorm. Die Komitee van Departementshoofde sal nie noodwendig uit alle direkteurs-generaal bestaan nie maar kan as 'n klein groepie saamgestel word om 'n bepaalde aangeleentheid te hanteer. In beide gevalle word die Voorsitter uit eie geledere aangewys.

3.2.2 Sakelyste, notules en verwante dokumentasie sal aan alle direkteurs-generaal beskikbaar gestel word sowel as aan die voorsitter en lede van die betrokke sub-komitee. Op hierdie wyse sal direkteurs-generaal op hoogte bly van owerheidsoptrede binne die nasionale koördineringsmeganisme wat moontlik 'n invloed kan uitoefen op die totaliteit van owerheidsoptrede.

Die Kabinetsekretariaat sal in hierdie verband met die sanksie van die Komitee van

Misdaadinligtingsdiens (MID)

GVS Sekretariaat (Sekretaris)

(2) SAW - H Leër (Mede-voorsitter)

D Ops by Afd Ops

Mede-sekretaris

ii. <u>GekoÖpteerde Lede</u>

(1) NI

(2) Justisie en Veiligheidswetgewing

(3) Korrektiewe Dienste

(4) H Dir Welv Adm (NKM Sekretariaat)

5. Vandat die leesbundel ter perse gegaan het, is die volgende beleidsvoorskrifte goedgekeur en vir insae beskikbaar by die Kmdmte :

a. GVS 2 : Die Aanwending van die SAW ivm die Voorkoming van Misdaad.

b. GVS 3 : Gebiedsbeskerming/Gemeenskapsbeveiliging.

c. GVS 4 : SAW en SAP Gesamentlike Komitees.

(A.J. VAN DER WALT)
KS AO VLEUEL : KMDT

Reeksno	Projekbeskrywing	FJ 86/87	FJ 87/88
18	Mike Wildtuin	R 121 530	R 135 000
19	Rigters	R 5 000	R 5 000
20	Kerkgroep SWA	R 72 060	R 75 000
21	Spesialisgroep Kommunikators SWA	R 323 030	R 200 000
22	SWA Swart leiers	R 15 000	R 17 000
23	SWA Bybelskool	R 340 000	R 282 000
	TOTAAL :	R7369 398	R7266 120

21. Saamgevat sien die prentjie tov Projek KAMPONG as volg daaruit:

	FJ 86/87	FJ 87/88	FJ 88/89	FJ 89/90	FJ 90/91
Reeds Ingedien	R 802 503	R 822 566	R 843 103	R 885 286	R 951 683
Totaal nou Versoek	R7369 398	R7266 120	R7941 869	R8680 463	R9487 746
Verskil Benodig	R6566 895	R6443 554	R7098 766	R7795 177	R8536 063

SLOT

22. Indien die bedrae tov Projekte ANCOR en KAMPONG saamgevoeg word is die totale wat nou versoek word die volgende (uitgesonderd bedrae reeds op begroting tov Projek KAMPONG.)

	FJ 86/87	FJ 87/88	FJ 88/89	FJ 89/90	FJ 90/91
ANCOR	R7 716 445	R7 508 592	R8 206 891	R8 970 131	R9 804 353
KAMPONG	R6 566 895	R6 443 554	R7 098 766	R7 795 177	R8 536 063
TOTAAL	R14 283 340	R13 952 146	R15 305 657	R 16 765 308	R18 340 416

NOTA: Die bedrag vir die volgende boekjaar is minder vanweë 'n groot hoeveelheid eenmalige aankope wat in die huidige boekjaar gedoen moet word.

die hulp en bystand van ander instansies gekoördineer kan word in 'n gesamentlike poging. Duplisering en oorvleueling kan ook hierdeur op 'n sinvolle wyse uitgeskakel word.

2.6 Die mees prysenswaardige doelstellings kan nie bereik word deur geïnspireerde leiers en die staatsdiens sonder die hulp van die private sektor nie. Bestaande werkswyse en metodes sal ook aangepas word. Daarom is nuwe en hernude idees nou nodig om groot vraagstukke soos behuising aan te spreek. Goeie resultate kan alleenlik verkry word indien die volkshuishouding helderheid het oor die doelwitte wat bereik moet word, die mees effektiewe en doelgerigte stappe aangewend word en indien die private en openbare sektor behoorlik saamgesnoer word in 'n eenheidspoging om die vraagstukke te hanteer. 'n Nasionale poging met ontwikkeling op alle terreine kan die agtergeblewenes juis omvorm in 'n gemeenskap op pad na die nuwe Suid-Afrika. Die Staat kan hierdie doelwitte nie alleen verwesenlik nie. Die gemeenskap, en veral die private sektor, met sy eie ondernemingsgees en vindingryke mense, dra ook 'n verantwoordelikheid vir die algemene welstand van die land en sy mense.

2.7 Deur 'n ontwikkelingsgerigte benadering en die filosofie van gemeenskapsontwikkeling binne die Nasionale Koördineringsmeganisme toe te pas, kan groter momentum verleen word om die welvaart van die land effektiewer en op 'n beter grondslag te plaas en sodoende die doelwitte van die Regering binne sy 5-jaar-plan te bereik.

2.8 Staatsdepartemente kan nou binne die Nasionale Koördineringsmeganisme beslag gee aan die indikatore (aanwysers) ten opsigte van welvaart wat deur hulle aangedui is en wat binnekort deur die Kabinet oorweeg gaan word, in die sin dat dit as rigtinggewende aanwysers gebruik word waarbinne prioriteitsprojekte van nasionale tot grondvlak aangepak word. Dit is ook die strewe om die opgradering/ontwikkeling oor die hele land, waar die behoeftes self deur die gemeenskappe bepaal word, volgens prioriteit per woongebied aan te spreek.

2.9 Die Regering glo dat daar op die suksesse van die verlede voortgebou word en effektiwiteit en doeltreffendheid van staatsoptrede verder bevorder sal word.

Van die belangrikste voordele van die koördineringsmeganisme is dat:-

dit die Kabinet as hoogste beleidmakende en koördinerende gesag bevestig;
dit gesamentlike optrede en spanwerk op alle vlakke van staatsaktiwiteite bevorder;
daar net een formeel gestruktureerde meganisme is vir die koördinering van owerheidsoptrede;
'n doeltreffende bestuursinligtingsbasis gehandhaaf word;
verskeie komitees afgeskaf word wat koste-besparend is;
duplisering grootliks uitgeskakel word;
lynfunksie gesag van departemente verseker word;
dit dinamies van aard en buigsaam is en na behoefte aangepas kan word; en
dit in die gees van die tyd in lyn is met die Regering se vyf-jaar aksieplan en ekonomiese beleid.

A longer run is not recommended because time on the weekends will be needed for other training and activity.

6.3 Unarmed Self-Defence

The joining of martial arts classes like karate should be encouraged.

Those with such skills should be utilised to teach the basic exercises to the others ("each one teach one").

6.4 Drilling time on weekend should be allotted to marching and drilling information from section to platoon and finally to company level.

Units will have to trained to speedily assemble ("fall in") and to rapidly move in formation from one point to another. They must become used to rapid "on the double" movement.

Drilling is the basis of organised and disciplined manoueuverability. It is also the way of conditioning the volunteers to respond to commands as formation.

The units must be trained to immediately respond to various signals and alarms. The use of whistles should be used to convey certain commands.

For example three blasts of whistle could be the order for a section to assemble at a particular point their street.

There needs to be a signal that commands the sections to assemble in their platoon formations and an other which brings the entire company together at a particular assembly point.

There need to be commands which order sections to take up defence positions in their streets and others which speedily bring the platoons and even companies to specific points of impending attack.

There need to be signals for advance and retreat and of course an alarm which mobilises the entire township into a state of battle readiness.

All these signals and manoeuvre must be practised until perfection is achieved.

6.5 Political Instruction

At least one evening class should be conducted every week. Initial lectures should deal with the reasons for self-defence and the role of the TDF.

They syllabus should deal with the national liberation struggle, the current political situation, strategy and tactics etc.

6.6 Weaponry

Firearms

A political campaign will have to be waged for the arming of the self-defence units.

All avenues need to be explored, including the setting up of licensed security organisations.

A group of 200 armed thugs cannot possibly overcome a township of 20 000 if the people are prepared united and determined.

1.10 In the past there were some examples of township or shanty-town inhabitants setting up loosely formed defence units.

These often degenerated into sectarian or personal power-bases and sometimes were used as a cover for criminal activities.

To guard against this defence units must have firm political direction and be rooted amongst the communities they serve.

1. 11 Considerable experience has acquired from township an rural resistance. This must be utilised to develop the best way of organising defence structures.

We need to collect such contributions, organise group discussions, and work-shops etc. to learn and generalise from the practical experience.

This booklet is a contribution to ongoing discussions.

Theory must grow out of practise and in turn guide practise.

1.12 In forming defence structures there are various elements and tasks we will have to tackle

- Among these are:
  - Organisations
  - Structure
  - Street defence system
  - Recruitment
  - Training
  - Weapons
  - Communications
  - Intelligence
  - Observation
  - Barricades & fortifications
  - Auxiliaries (support group)
  - Work with hostile forces
  - Tactics an the operational plan

2. Organisations

2.1 The creation of a defence system for a township, shanty town, rural district or other such area should first be discussed with local organisations.

Involved in these consultations should be ANC and SACP branches, civic associations, local trade union structures, women and youth groups, an other formations irrespective of ideological or political affiliation.

As broad a spectrum of groupings as possible should be involved.

There should be no intention of setting the defence units up as "armies" of any political groupings or individuals.

7. The Xhosa struggle for unity as a nation (particularly in Transkei) must be exploited or taken advantage of.

8. There must be maximum use of traditional leaders.

9. The present Ciskei Government must be replaced with a pro-RSA Government.

10. Elements of the execution of the plan need not be dependent of each other.

SCOPE

11. The plan is moulded on the unity of the Xhosa nation and on pro-RSA resistance movements and set out in four phases. The phases are set out in sequence of execution and importance. It must be noted that each phase can stand on its own and is preceded by a separate aim/objective:

a. Introduction

b. Aim

c. Scope

d. Background

e. Method

f. Implications

g. Conclusion

BACKGROUND

12. The Eastern Cape revolutionary struggle is well-known and the following issues - there are also many others - are highlighted as a background for this presentation:

a. The Xhosa of the Eastern Cape is a strong homogeneous population group with a long history of resistance against the Zulu and white domination. The desire for self-determination is nation-wide and deeply rooted. The Xhosa outside the Ciskei and Transkei do not feel less strong about this and the white initiated and controlled Black Councils did not succeed as local form of self-government for them. The breeding ground was created for revolutionary-directed structures to fill the vacuum of the incomplete self-government especially for the township dweller. For the Xhosa nation there are presently just too many authorities - Transkei, Ciskei, RSA Central, quasi-third level and revolutionaries.

A section or platoon of determined volunteers, acting in unison, can offer stiff resistance.

Would-be aggressors will think twice before advancing on a company of 500 trained volunteers beating their shields with the sticks and displaying a militant attitude.

In fact in many countries this is how the police are equipped for riot control.

Neither should we scorn the use of missiles such as stones. We have seen how stone throwers can put even the police to flight. A platoon or section of volunteers throwing stones on command and in unison can disrupt and put to flight a hostile attacking force.

If a few armed volunteers are informed by units hurling stones and other missiles, such as petrol bombs, a very strong defence can be put up.

This means that training should be conducted to improve the throwing ability of the volunteers.

The auxiliary forces, township youth etc. need to be given such training as well.

In this way any hostile force can be met by a sustainable hail of missiles which will make it impossible for them to advance and can actually put them to flight.

The auxiliary forces can be given the task manufacturing home-made weapons and stockpiling reserves of missiles.

Work and storage place need to be organised for this purpose and the weapons safely hidden.

The ordinance/logistics chief is responsible for the acquisition, manufacture and safe storage of all weapons and material. For this purpose he will need a small staff of assistants. They will issues instructions to all units and auxiliaries in this respect.

We can make up for our shortage of firearms by the well organised use or rudimentary weapons. When these are used by highly manoueverable battle formation and groups, following well prepared plans and employment flexible tactics, utilising a barricades system and other fortifications and reinforced by the whole population acting as and auxiliary force, the township acting as an auxiliary force, the township will be turned into a hornet's nest for the aggressor.

As the defence units become better equipped with modern firearms so their defence capacity will be increased. The prior used of rudimentary weapons will have served as useful training and practise apart from their defence capacity.

6.7 Training Time-Table

A time-table for training might look like this:

- Physical Fitness - 3-0 minutes first thing every morning plus a longer group run on weekends;
- Political - evening class once a week;
- Drilling - two to three hours on the weekend;
- Firearms - one to two hours on the weekend; Classes should not be too large and are therefore best conducted at section level (that is for 20 volunteers).

16. With this plan a condition of permanent normality in the Eastern Cape can be attained. Our existing plans are good but cannot guarantee it. Therefore this plan is also an extension of our existing plans.

17. Lennox Sebe has for a long time been an embarrassment to our government - the SP (State President) has himself said so. He will be got rid of with the implementation of this plan. Naturally this action is not tied to any phase or plan and can even take place now. It can facilitate the execution of this or similar plans of this kind.

18. The proposed unification of Ciskei and Transkei is possibly the best logical means to satisfy the aspirations of the Xhosas in an orderly manner. The general feeling in the Eastern Cape is for Xhosa unity - the question is how and when must it come.

19. The inclusion of the Corridor area into Xhosaland will upset whites in the area. Especially the rightwing may attempt to make political gain out of this step. There is actually a common factor that makes incorporation more acceptable to the concerned and this is greater economic growth for all the people in the area. Our government must be prepared to pay for the incorporation. Such an investment contains economic advantages for the RSA.

FOR THE SAKE OF OUR LIVES!

Guidelines for the creation of people's self-defence units

1. Introduction

1.1 In the wake of the ugly violence unless against our people by security forces, vigilante groups and hit-squads it id imperative that our liberation movement takes responsibility for guiding and building people's self-defence units.

In the past our attempts to defend ourselves have been spontaneous and sometimes poorly planned, and lacking in discipline.

What we need is an organised and disciplined force, guided by political leadership, which will serve both to protect the community and ensure law and order.

1.2 This task is urgent and should be given top priority by the ANC and our allies.

The minister onslaught on our movement and on the people is an attempt by the regime to divide our people, weaken our movement and sow suspicion and confusion. Failure to find ways of protecting our people will inevitably lead to a loss of confidence in the ANC and liberation movement. There is also the danger of widespread demoralisation among the masses if no solution is found.

One of the aims of the reactionary forces is precisely to intimidate the masses and eliminate leading activist.

1.3 A political solution to this problem must be sought.

Initiative such as the talks with Inkatha are extremely important. Campaigns at local and trade union levels to improve understanding between township communities and hostel dwellers are imperative.

Political pressure on the regime, side by side with well-documented exposure of the role of the security forces, and mass protests throughout the country, are means through which we can force the government to curb the killers.

But side-by-side with these political endeavour, we must build organisational structures that can protect the lives and homes of the people.

The building of strong ANC and SACP branches, trade unions, civic associations, youth and women's organisations and street committees are the foundation of our people's unity and power.

No matter how strongly we develop these democratic structures, however, in the current climate of violent assault we need to establish specialised, broadly-based people's self-defence structures.

These should embrace all our people's political, social and cultural organisations irrespective of ideological differences and political affiliation.

(6) Pro-RSA and pro-Transkei/Ciskei leaders reconcile themselves formally with the Xhosa unity idea primarily under the Transkei leadership. "Xhosa-land is born and is recognised by the RSA as an independent state;

(7) The political process carries on;

(8) Preparing the corridor population for phase 4 (RSA white spot between Ciskei and Transkei).

d. Phase 4

i. Aim. To incorporate the corridor (border area) into the united Ciskei and Transkei before December 87.

ii. Execution

(1) In alignment with Phase 2 which lays the foundation;

(2) Further and follow-up climate creation;

intensity conflict as strategy shows that the violence is meant to complement the government's negotiation policy by demotivating demoralising, destabilising and confusing the war-weary people of the township who are then supposed to opt for peace at all costs as they did in Nicaragua, Angola and Mozambique. It has all been very carefully thought out to confuse and frighten everyone.

On February 2, 1990, the security establishment did not abandon the low intensity war that they had been waging against the people for years. They simply adapted it. Sergeant Felix Ndimene claims that his SADF superiors described the new mission of the Special Forces as "a different kind of war". The same people are now busy with a more extensive, more invisible and more destructive war against the people

(iv) Ondersteuning aan die projekspanne, plaaslike owerheid en die gemeenskap se ontwikkelingstruktuur.

(v) Hantering van aangeleenthede wat vanuit die gemeenskap en plaaslike owerheid verwys word.

(vi) Koördinering van beplanning waar meer as een instansie betrokke is.

(vii) Mobilisering van die private sektor-betrokkenheid op grondvlak in die uitvoering van projekte/aksies.

(viii) Verslagdoening aan die GKS vir opname in die gekonsolideerde verslag aan die Kabinet.

(ix) Bepaling van opleidingsbehoeftes.

(x) Maak seker dat die bepaling van die gemeenskappe se behoeftes op plaaslike vlak 'n weerspieëling is van die werklik beleefde behoeftes.

3.8 Algemene riglyne vir die funksionering van Gesamentlike Koördinerende Sentra (GKS'e) en Plaaslike Koördinerende Sentra (PKS'e)

3.8.1 GKS'e en PKS'e omsluit sowel veiligheid- as welvaartaangeleenthede ten einde streek- en plaaslike behoeftes te akkommodeer.

3.8.2 GKS'e en PKS'e se samestelling in owerheidsverband word beperk tot plaaslik-beskikbare beamptes. Ministers is versoek om die nodige reëlings met hulle departementshoofde te tref dat departemente by die strukture van die NKM inskakel soos wat hulle by die vorige NBS ingeskakel het.

3.8.3 Die verkiesing van voorsitters word plaaslik self hanteer sonder tussenkoms van die Kabinetsekretariaat.

3.8.4 Dit is verkieslik dat die voorsitter van een komponent binne die koördineringsmeganisme nie ook as voorsitter van ander komponente binne die koördineringsmeganisme optree nie. Die voorsitter van 'n GKS of PKS behoort eweneens ook nie 'n lid te wees van een van sy komitees nie. Dit sal verseker dat hy meer tyd tot sy beskikking het om ander breë skakeling te bewerkstellig.

3.8.5 Probleme en behoeftes wat op streek- en plaaslike vlak geïdentifiseer word en nie aldaar deur die GKS opgelos kan word nie, moet deur die lynfunksie-amptenaar na die betrokke departementshoof (en vir die GKS-sekretariate ter info) deurgevoer word sodat departementshoofde en hulle Ministers kennis kan neem van probleme wat op die grondvlak ondervind word.

3.8.6 Verslagdoening

PKS'e moet soos deur GKS'e bepaal aan die GKS'e verslag doen sodat daar jaarliks op 31 Maart en op 30 September aan die Kabinetsekretariaat verslag gedoen kan word na aanleiding van 'n besluit van die Kabinet wat die inligting verlang. Spesifieke

gemeenskap self of die teikengroep bepaal word.

4.2 Uitgangspunte

Die uitgangspunte wat by projekspanne moet geld is veral die volgende:

eerstens moet dit aksiegerig wees. Dit impliseer dat spesifieke behoeftes of probleme met konkrete aksies aangespreek moet word.

tweedens dat projekspanne bly voortbestaan totdat die spesifieke aksie afgehandel is en dan "ontbind". Dit bevestig dus dat 'n projekspan doelgerig moet wees en nie net in naam moet funksioneer nie.
derdens sal die behoefte of probleem bepaal of 'n projekspan nodig is al dan nie. Projekspanne moet dus eers in werking gestel word as daar 'n behoefte daarvoor is en nie andersom nie.

vierdens moet 'n geïntegreerde benadering gevolg word wat impliseer dat owerheidsamptenare, lede van die gemeenskap self, asook private sektor persone in 'n projekspan saamgevoeg kan word. Alles sal afhang van die projek of aksie en wie almal as hulpbron moet dien.

vyfdens moet gepoog word om 'n projekkoördineerder daar te stel wat verkieslik 'n persoon van die Provinsie of Plaaslike Owerheid kan wees om deurlopend die onderskeie projekspanne se vordering en modes-operandi te monitor en waar nodig ondersteuning te verleen.

sesdens moet die projekspanne nie as direkte deel van die PKS gesien word nie, maar dat vordering van die projekspanne wel aan die PKS voorgelê word vir die nodige verslagdoening aan die GKS, wat weer 'n gekonsolideerde verslag sal voorlê vir opname in die verslag aan die Kabinet.

Die instelling van 'n projekspan bring die filosofie van ontwikkeling en vennootskap tussen die onderskeie rolspelers sterk na vore. Hierdie filosofie word wêreldwyd bevestig en die Verenigde Nasies beklemtoon ook die sinvolheid van so 'n benadering waar Derde Wêreld omstandighede verbeter moet word na Eerste Wêreld situasies. Anders gestel, waar lewenskwaliteit van mense verbeter moet word, kan 'n ontwikkelingsgerigte benadering as een van die werkswyses wat daartoe kan bydra om lewenskwaliteit te verhoog, aangewend word.

Ander meer direkte benaderingswyses is ook nodig en die projekspangedagte elimineer nie hierdie ander benaderings nie. ?

Die belangrikste aspekte wat die projekspan-gedagte praktykgerig maak is die noodsaaklike vennootskap tussen die owerheid, private sektor en die gemeenskappe of teikengroepe self. Sonder hierdie vennootskap en eenheid van optrede kan geen regering die lewenskwaliteit of lewensomstandighede van mense verbeter nie.

Die groot uitdaging veral op plaaslike vlak is en bly steeds om die private sektor sterker by aksie of projekgerigte programme wat afgestem is op spesifieke teikengroepe betrokke te maak. In hierdie opsig het die PKS 'n belangrike en deurlopende funksie om te vervul. NB

LYS VAN AFKORTINGS

"Administrasie Totale Oorlog"	- ATO
"Administration Total War"	- ATW
Burgerlike Beskermingskomitee	- BBK
Civil Defence Committee	- CDC
Departementele ATO	- DATO
Departmental ATW	- DATW
Direkteur-generaal	- DG
Director General	- DG
Distriksontwikkelingsvereniging	- DOV
District Development Association	- DDA
Gesamentlike Bestuursentrum	- GBS
Joint Management Centre	- JMC
Gemeenskapsdienstekomitee	- GDK
Community Services Committee	- CSC
Gesamentlike Inligtingskomitee	- GIK
Joint Information Committee	- JIC
Gesamentlike Inligtingsentrum	- GIS
Joint Information Centre	- JIC
Gesamentlike Koördinerende Sentrum	- GKS
Joint Co-ordinating Centre	- JCC
Gesamentlike Operasiesentrum	- GOS
Joint Operation Centre	- JOC

Nota: NI en die SAP op nasionale vlak is dus aan die NKM op nasionale vlak verantwoordelik vir die strategiese of tendensinligtingsprent, terwyl slegs die SAP(V) op streek- en plaaslike vlakke as taktiese inligtingsvoorsieningsagent vir die GKS/PKS optree.

belangrik wees vir die samestelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging:

- Georganiseerde handel
- Georganiseerde nywerheid
- Georganiseerde landbou
- Vroueorganisasies
- Jeugorganisasies
- Kultuurorganisasies
- Sportorganisasies
- Diensorganisasies
- Kerke
- Welsynorganisasies
- Plaaslike owerheid
- Wykskomitees
- Diensgroepe
- Leiers in die gemeenskap

Indien hierdie instansies nie in 'n gemeenskap aanwesig is nie, sou hulle op 'n ad-hoc basis as hulpbronne vanuit ander gemeenskappe benut kon word by aksies wat in eersgenoemde gemeenskap geneem moet word om probleme en behoeftes aan te spreek. Uit die aard van die saak sal daar minder van gemelde strukture in 'n Swartgemeenskap aanwesig wees, maar daar mag ook strukture wees, wat nie in bogenoemde lys vervat is nie en nogtans sinvol binne 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging aangewend kan word.

5.4.5 Van kardinale belang is dat daar nie op die GSF of Ontwikkelingsvereniging sterk owerheidsektor verteenwoordiging moet wees nie. Dit beteken dat byvoorbeeld slegs een of twee persone deur die plaaslike owerheid en die provinsiale administrasie (in die geval van Swartgemeenskappe) by 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging betrokke behoort te wees. (Kyk in hierdie verband punt twee waar die filosofie uiteengesit word.

5.4.6 Die GSF of Ontwikkelingsvereniging verkies self sy voorsitter en sekretaris en kan ook 'n dagbestuur aanwys, indien nodig.

5.4.7 Indien die GSF of Ontwikkelingsvereniging sekretariële ondersteuning benodig, kan daar in gesprek met die plaaslike owerheid of PKS gegaan word om oplossings hiervoor te help soek.

5.5 Funksies van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging

Die volgende belangrike funksies wat deur 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging uitgevoer behoort te word is:

5.5.1 Om die gemeenskap se behoeftes en probleme deur die gemeenskap self te laat bepaal of toe te sien dat dit bepaal word.

5.5.2 Om die gemeenskap te benut om self sy prioriteite ten opsigte van probleme en behoeftes te bepaal.

5.5.3 Die aanwys, identifisering en of skep van promotors of hulpbronne ten einde aksies gerig op gemelde prioriteite uit te voer.

(3) The idea of Xhosa unity is roused (The Matanzimas need little or no motivation for this. Ciskei's deposed leaders will support the Matanzimas to carve for themselves again a political niche for the future);

(4) Support will be lent to Maqoma and his party. This party must unite the moderates, Ciskei eligible voters in its ranks. Because of the nature of the Xhosa distribution, this party is not limited to the Ciskei and together with the Xhosa Resistance Movement (XWB) can play a major role to effect Xhosa unification. It has to be noted that the successful implementation of this phase is independent of the CPRPP's successes;

(5) The big stumbling block is Lennox Sebe and therefore he must be removed as a step of this phase or even earlier;

20. A formidable Xhosa ally for the RSA is not to be scorned. Such a Xhosa Government can be further asked to keep its people (within or outside their land) in check. Together we can better combat the ANC/UDF onslaught.

21. Charles Sebe

a. Charles is the XWB (Xhosa Resistance Movement logical leader. He still enjoys the status in the Eastern Cape, especially among the security forces of the Ciskei and Transkei. He definitely has the background, ability and stature to activate and lead the XWB. He shall have to be strictly controlled to ensure that the RSA aims/objectives according to this plan are realised.

b. Charles projects traditional authority. Consequently it can be expected that the security forces and the older generation will support him. Opposition can be expected from the left, the youth and Lennox supporters. Such opposition must be wisely and schematically turned around.

c. Charles' physical and psychological health condition must be strengthened after his freeing.

24. In principle approval for the plan is being sought.

OFFICER COMMANDING EASTERN PROVINCE COMMAND : BRIG

See signature of General van der Westhuizen in the attached copy written in Afrikaans.

In the USA, even before the Vietnam war, the CIA (Central Intelligence Agency) had begun to develop this "hearts and minds"strategy in their covert operations.

Edward G. Lonsdale, a former advertising executive, was sent to the Philippines as a CIA operative in the fifties to destroy the Huk rebellion by winning the hearts and minds of the people.

He did this by planting informers, recruiting defectors, spreading disinformation and by numerous other "dirty tricks". But most of all he constructed a political alternative in the person of Ramon Magsaysay, a friendly, popular man performs, for peace and for elections. Like F.W. de Klerk?

In the fifties in the Philippines this formula worked. After the Vietnam fiasco this was the formula for counter-insurgency around the world - it was even used a second time in the Philippines when Marcos, the new dictator, lost the minds and hearts of the people.

This approach came to be known as Low Intensity Conflict. It was further developed over the years and its tactics became more and more sinister and violent.

TOTAL WAR

In the days of P.W. Botha we heard a lot about the total onslaught that required a total strategy on the part of the State. The idea and the words came from General Andre Beaufre's book, "An Introduction to Strategy" (Faber 1963) which was based upon his experience of counter-insurgency as a French general in Algeria.

Basically total strategy or total was means "anything goes" - any kind of dirty trick or deception or even terrorism. The argument is that we can only defeat "the enemy" by adopting the methods and strategies they use. Their total onslaught requires a total response. If they lie, we lie; if they kill, we kill; if they plant bombs, we plant bombs; if they destabilise communities we do the same.

The perception of what any particular liberation movement is trying to do may be wrong, but LIC is thought of as giving terrorists a dose of their own medicine with disinformation, sabotage, death squads, hitmen, assassinations, planting bombs in buildings, killing civilians and generally destabilising communities.

The US Army has defined LIC as " a limited political military struggle (which) ranges form diplomatic, economic and psychological pressure through terrorism and insurgency". A former commander of US Special Operations in El Salvador describes LIC as "total war at the grassroots level"

High Intensity Warfare means a nuclear war. Mid-intensity Warfare means a war with conventional weapons like the war against Iraq. Low Intensity Warfare uses unconventional methods against any kind of "communist" or "terrorist" threat.

Behind South Africa's Low Intensity War

Challenge April 1992

Despite all the peace initiatives of the churches and human rights organisations, despite all the peace accord, despite all the exposures and revelations about the involvement of the security forces in the conflict, the violence continues. Why?

JEFF MARISHANE has been studying this kind of violence in South Africa and in other parts of the world. The killings are not as senseless as they appear to be. Viewed against the background of what the military strategists around the world call LIC (Low Intensity Conflict), South Africa's violence makes complete sense-rather frightening sense.

We publish a brief summary of Jeff's research.

The violence in South Africa today is a classic example of what the military strategists call Low Intensity Warfare (LIW). This counter-insurgency strategy has a long history in South Africa and other parts of the world. Some acquaintance with this history will help us to understand the reasoning behind the violence.

AFTER VIETNAM

Their humiliating defeat in Vietnam finally convinced the United State military strategies and politicians that guerilla wars, insurrections and revolutions cannot be defeated by conventional armies using conventional military strategies. The mightiest army in the world with well trained personnel, sophisticated weapons, endless bombardment, wholesale massacres, torture and even the notorious napalm bomb could not defeat the Vietnamese insurgents.

Will and determination were on the side of the Vietnamese who kept coming back despite the merciless war of attrition conducted against them. Not only did the US Army lose the minds and hearts of the Vietnamese, they almost lost the minds and hearts of their own citizens.

It was obvious that from the perspective of US military interests that new and imaginative strategies of counter-insurgency would have to be found. Low Intensity Conflict was born out of this search for alternatives, although many of the elements of the new military strategy had been formulated earlier.

THE AIM OF LOW INTENSITY CONFLICT IS NOT A MILITARY VICTORY BY DESTABILISATION.

HEART AND MINDS

In 1952, when General Sir Gerald Templar, the British Military High Commissioner in Malaya, was asked whether he had enough troops to defeat the insurgents in this British colony, he replied: "The answer lies not in pouring more soldiers into the jungle, but in the hearts and minds of the Malayan People".

5. SKAKELFORUMS OF ONTWIKKELINGSVERENIGINGS BINNE GEMEENSKAPSVERBAND (GSF's)

5.1 Inleiding

Die Nasionale Koördineringsmeganisme wat op streek- en plaaslike vlak sy neerslag vind in die Gesamentlike Koördineringsentra (GKS) en die Plaaslike Koördineringsentra (PKS) benodig 'n indirekte verlengstuk of 'n meganisme na die gemeenskap as sodanig. Hierdie meganisme is veral noodsaaklik om die owerheid en die gemeenskap self asook die private sektor se bedrywighede en aksies te sinchroniseer.

Hierdie meganisme behoort basies vanuit die gemeenskap of die teikengroep gevorm te word en moet nie uit 'n beduidende getal owerheidsamptenare bestaan nie. So 'n meganisme het by onderskeie gemeenskappe in die verlede bekend gestaan as 'n Gemeenskapskakelforum (GSF) of 'n Ontwikkelingsvereniging.

Die naam wat so 'n meganisme genoem word is nie belangrik nie, wat wel belangrik is, is sy samestelling en funksionering, wat verder aan bespreek word.

Dit is belangrik om daarop te let dat daar tans veral op Swart- en Kleurlinggemeenskappe gekonsentreer word ten einde hul lewensomstandighede te verbeter. Dit moet egter nie uit die oog verloor word nie dat sover dit veiligheid en welvaart van die land aangaan, die ander bevolkingsgroepe nie buite rekening gelaat kan word nie. Hoewel daar 'n klemverskuiwing in terme van behoeftes sal wees, sal alle bevolkingsgroepe met die verloop van tyd aandag vanuit die stelselverband moet verkry.

In hierdie stadium is dit byvoorbeeld belangrik om die goedgesindheid en samewerking van die Blankes te verkry om met opheffingswerk behulpsaam te wees in swart dorpe, om onder andere, daardeur te help om die veiligheid en welvaart van alle inwoners van die land te verseker en te verbeter.

5.2 Rasionaal van GSF's of Ontwikkelingsverenigings

Dit is noodsaaklik om die Derde Wêreld gemeenskappe in die land by te staan om sodoende nader aan 'n Eerste Wêreld situasie te beweeg. Dit sal beteken dat sterk klem op sekere vorms van modernisering gelê moet word. In hierdie proses is dit egter noodsaaklik dat gemeenskappe (teikengroep), self in die prosesse betrek moet word. Die volgende is uitgangspunte wat belangrik is en toegepas behoort te word by die funksionering van GSF's of Ontwikkelingsverenigings:

- Gemeenskapsdeelname en gemeenskapsbetrokkenheid is 'n voorvereiste vir sinvolle funksionering.
- Die kweek van 'n algemene bewustheid in die gemeenskap om aksies en projekte aan te pak ter verbetering van hul eie welvaart.
- Die aanvaarding deur die gemeenskap om sover moontlik selfhelp toe te pas.
- Die toenemende aanvaarding van verantwoordelikheid om 'n beter toekoms in eie reg daar te stel.

(iv) Verkry noodsaaklike private sektor betrokkenheid op streekvlak gerig op die streekbehoeftes.

(v) Bevorder 'n voorkomings- en ontwikkelingsgerigte benadering.

(vi) Bied ondersteuning aan die plaaslike koördinerende sentra.

(vii) Hanteer aangeleenthede wat deur PKS'e verwys word.

(viii) Doen verslag aan die Kabinet via die Kabinetsekretariaat.

(ix) Bepaal opleidingsbehoeftes vir effektiewe funksionering.

3.7 Plaaslike Koördinerende Sentra (PKS'e) : Doel, samestelling, en funksies

3.7.1 Op die plaaslike vlak word die voormalige mini GBS'e en PBS'e vervang deur Plaaslike Koördinerende Sentra wat kan onderverdeel in funksionele groeperings soos wat die plaaslike behoefte vereis.

3.7.2 PKS-doel

Om op plaaslike vlak op 'n koste-effektiewe wyse koördinering en dus gesamentlikheid tussen die owerhede onderling, die gemeenskap en die private sektor te bevorder ten einde welvaart en veiligheid binne sy geografiese gebied te verseker.

3.7.3 PKS-samestelling

(i) Verteenwoordigers van die owerheidsektor asook ander noodsaaklike private sektor persone wat op plaaslike vlak funksioneer (Plaaslike owerhede is ook hier van uiterste belang).

(ii) Die Voorsitter/Medevoorsitter word deur lede self aangewys.

(iii) 'n Dagbestuur en/of subkomitees kan gevorm word.

(iv) 'n Sekretariaat wat verkieslik deur die provinsie of plaaslike owerheid verskaf word.

(v) Projekspanne wat indirek deel van die PKS is, kan gevorm word.

3.7.4 PKS-funksies

(i) Uitbouing, bevordering en vestiging van 'n spanbenadering (gesamentlikheid) op plaaslike vlak.

(ii) Doelbewuste bevordering van voorkomings- en ontwikkelingsgerigte aksies.

(iii) Behulpsaam in die daarstelling van projekspanne. ('n Uiteensetting van die rol, doel en funksies van projekspanne is in Afdeling 4). (page 13)

6. DIE INSTELLING EN FUNKSIONERING VAN VEILIGHEIDSKOMITEES (VEIKOMS)

6.1 Die Veikom op alle vlakke

6.1.1 Agtergrond

Die bestuursfunksie van interdepartementele liggame soos die ou GBS is onder die nuwe stelsel met 'n suiwer koördineringsfunksie vervang. Omdat die GKS op streek- en PKS op plaaslike vlak dus ook nou slegs 'n koördineringsfunksie vervul, word sterk op die effektiewe funksionering van lynfunksie departemente gesteun. Vir die Veiligheidsmagte beteken hierdie klemverskuiwing dat die SAP as primêre lynfunksionaris ten opsigte van die bewaring van die binnelandse veiligheid die hoofakteur op die veiligheidsterrein is. Die SAW is egter steeds soos deur die Staatspresident ingevolge die Verdedigingswet in diens gestel ter voorkoming of onderdrukking van terrorisme en binnelandse onluste.

6.1.2 Huidige situasie

Omdat die aanwending van die volle vermoë van die staat as beginsel vir die bekamping van die rewolusionêre aanslag steeds geld, is dit noodsaaklik dat die SAP en SAW op veiligheidsterrein ook steeds sal moet saamwerk. Om te verseker dat hierdie samewerking effektief en tot voordeel van die RSA geskied, het die GVS besluit dat die volgende voorskrifte op streek- en plaaslike vlakke gevolg moet word:

6.1.2.1 Beginsels

i. Gekoördineerde gesamentlike veiligheidsmagoptredes.
ii. Respektering van lynfunksies.

6.1.2.2 Verantwoordelikhede

i. Die bewaring van die RSA se binnelandse veiligheid is die lynfunksie verantwoordelikheid van die SAP, en die SAW tree in ondersteuning op. Omdat hierdie twee departemente onderling met mekaar moet koördineer, moet daar op streek- en substreekvlakke 'n Veikom aktiveer word om samewerking te vergemaklik.

ii. Die verskaffing van veiligheidsinligting op streek-, sub-streek- en plaaslike vlakke is die lynfunksie verantwoordelikheid van die SAP(V), wat as inligtingsvoorsieningsinstansie van die uitvoeringkomponent dien.

iii. Die detail afbakening van SAP en SAW verantwoordelikhede sal as 'n beleidsverklaring deur die GVS uitgevaardig word.

6.1.2.3 Doel van die veiligheidsmag koördineringsmeganisme. Om die beplanning, uitvoering en monitering ten opsigte van alle gesamentlike veiligheidsmagoptredes te koördineer.

6.1.2.4 Voorvereistes vir sukesvolle gesamentlike optredes

i. Vroeë waarskuwing van die hulp wat benodig word vir 'n spesifieke situasie.

Tweedens om te verseker dat indien daar reeds 'n soortgelyke struktuur is, sy werksaamhede net so behou kan word en gevolglik onnodige insette van die kant van die owerheid uitskakel en sodoende die geloofwaardigheid van die gemeenskap behou word.

Derdens om onnodige verwarring by die gemeenskap uit te skakel.

Vierdens om te verhoed dat lede van die gemeenskap 2 of 3 afsonderlike vergaderings bywoon wat basies dieselfde werk verrig. Hiervan is daar reeds talle voorbeelde in gemeenskappe.

Vyfdens om te verseker dat die owerheid se geloofwaardigheid nie geskaad word deur dupliserende aksies in die gemeenskap te bewerkstellig of te bevorder nie.

5.3.5 Die betrokke beampte wat daartoe sou oorgaan om die stigting van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging te inisieer moet die volgende modus operandi volg:

5.3.5.1 'n Totale situasie-analise of 'n sogenaamde gemeenskapstudie van die gemeenskap doen.

5.3.5.2 Sy eerste kontakpunt moet die plaaslike owerheid wees waar die doel, taak en funksie van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging duidelik uitgespel moet word.

Elke plaaslike owerheid moet die reg daartoe gebied word om te besluit of hy 'n deeglike toeligting aan 'n groter of kleiner deel van die plaaslike owerheid noodsaaklik ag. In hierdie proses is dit belangrik dat die plaaslike owerheid en die GSF of Ontwikkelingsvereniging nie teenoor mekaar gestel moet word nie, maar as vennote gesien moet word. Dit sal dus noodsaaklik wees dat dié beampte baie duidelikheid het oor plaaslike owerhede se rol, taak en funksie asook die .van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging (kyk byvoorbeeld Wet 102/82 ten opsigte van Swart Plaaslike Owerhede).

5.3.5.3 Indien daar in die gemeenskap 'n struktuur is wat as 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging sou kan funksioneer, moet daar, met die medewete van die plaaslike owerheid, met die struktuur onderhandel word sodat dit in die behoeftes van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging kan voorsien.

5.3.5.4 Vervolgens sal daar, indien daar nie reeds 'n struktuur is wat sodanige funksies kan vervul nie, met geïdentifiseerde strukture en saakmakende individue die rasionaal van 'n GSF of Ontwiklingskelingsvereniging gehanteer moet word. Op hierdie wyse word daar dus bemarkingswerk gedoen en 'n klimaat geskep vir die daarstelling van sodanige meganisme.

5.3.5.5 Nadat 'n gunstige klimaat geskep is, kan na gelang van die spesifieke gemeenskap se situasie die volgende gedoen word:

* die plaaslike owerheid of ander "gesaghebbende" instansie kan 'n gemeenskapsvergadering belê vir die daarstel van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging.
* Verteenwoordigers vanuit die gemeenskap waaronder ook byvoorbeeld voorsitters van wykskomitees in swart woongebiede ressorteer, kan na 'n stigtingsvergadering

ii. Tydige, volledige en akkurate inligting ten opsigte van die aard en omvang van die situasie.
iii. Gesamentlike beplanning en besluitneming waartydens die rol en take van die onderskeie magte duidelik uitgespel word.
iv. Duidelike opdragte aan alle betrokkenes (veral waar die gebruik van vuurwapens ter sprake is).
v. Gesamentlike beheer en monitering van optredes om te verseker dat dieselfde voorligting aan hoër SAP en SAW vlakke gegee word.

6.1.2.5 Samestelling van die Veikom op:

District Commandant

i. Streek- (GKS) vlak

(1) Voorsitter: Die SAP SK/Adj Sk Ops Tak of die SAW Kmdmt Bev, soos die situasie vereis.
(2) Lede : SAP
SAP(V)
SAW
Gekoöpteerde lede soos benodig
(bv Provinsies (Burg B), Gevangenisdiens, ens)
Sekretaris (SAP of SAW lid)

Nota: Waar daar meer as een SAP SK per GKS gebied is kan:

- Elke SK gebied 'n aparte Veikom aktiveer.
- Alle SK gebiede saam een Veikom vorm.

ii. Sub Streeks - (SAP DK en SAW GP) vlak

(1) Voorsitter : SAP DK of SAW Gp Bev, soos die situasie vereis.
(2) Lede : SAP
SAP(V)
SAW
Gekoöpteerde lede soos benodig
Sekretaris (SAP of SAW lid)

Nota:

(1) Die afskaffing van Sub GBS'e het vir die SAW en veral vir die SAP 'n vakuum ten opsigte van gesamentlike optredes op DK en GP vlak gelaat.

(2) Omdat dit belangriker is dat sinvolle skakeling op hierdie vlak eerder as die plaaslike vlak geformaliseer word, is besluit dat Veikoms hier aktiveer moet word. Hierdie Veikoms sal gebeurlikheidsplanne vir die hele streek opstel en deur die lynfunksiekanaal na die SAP en SAW verteenwoordigers op plaaslike vlak (SAP SB en SAW komdo) versprei.

iii. Veiligheidsmagbetrokkenheid by die PKS op Plaaslike vlak.

(1) Daar sal dus geen formele Veikom op plaaslike (PKS) vlak bestaan nie. Die SAP

(ii) **Fasiliterende dienste** wanneer departemente betrek word by toepaslike aangeleenthede wat gesamentlike beplanning en optrede vereis.

(iii) Koördinering van **vertolkte tendens-inligting** op welvaartsterrein.

(iv) **Ondersteunende dienste** aan die streek- en plaaslike sekretariate van GKS'e en PKS'e volgens behoefte.

(v) Die Kabinetsekretariaat moet **drie-maandeliks** verslag aan die Kabinet doen oor die funksionering van die Koördineringsmeganisme.

3.5.2 Veiligheidsekretariaat 7) DMI document says there is also a National Interpretation Branch which is the ...

3.5.2.1 Die Veiligheidsekretariaat bestaan uit die takke Strategiese Kommunikasie, Strategie en Administratiewe Ondersteuning, en is vir die volgende funksies verantwoordelik: See 3.1.4

(a) Die lewering van die sekretariële dienste aan die SVR, Kabinetskomitee vir Veiligheidsake (KKVS) en Veiligheidskomitee (VK)

(b) Die koördinering van strategiese kommunikasie

(c) Strategiedokumentering (**Opmerking:** Die funksionele verantwoordelikhede vir die strategiese en stratkomfunksies berus by die lynfunksionarisse)

(d) Navorsing en opleiding

(e) Daarstelling volgens behoefte van die betrokke DG's van interdepartementele taakgroepe (ITG'e) wat direk betrekking het op die lynfunksies van veiligheidsfunksionarisse.

3.6 Gesamentlike Koördinerende Sentra : Doel, samestelling, en funksies JCC's

3.6.1 Dit is die Regering se beleid dat die bestuur van die owerheid op 'n gedesentraliseerde basis op streekvlak bedryf word ter bereiking van die owerheid se doelwitte.

3.6.2 Op streekvlak is die GBS'e vervang deur Gesamentlike Koördinerende Sentra (GKS'e) wat op dieselfde wyse saamgestel word as die GBS'e in die verlede, met dien verstande dat die streek se behoeftes dit anders kan bepaal.

3.6.3 GKS-doel
Om op streekvlak op 'n koste-effektiewe wyse koördinering en dus gesamentlikheid tussen die owerhede onderling, die gemeenskap en die private sektor te bevorder ten einde welvaart en veiligheid binne sy geografiese gebied te verseker.

3.6.4 GKS-samestelling

(i) Die volle vergadering bestaan uit die streekverteenwoordigers van die tersaaklike staatsdepartemente en administrasies sowel as ander noodsaaklike persone in die

SD/AOF/5/7/1

Telefoon : 314-3712
Faksnommer : 314-3752
Navrae : Kmdt A.J. van der Walt

SA Leërkollege
AO Vleuel
Privaatsak X1012
Voortrekkerhoogte
0143

23 April 1992

STUDIEBRIEF : MILITêRE KENNIS DIMENSIE 2/92

Aanhangsel A : Strukturele Uiteensetting van die NKM

1. Die RO/TRO leesbundel behandel die NKM in Hoofstuk 9. Agv 'n Kabinetsbesluit op 23 Oktober 1991 rakende die rasionalisering en herlokalisering van die NKM moet u kennis neem van die volgende wysigings :

2. Opsommend

a. Die bestuur en administratiewe bedryf van die NKM is miv 1 Nov 91 na die Dept van Streek- en Grondsake oorgeplaas.

b. Provinsiale administrasies olv (led by) die NKM sekretariaat aanvaar verantwoordelikheid vir die bedryf van die GKSe en PKSe.

c. Die NKS ontbind miv 1 Nov 91. (89/90 Handbook said the NCC had been disbanded already.)

3. Wysigings volgens Kabinetsmemorandum 2 van 1991. Die Kabinet keur goed dat

a. verantwoordelikheid vir die bestuur, sowel as die administratiewe bedryf van die NKM, met ingang van 1 Nov 91 vanaf die Kabinetsekretariaat oorgeplaas word na die Departement van Streek- en Grondsake en dat die betrokke Minister self besluit oor leidinggewing ten opsigte van die stelsel op politieke terrein;

b. die provinsiale administrasies onder leiding van die NKM se sekretariaat verantwoordelikheid aanvaar vir die bedryf van die 10 GKSe. Hulle voorsien reeds die sekretariate. Ter wille van besparing en doeltreffendheid is dit belangrik dat hierdie sekretariate optimaal gesinchroniseer/geïntegreer word met die provinsies se operasionele sentra;

MEMORANDUM

Kopieno....

AMI/KO/328/6/3/ANCOR

Van : HSI

27 Julie 1986

Aan : H SAW

UITBREIDING VAN KONTRAMOBILISASIESTRATEGIE

Aanhangsel A : Organisasiestruktuur
B : Daarstel van Streekkantoor
C : Opsomming van poste met salarisse
D : Personeelkode
E : Bedryfskostes
F : Eenmalige / Geleentheidsuitgawes
G : Finansiële Prosedures
H : Uitbreiding van Projekte

Verwysing 1 : SSVR Brief 22/5/B dd 2 Jul 1986 : Delegasie : Kontramobilisasieverantwoordelikheid
2 : AMI/KO/328/6/3/ANCOR dd 11 Sep 1985 (Goedkeuring van projek deur Minister van Verdediging)
3 : AMI/KO/328/6/3/ANCOR dd 19 Des 1985 (Goedkeuring organisasiestruktuur en uitgawes deur H SAW.)

AGTERGROND

1. Dit is 'n feit dat kontramobilisasie 'n krities-belangrike komponent van die RSA se teenrewolusionêre strategie uitmaak. Die kernpunt van so 'n strategie is om die massa van die RSA se bevolking (alle rasse) te oortuig tot aanvaarding en ondersteuning van die Regering se vreedsame hervormingsinisiatiewe, en die enigste metodes wat reeds as suksesvol bewys is, is die metodes wat tov oa ETANGO en EZUVA in SWA toegepas is. Die twee organisasies groei van krag tot krag en het reeds 'n mag geword om mee rekening te hou in SWA politiek.

2. Met die ontwikkeling van hierdie strategie in SWA het twee aspekte mettertyd baie duidelik uitgestaan.

a. Direkte SAW verbintenis sal die organisasie se geloofwaardigheid onherroeplike skade aandoen en hulle effektiewe ontplooiing totaal belemmer.

b. Dit is krities noodsaaklik om soortgelyke aksies op doelgerigte en omvattende wyse binne die RSA van stapel te stuur. Dit is heelwaarskynlik die kernpunt waarvan die voortbestaan van 'n vrye westerse beskawing in Suid-Afrika sal afhang.

3. In SWA is die verantwoordelikheid vir die bedryf van die twee organisasies na die AG oorgeplaas, alhoewel die SAW steeds uitvoerend opgetree het. Dit is egter baie duidelik dat dit fataal sou wees vir die SAW om binnelands aan sulke kontramobilisasie-aksies gekoppel te word.

4. Om hierdie probleme te oorbrug is daar gedurende 1985 op redelike kort kennisgewing besluit om 'n frontorganisasie te stig, wat hierdie aksies sonder sigbare verbintenis met die SAW sou bedryf. Voorlegging van die projek, genaamd ANCOR, sowel as die goedkeuring daarvan deur die Minister van

Ontwikkelingsvereniging	- OV
Development Association	- DA
Plaaslike Bestuursentrum	- PBS
Local Management Centre	- LMC
Plaaslike Koördinerende Sentrum	- PKS
Local Co-ordinating Centre	- LCC
Suid-Afrikaanse Telekommunikasie- en elektriese kragvoorsieningsgesag	- SATEKG
South African Telecommunications and Electrical Power Provision Authority	- SATEPA
Sentrale Ekonomiese Adviesdiens	- SEAD
Central Economic Advisory Service	- CEAS
Staatkundig/ekonomies/maatskaplik	- SEM
Constitutional/Economic/Social	- CES
Staatkundige/Ekonomiese/Maatskaplike Komitee	- SEMKOM
Constitutional/Economic/Social Committee	- CESCOM
Sub-GBS	- SGBS
Sub-JMC	- SJMC
Streeksontwikkelingsadvieskomitee	- SOAK
Regional Development Advisory Committee	- RDAC
Streekontwikkelingsvereniging	- SOV
Regional Development Association	- RDA
Staatspresident	- SP
State President	- SP
Sentrale Statistiekdiens	- SSD
Central Statistical Services	- CSS

APPENDIX 13

Memorandum titled
"Extension of Counter-Mobilisation Strategy", 1986

HANDLEIDING NASIONALE KOÖRDINERINGSMEGANISME

O

 JSS

b. Voorsitterskap

Kan op grond van die tipe veiligheidsprobleem deur die SAP of SAW waargeneem word.

c. Sekundi

Die persoon onmiddellik ondergeskik aan bogenoemde lede, en met toestemming van die voorsitter.

d. Dagbestuur

i. SAP senior Adjunk Kommissaris Tin en Onlusteheer.
ii. SAW Adjunk Hoof van Staf Operasies.
iii. Sekretaris.

3.4.3.4 Skakelkanale

Die GVS skakel met die volgende instansies:

a. Hoër op in die NKM hiërargie met die Veiligheidskomitee en die Veiligheids- en Kabinetsekretariaat.
b. Sywaarts met die ander interdepartementele Veiligheidstaakgroepe.
c. Laer af in die hiërargie met die Veiligheidskomitees van die GKS' en die PKS'e.

3.4.3.5 Verantwoordelikheid

Die GVS doen slegs aan die Veiligheidskomitee (VK) verantwoording.

3.4.3.6 Funksies

a. Identifisering van terreine vir gesamentlike veiligheidsmagoptredes op nasionale vlak. (Ooreenkomstig bepalings in die beleidsverklaring oor SAW en SAP verantwoordelikhede).

b. Koördinering van gesamentlike veiligheidsmagoptredes op nasionale vlak.

c. Opstel en deurlopende opdatering van gebeurlikheidsplanne wat daarop gemik is om enige negatiewe veiligheidsituasie wat bestaan of potensieël kan ontwikkel, te hanteer.

d. Verskaffing van riglyne vir gesamentlike veiligheidsmagoptredes op streeksvlak aan GKS'e.

e. Koördinering van opleiding ten opsigte van veiligheidskomponente van GKS'e. JCC's

f. Die hantering van die ATO (Staatsoorlogsboek).

g. Verslagdoening van die VK.

This is undesirable and potentially dangerous - it is prescription for "Libanonising" a conflict.

The defence units are created for the purpose of protecting the community. But this does not mean that the ANC and its allies should not initiate and guide the process.

2.2 Having agreed on a common approach the local organisations should next approach the community at large in order to explain the need for a local defence system and ensure their understanding and acceptance.

Time and attention must be given to this important process.

It is pointless to proceed unless the people are fully behind the idea.

2.3 Once agreement has been reached by the community, local organisations should appoint or elect a defence committee. It is probably preferable that the committee should be appointed because popular individuals do not necessarily make the best commanders but such appointments should arise out of careful consultation. The committee should be composed of reliable and decisive people who have the ability to organise and command without being dictatorial. Comrades with military skills, such as MK cadres or reliable ex-policemen, could be likely candidates for key positions.

2.4 The committee and the entire self-defence structure serves the community and the people's organisations and is subservient to them.

This principle must be made perfectly clear to all members of the self-defence structures and to the people.

2.5 Whether the committee is appointed or elected, the popular organisations should have the right to replace anyone on the committee who proves to be unsatisfactory or even to replace the entire committee if need be.

2.6 But when the community is under attack or in danger, all must obey the defence committee's orders.

This is not the time to attempt to replace members of the committee: that must be done before the danger arises, or after it is over.

3. Structure

3. Township Defence Force (TDF)

To begin with we should concentrate on creating defence structures at the township level. This will give us a chance to test and experiment with the appropriate structures.

This booklet will concentrate on a model for a Township Defence Force (TDF).

(We will need to elaborate models for both urban and rural localities, for squatter camps and possibly for industrial zones. There is the need for defence structures on mine compounds. NUM have established these at some mine hostels and important lessons have been learnt. There is also the need to elaborate some form of protection on the trains, at taxi ranks and in city centres where a system of patrolling is required).

For the purpose of this booklet we will elaborate a structure for an urban township taking a population size of 20 000 inhabitants as our demonstration model.

ii. Execution

(1) "Copycat" exercise to join together Eastern Cape, Ciskei and Transkei in a "Confederation of States" according to the Kwa-Natal concept;

(2) Influencing actions;

(3) The Eastern Cape acquires provincial status and second-tier government (this step puts the Eastern Cape in a position to become a fully fledged member of the confederation);

(4) Lennox Sebe and his followers are removed from the political scene (see phase 1);

(5) Lent Maqoma and his party colleagues can replace the above-mentioned (see phase 1);

(6) A "Xhosa Cape" confederation comes into being. Treaties and co-operation agreements are mutually concluded.

As the first units are formed and begin to train and drill in uniform much excitement and enthusiasms will be generated and the ground well to join will increase.

Membership should be open to able-bodied adults, both men and women. The community must set a minimum age-limit - probably 18 or 16. Youth under the age-limit and others of all ages can be deployed in the auxiliary forces.

5.2 Volunteers must be carefully selected. Criminals and other unreliable element must be excluded until they prove their reliability.

5.3 Would - be recruits must be screened and checked by the street committees and popular organisations to prevent infiltration by impimpi's. If no street committees exist, a system of neighbourhood checking must be instituted.

Comrades trained with in the ANC 's security organ should help set up this screening system.

5.4 Recruits must accept the requirements of discipline and readiness to obey orders. They must be prepared to undergo physical and other training. They must be ready to give their time and service and understand the need for punctuality. Above all they must understand the need for punctuality. Above all they must understand that they are serving the community.

The wearing of uniforms, drilling in formation and political education will build the required discipline and morale.

5.5 Those who display the best qualities appointed to leadership positions.

6. Training

6.1 There will need to be a basic training programme for all volunteers and a specialised training programme for commanders and those dealing with specialised tasks such as communications, intelligence etc.

Instructors will need to be appointed and in most cases given some training guides and assistance. Commanders and deputies from section, platoon and company levels will need to be given some initial training slightly in advance of their units so they in turn can act as instructors.

6.2 Physical Fitness

Volunteers need to be physically fit. Light physical training is best conducted at the section level.

Time will be a constraint, however, especially for those going off to work early and return home late. Where possible the section should exercise as a unit.

Ten minutes light exercise followed by a twenty-minute daily jog is sufficient.

If the section can only exercise together on the weekend then individuals should be encouraged to exercise on their own on a daily basis.

The joint weekend run can be increased to 30 minutes and is strongly recommended.

As well as developing strength and stamina the joint run (or toi-toi) will develop a collective spirit.

ii. <u>Execution</u>

(1) Creation of climate for Namba Sebe and traditional Ciskei leaders for the establishment of Xhosa Resistance Movement (XWB) and the acceptance thereof by Transkei leaders;

(2) The establishment of the Xhosa Resistance Movement (XWB) and the extension thereof in the Eastern Cape;

(3) The image-building of the Ciskei People's Right Protection Party (CPRPP) in the Eastern Cape and the involvement of the smaller moderate groups;

(4) Climate creation for Xhosa nation unity by all involved groups (Transkei, Ciskei and Eastern Cape);

APPENDIX 12

"Main Plan" of Operation Katzen

genooi word.

- Die volle inhoud van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging, sy doel, taak en funksie met veral die filosofie van ontwikkeling en dus welvaartaangeleenthede moet hier weer eens hanteer word. Die gesindhede van die Plaaslike Owerheid en die Staat in terme van welvaartbevordering moet spesifieke aandag verkry.

- Tydens hierdie geleentheid moet die teenwoordige teikengroep daartoe kan oorgaan om 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging daar te stel wat as spreekbuis van die gemeenskap kan optree.

- Hierdie spreekbuis sal veral na twee strukture 'n belangrike kommunikasierol hê om te vervul naamlik;

eerstens as spreekbuis na die plaaslike owerheid

tweedens as spreekbuis na stelselverband wat op plaaslike vlak saamgesnoer is binne die raamwerk van 'n PKS.

5.4 Samestelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging

Daar kan nie 'n eenvormige struktuur voorgehou word wat regdeur die land sal geld nie. Die rede hiervoor is dat daar Eerste Wêreld en Derde Wêreld gemeenskappe is en verder verskil gemeenskappe te veel in terme van bestaande strukture en instansies in die gemeenskappe. Die volgende aspekte is egter belangrik om in ag te neem by die samestelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging.

5.4.1 Die ideaal sou wees om in elke gemeenskap en dus nie net vir elke dorp nie, 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging te hê. Hoewel dit nie 'n wetmatigheid moet wees nie, sal dit probleme wat later mag ontstaan by die bepaling van veral gemeenskapsbehoeftes kan uitskakel. Indien daar dus in 'n dorp byvoorbeeld 'n Blanke-, Kleurling-, en Swart gemeenskap is sou daar drie GSF's of Ontwikkelingsverenigings kon wees. Die gemeenskappe se behoeftes en nood is dikwels so uiteenlopend dat daar by vergaderings groot frustrasies ontstaan indien hul in net een so 'n meganisme saamgesnoer is.

Indien die behoefte by die gemelde gemeenskappe egter vir slegs een geïdentifiseerde meganisme is, moet volgens die gemeenskap se wense opgetree word.

5.4.2 Indien daar na aanleiding van punt 4.1 onderskeie GSF's of Ontwikkelingsverenigings in 'n dorp bestaan sou dié egter op 'n verteenwoordigende basis op gereelde en ad-hoc basis met mekaar gesprek moet voer en sekere gesamentlike beplannings doen en wedersyds hulpverlening aanbied.

5.4.3 Weer eens moet dit beklemtoon word, dat indien daar 'n bestaande struktuur is wat as 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging kan dien, dié struktuur benut moet word, al moet daar sekere uitbreidings of toevoegings in sy samestelling met verloop van tyd plaasvind.

5.4.4 Die uitgangspunt by die samestelling moet wees dat dit so verteenwoordigend van die gemeenskap as moontlik moet wees. Die volgende instansies kan onder andere

SB en die SAW Komdo Bev moet egter die PKS vergaderings in hulle spesifieke gebiede bywoon en sorg dat daar wedersydse koördinering ten opsigte van veiligheidsaksies plaasvind.

(2) Indien daar Veiligheidsprobleme op plaaslike vlak opduik wat nie in terme van lynfunksie bevoegdheid afgehandel kan word nie, moet die betrokke departement (SAP of SAW) dus by die DK/Gp vlak Veikom om hulp aanklop.

6.1.2.6 Skakeling met die GKS en PKS.

Die streek- en sub-streek Veikoms moet in hulle spesifieke gebiede by die GKS en PKS'e inskakel. Dit is die plig van veiligheidslynfunksionarisse om, waar moontlik, welvaartsinstansies betyds in te lig wanneer veiligheidsmagoptredes inbreuk gaan maak op die lynfunksieverantwoordelikhede van die welvaartsdepartemente.

6.1.2.7 Verslagdoening

i. Gesamentlike veiligheidsprobleme wat nie op grondvlak opgelos kan word nie, moet langs die lynfunksiekanaal na die sub-streekvlak Veikom, daarna na die streekvlak Veikom, en laastens na die nasionale vlak (GVS) verwys word.

ii. Slegs GKS Veikoms moet 'n afskrif van hulle notules aan die GVS stuur.

iii GKS Veikoms moet maandeliks (die derde Donderdag van elke maand), 'n vorderingsverslag oor die stabilisering van hulle spesifieke gebiede by die GVS indien. Hierdie verslae moet met die betrokke GKS voorsitters uitgeklaar word voor versending aan die GVS.

6.1.2.8 Funksies

i. Identifisering van terreine vir gesamentlike veiligheidsmagoptredes.

ii. Koördinering van gesamentlike veiligheidsmagoptredes.

iii. Opstel en deurlopende opdatering van gebeurlikheidsplanne vir gesamentlike veiligheidsmagoptredes wat daarop gemik is om enige negatiewe veiligheidsituasie wat bestaan of potensieel kan ontwikkel, te hanteer.

iv. Bepaling van gesamentlike opleidingsbehoeftes.

v. Verslagdoening.

   i. Streek Veikoms aan die GVS.
   ii. Sub-streek Veikoms aan die streek Veikoms.

6.1.2.9 Werkswyse

i. Veikoms vergader soos die situasie vereis, maar minstens een keer elke twee maande.

Skematies voorgestel sal die skakeling tussen die owerheid se Nasionale Koördineringsmeganisme en die "private sektor" soos volg daaruit sien:

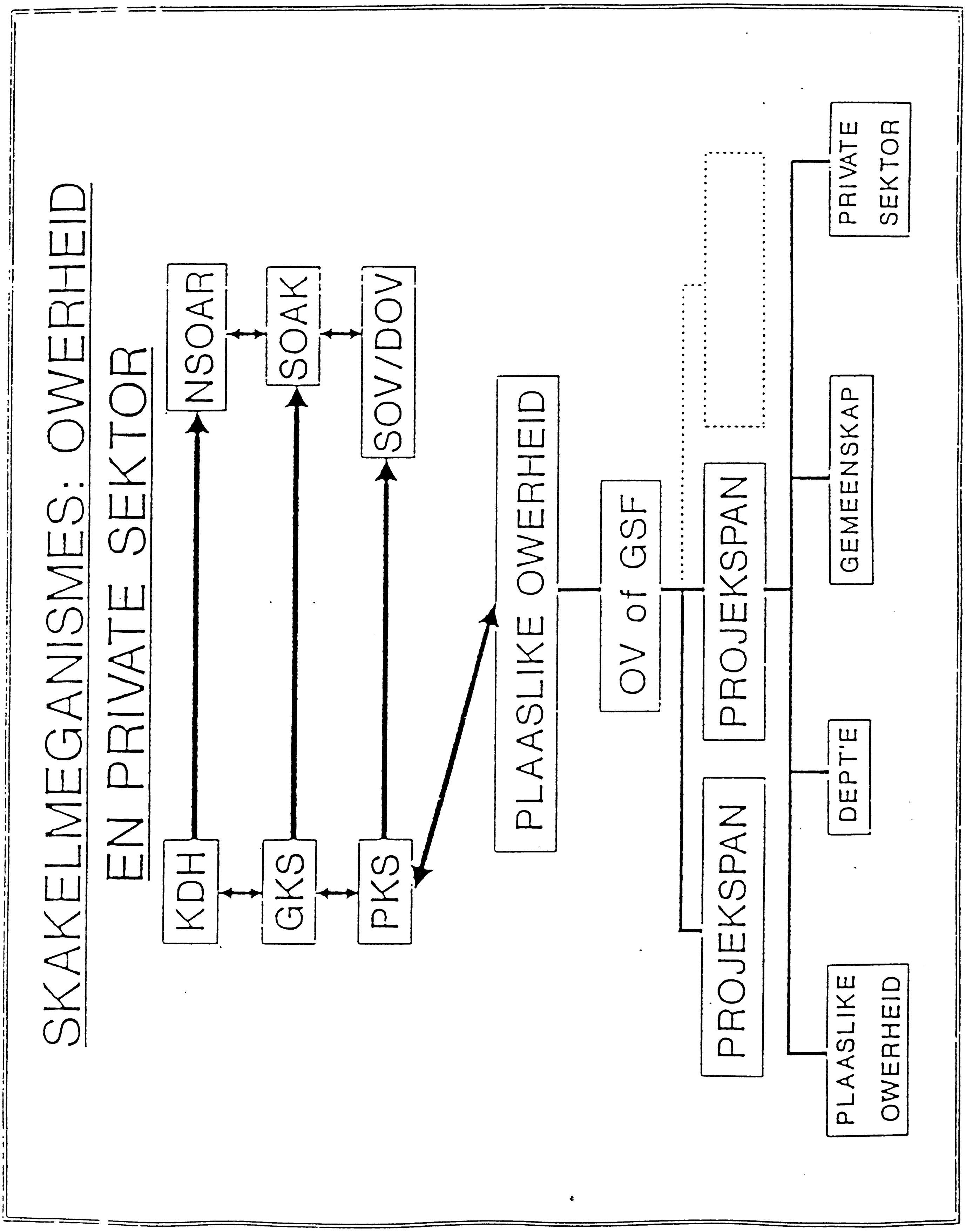

SOAK = Reg. Dvlpt. Advisory Committee
SOV = Regional Dvlpt Association
DOV = District Dvlpt Association

betrokke gebied. Dit is belangrik dat die GKS nie lomp gemaak word deur verdere koördineringsliggame te skep om die private sektor te akkommodeer nie. In uitsonderlike gevalle kan private persone van noodsaaklike belang in die GKS dien. Dit moet egter nie tot gevolg hê dat die georganiseerde handel, landbou ens wat reeds in die SOAK verteenwoordig is, ook in die GKS gedupliseer word nie. Die wedersydse verteenwoordiging van die voorsitters van die GKS/SOAK en PKS/SOV en/of DOV is noodsaaklik. Weens die private sektor verteenwoordiging in die GKS is dit belangrik dat 'n sisteem gevind word waarvolgens geklassifiseerde inligting binne GKS-verband hanteer kan word of direk met lynfunksionarisse. Die GSF/OV, is 'n organisasie wat suiwer vanuit die gemeenskap self ontstaan en het dus nie 'n amptelike owerheidsektor karakter nie. Persone of instansies wat hierop verteenwoordig word, is inwoners van die gemeenskappe op plaaslike vlak.

GSF = Community Liason Forum
OV = Dvlpt Association

(ii) Die Voorsitter/Medevoorsitter word deur die vergadering self verkies.

(iii) 'n Dagbestuur kan gevorm word.

(iv) Ten einde effektiewe en doeltreffende funksionering te verseker behoort die daarstelling van die volgende strukture/komponente oorweeg te word:

(a) 'n Komitee wat veiligheidsaangeleenthede hanteer ondersteun deur 'n operasionele sentrum. Die voorskrifte vir die instelling en werksaamhede van Veikoms sowel as die wyse van skakeling met GKS'e en PKS'e is in Afdeling 6 vervat.

(b) 'n Komitee wat staatkundige, ekonomiese en maatskaplike aangeleenthede hanteer. Die samestelling kan aangepas word volgens die streeksbehoefte.

(c) 'n Komitee wat kommunikasie hanteer. Die riglyne ten opsigte van die hantering van kommunikasieaangeleenthede sal so spoedig moontlik voorsien word.

(d) 'n Komitee wat inligting kan hanteer wat deur 'n inligtingsentrum ondersteun word. Die voorskrifte vir inligtingsvoorsiening aan GKS'e en PKS'e is in Afdeling 7 vervat.

(e) 'n Sekretariaat wat, waar moontlik, deur die betrokke provinsiale owerheid verskaf moet word.

By die moontlike samestelling van sub-komitees moet daarteen gewaak word dat die eenheidsgevoel nie verlore gaan nie. Komitees moet hulleself nie as "outonoom" beskou nie, maar as deel van die GKS.

3.6.5 GKS-funksies

(i) Verkry 'n streekperspektief van die heersende welvaart- en veiligheidsomstandighede (Bepaal prioriteite).

(ii) Koördineer gesamentlike beplanning, waar meer as een instansie betrokke is.

(iii) Bevorder gesamentlikheid tussen departemente.

- Die erkenning en beskerming van die gemeenskap se menswaardigheid.

- Die beklemtoning en propagering van aksies wat gerig is op die welvaart van die gemeenskap.

- Die bevordering van onderlinge samewerking in die gemeenskap en die vestiging en instandhouding van 'n vennootskapsbasis tussen die gemeenskap; die private sektor en die owerheidsektor, ten einde hul gemeenskaplike verantwoordelikheid ten opsigte van die uitwissing van sosio-ekonomiese vraagstukke doelgerig na te streef.

- Dat die gevoelde en beleefde behoeftes deur die geme: :skappe self identifiseer, die nodige aandag verkry sodat dit binne owerheid en private sektor verband gehanteer kan word.

Hoewel die GSF of Ontwikkelingsvereniging sterk gemeenskapsgerig is en sodanig saamgestel moet word dat dit primêr uit gemeenskapslede moet bestaan, is dit noodsaaklik dat daar 'n direkte kommunikasielyn tussen die GSF of Ontwikkelingsvereniging en die PKS moet wees.

Van die uiterste belang is dat hoewel hier na 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging verwys word, dit slegs 'n soort van versamelnaam is en dat gemeenskappe die reg daartoe moet hê om hierdie meganisme die naam waarmee hy as gemeenskap gelukkig sal wees, te gee.

5.3 Die stigting van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging

Bepaalde voorbereidings is noodsaaklik alvorens daar tot die stigting van so 'n meganisme oorgegaan word. Die belangrikste aspekte hier ter sprake is onder andere:

5.3.1 Die Provinsie, Plaaslike Owerheid en PKS moet vooraf kennis dra van die te stigte GSF of Ontwikkelingsvereniging.

5.3.2 'n Persoon (instansie) moet die primêre verantwoordelikheid neem vir die inisiëring, bemarking en daarstelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging. In die geval van so 'n meganisme in swartgemeenskappe sal dit byvoorbeeld primêr die verantwoordelikheid van die betrokke Provinsiale Administrasie se "lynfunksionaris" wees. ?

5.3.3 Die verantwoordelike persoon behoort meestal 'n persoon binne die raamwerk van die owerheidsektor te wees. So 'n beampte behoort egter met sy bemarkingsaksie en gesindheidskepping in die spesifieke gemeenskap daarin te slaag om die daarstelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging deur die gemeenskap self tot stand te laat bring. Hy moet egter steeds in die laaste instansie verantwoordelik gehou kan word vir die daarstelling van so 'n meganisme.

5.3.4 Alvorens daar enigsins in die gedagterigting van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging beweeg word, moet daar eers 'n deeglike situasie-analise gedoen word van strukture wat reeds in 'n gemeenskap funksioneer. Die doel hiervan is veral:

Eerstens om te verhoed dat 'n bestaande struktuur gedupliseer word.

APPENDIX 8

"Inside South Africa's Low Intensity War"
by Jeff Marishane published in Challenge, April 1992

ANNEXURE A TO OPERATION KATZEN

PERSONALITIES INVOLVED

1. TRANSKEI

a. Kaizer Matanzima. Old President but still the most powerful man in the Transkei. Has committed himself to the unity of the Xhosa people. He is 71 years old and will thus like to witness the realisation of this life ideal as soon as possible (SSM).

b. George Matanzima. Prime Minister and also Minister of Defence. Share his brother's, Kaizer ideal.

c. Namba Sebe. Former Ciskeian Minister of Transport and presently a refugee in the Transkei. Charles' brother and Lennox Sebe's half-brother whom he hates intensively.

d. Reverend Xaba. Former Vice-President of the Ciskei. Transkei had granted him asylum.

DESTABILISATION

LIC is anti-communist. It is a way of destabilising revolutionary movement which are thought to be communist and a way of destabilising governments that have been taken over by communists. In the late started low intensity wars against the new Marxist governments in Angola, Mozambique, Nicaragua and Afghanistan. They trained, armed and supported right-wing guerrilla groups in each country to do the work of destabilisation: Unita in Angola, Renamo or MNR in Mozambique, the Contras in Nicaragua and the Mudjahedin in Afghanistan.

Two very important lessons were learnt from this exercise in Low Intensity Warfare. The first was that the aim of LIC should not be a military victory but **destabilisation.** Once the country had been thoroughly destabilised and the economy in ruins, the long suffering and war-weary people would quite happy to vote for a pro-Western government in a general election. This happened a short while ago in Nicaragua.

Counter-revolutionary terrorism is far more effective than any amount of propaganda as a way of getting people to vote for peace, reform and moderation.

The second lesson the strategists learnt was that you must use puppets or surrogate armies. You must not introduce a foreign army of occupation. You must no introduce a foreign army of occupation. You must get the people of the same nation to fight the government you want to destabilise. Angolans must fight Mozambicans.

The lessons of the Vietnam war are now clear: don't try to win the war, just your own troops, get the "native" to fight one another.

DIVINE AND RULE

Finally, LIC terrorism had now become the most effective way of keeping a pro-Western government in power. In countries like Guatemala, El Salvador, the Philippines and South Africa, LIC is a kind of divide and rule strategy that prevents and effective revolution form the left. Every possible means is used to get the poor to begin fighting one another. This demotivated and confused to organise a liberation struggle against the government. It then becomes possible for the government to pose as the neutral peacemaker.

A variety of means are now being used to instigate internal conflict: vigilantes, gangsters, death squads, agents provocateurs, recruiting mercenaries form the unemployed, exploiting political rivalries and tribal loyalties.

Today the most sophisticated use of LIC to destabilise the left and the communities that might support them is being planned and executed in South Africa.

LIC IN SOUTH AFRICA

22. The XWB

a. This movement's Headquarters shall be established in the Transkei territory.

b. Reasonable accommodation, facilities and support staff will be made available.

c. Sufficient operations capital must be provided.

d. Covert, Xhosa-speaking forces (troops) must be assigned to the XWB so that the movement, especially in the beginning can have "teeth".

e. The XWB shall operate under the cover of a front organisation.

CONCLUSION

23. The course of action as set out above, or variations thereof, will be regarded as a model to permanently clamp down on the revolution in the Eastern Cape.

c. <u>Phase 3</u>

i. <u>Aim</u>. To unite the Ciskei and Transkei politically by June 87.

ii. <u>Execution</u>

(1) Alignment with Phase 1 which lays the foundations;

(2) Xhosa Resistance Movement (XWB) plays a principal role in the unification of the Ciskei and Transkei security forces and also work together with RSA security forces to establish general stability of the Eastern Cape Front, an Eastern Cape Military Treaty-Organisation is formed (OKMVO). The RSA, Ciskei and Transkei unite formally on security foundation;

TOP SECRET

Copy No. 2 of 2 Copies

BEV OP/309/1/KATZEN

Telephone: 041-513035
Enquiries: Brig C.P. van der Westhuizen

HK KMDMT OP
PORT ELIZABETH

9 July 1986

Chief of the SA Army : Personal

Annexure	A	:	Personalities
	B	:	Considerations
	C	:	Diagrammatic outlay of Plan

SUBMISSION : OP KATZEN (OPERATION)

INTRODUCTION

1. The SP (State President) has given an order that the situation countrywide be normalised by the end of December 1986. This implies that the situation between now and the end of October 86 be stabilised. (Complete Law and Order restored).

2. It is very clear that the current unrest situation cannot be permanently stabilised and normalised through the current conventional method of action against the background of the state of emergency.

f. The Eastern Cape is not blessed with dynamic white politicians.

13. The above-mentioned and other similar issues erode the Eastern Cape's progress. The enormity of the problem is comparable to the invisible part of the iceberg and few people are aware of its magnitude. The situation is serious but not lost - the picture looks much darker to some than it really is. This plan contains winning recipe ingredients and the implementation thereof can wind up the Eastern Cape case.

METHOD

14. General Draft: Execution to occur in four phases that overlap and stretches from todate to December 87.

a. Phase 1

i. Aim. To stabilise the Eastern Cape (including Ciskei) by November 86.

(5) The freeing of the Sebe Group (Charles and Sebe children) and the appointment of Charles Sebe as leader of the Xhosa Resistance Movement (XWB);

(6) Training and organisation of smaller moderate groups for takeover of third level authorities;

(7) "Coup d Etat" (replacement of Lennox Sebe and his colleagues by moderate pro-RSA members like Lent Maqoma (CPRPP) Namba Sebe, Charles Sebe, etc.);

(8) Conclusion of a security alliance between EP Command, the TDF and CDF.

b. Phase 2

i. Aim. To set up an Eastern Cape Confederation of States before January 1987.

3.4 Platoons

A platoon would consist of 100 volunteers, under a platoon commander and deputy.

Five platoons make up a company.

3.5 Sections

A section would consist of 20 volunteers, under a section leader and deputy. Five sections make up a platoon. The section is the basic unit of the defence force.

4. Street defence systems

4.1 There are a variety of ways in which the township could be defended.

The most rational system would be to give each unit a specific area of responsibility which it would protect with the co-operation of eh residents of that area. Such a system could be referred to as a "street defence system".

Units could move out of their allotted defence sectors and take up different positions if need be. This would depend on tactical considerations.

At present we will simply outline the basic defence sectors of the units.

4.2 Each section is responsible for the defence of a single street from one intersection to the next.

4.3 Five sections (one platoon) defend a block of five streets.

4.4 Five platoons (one company) defend a block of 25 streets.

4.5 Four companies should cover the entire township. If this is too small, additional companies can be established.

4.6 During the period before full strength has been achieved on section could be responsible for defending two or more streets.

4.7 The residents of the respective streets fall under the protection of the appropriate sections.

They will be organised on voluntary basis in an auxiliary or support capacity for the defence of their street and homes and to render assistance to the section.

This support should be organised with the assistance of the street committees where these exist or through the popular organisations.

Every inhabitant, young and old, has a role to play and should be organised.
(For the tasks of these auxiliary forces see section 12)

5 Recruitment

5.1 Joining the defence force must be on a voluntary basis.

A lively and active recruitment drive must be launched to popularise the need for joining up.

3.2 Township defence committee(TDC)

The TDC must be headed by a commander who works with a deputy (second in commander or 2iC) and about eight others.

These head the various defence formations and structures.

On the committee will be the company commanders plus those responsible for the various specialist responsibilities: chiefs of communications; intelligence; political instructions; ordinance/Logistics(for organisations of weapons and materials).

Other portfolio could be medical and Engineering (construction of barricades/ defence works).

The TDC must have a permanent headquarters (HQ) - with alternative workplace for reason of security.

Security must be promised to ensure the safety of the TDC and its HQ.

For this purpose a security section under the TDC's deputy commander should be created.

The TDC must be linked to all subordinate structures by an efficient and reliable means of communications.

3.3 Company formations

Immediately under the defence committee are the company formations.

These should be organise along para-military lines and are probably the most manageable units for the defence of a township of about 20 000 inhabitants.

Because of the defensive aspect of the tasks and para-military nature of the structures the company and subordinate formations will be larger than found in a regular army.

Each company could consist of about 500 volunteers.

Four companies totalling 2 000 volunteers would make up the full complete of the TDF.

Each company would be under the charge of a company commander and deputy company commander.

(It will take time for the companies to reach full strength. The numbers is involved will depend on the success of the recruitment drive. It might be necessary to first build one company and then proceed to develop additional ones.

Alternatively companies could be started simultaneously and gradually built to full strength.

The strength of platoons and sections, referred to below, will therefore depend on the success of recruitment.

If there are not enough recruits then the figures suggested could be halved without interfering with the structural arrangement).

JSS

(iii) Die Suid-Afrikaanse Verbindingsekerheidsagentskap (SAVSA) ?

3.43 Die Gesamentlike Veiligheidstaf (GVS) JSS

Die GVS tree as operasionele uitvoeringskoördineerder van die Veiligheidsgemeenskap op.

3.43.1 Beginsels

a. Gekoördineerde gesamentlike veiligheidsmagoptredes.
b. Respektering van lynfunksies.

3.43.2 Doel

Om die beplanning, uitvoering en monitering ten opsigte van alle gesamentlike veiligheidsmagoptredes op nasionale vlak te koördineer en te verseker dat dit ook op streek- en plaaslike vlakke gedoen word.

3.43.3 Samestelling

a. Volle Vergadering

i. Vaste lede

SA Polisie

(1) Hoof Operasionele Tak (Voorsitter)
(2) Adj Hoof Operasionele tak.
(3) Snr Adj Kommissaris Tin en Onlustebeheer
(4) SAP(V) verteenwoordiger
(5) SAP Nodale punt (Mede Sekretaris)

SA Weermag

(1) Hoof van Staf Operasies (Alternatiewe voorsitter)
(2) Adj Hoof van Staf Operasies
(3) HLeër S Ops
(4) SO1 Ops RSA-HSOPS (Sekretaris)

Hoof Veiligheidsekretariaat (HVS) (NI)

ii. Gekoöpteerde lede

i. Veiligheidswetgewing
ii. Justisie
iii. Gevangenisdiens
iv. Provinsies (Burg B)
v. Kabinetsekretariaatverteenwoordiger
vi. Enige ander departement wat geraak word deur bepaalde veiligheidsprobleme.

INHOUDSOPGAWE

	Bladsy
1. Agtergrond ten opsigte van NKM	1-2
2. Strukture	
a. Die Kabinet	3
b. Komitee van Departementshoofde	3-4
c. Die Veiligheidskomitee (VK)	4
d. Taakgroepe	4-5
e. Die Gesamentlike Veiligheidstaf (GVS)	5-7
f. Die Kabinetsekretariaat	7-8
g. Die Veiligheidsekretariaat	8
h. Die GKS	8-10
i. Die PKS	10-11
j. Algemene riglyne vir funksionering van GKS'e en PKS'e	11-12
k. Projekspanne	13-14
l. Strukture om die privaatsektor te betrek	15-21
m. Veikoms op alle vlakke	22-25
n. Inligtingsvoorsiening van GKS'e en PKS'e	25-26
3. Organigram	27
4. Lys van afkortings	28

Staatsveiligheidsraad	-	SVR
State Security Council	-	SSC
Sekretariaat van die Staatsveiligheidsraad	-	SSVR
Secretariate to the State Security Council	-	SSSC
Streekverteenwoordiger	-	SV
Regional Representative	-	RR
Tak: Strategiese Kommunikasie	-	TSK
Strategic Communication Branch	-	SCB
Veiligheidsbestuurstelsel	-	VBS
Security Management System	-	SMS
Veiligheidsekretariaat	-	VS
Security Secretariate	-	SS
Veiligheidskomitee (nasionale vlak)	-	VK
Security Committee (national)	-	SC
Veiligheidskomitee (streek- en sub-vlak)	-	VEIKOM
Security Committee (regional and sub-regional)	-	SECCOM
Veiligheidsmagte	-	VM
Security force	-	SF
Welvaartbestuurstelsel	-	WBS
Welfare Management System	-	WMS
Werkkomitee van die Staatsveiligheidsraad	-	WK
Working Committee of the State Security Council	-	WC
Kern Werkkomitee	-	KWK
Core Working Committee	-	CWC

5. Step 5. Charles Sebe plays key role. Personifies traditional leaders' authority. Has the loyalty of Ciskei and Transkei security forces' pro-RSA. Has status with moderates and older generation. Sees the interests of Ciskei linked to the RSA. Strongly anti-communist, against trade union actions, subversion, etc. Shall not only exercise a very strong anti-communist influence in Ciskei but this will also obtain in the periphery - to the advantage of the RSA.

6. Step 6. Small moderate groups form the basis for the fruition of the idea of the Xhosa nation unity but also serve as a structure (third-tier) in the permanent stabilisation of the area. Cannot stand on their own under the present circumstances.

7. Step 7. It is imperative that the vacuum left by Lennox Sebe and his followers be immediately filled to prevent counter-organisation. The freeing of Charles must simultaneously happen with the ousting of Lennox. Blame for this must not be laid at the door of the RSA but ascribed to Transkei.

8. Step 8. An alliance exists already. It must acquire meaning and form. Can form basis for the idea of unity.

JSS

3.4.3.7 Werkswyse

a. Dagbestuur (Taktiese vlak)

i. Lede skakel deurlopend met mekaar om te verseker dat gesamentlike veiligheidsmagoptredes betyds identifiseer en sukesvol uitgevoer word. Vergaderings word belê soos die situasie dit vereis.

ii. Deurlopende skakeling met die Kabinetsekretariaat en Veiligheidskomponente van die GKS'e word ook gedoen om te verseker dat potensiële veiligheidsprobleme betyds identifiseer en hanteer word. JCC's

b. Volle vergadering (Strategiese vlak)

i. Word soos die situasie vereis bymekaar geroep om die veiligheidsituasie te evalueer, beplanning te doen en moontlike aanbevelings aan die VK te doen.

ii. Prosedure

Vergadering word geopen deur 'n veiligheidsvoorligting deur die Veiligheidsekretariaat en aangevul (waar nodig) deur die ander lede.

Behoeftes aan gesamentlike optredes word identifiseer en die betrokke funksionaris word getaak met die uitvoering.

Verslag oor die funksionering van die stelsel op streek- en plaaslike vlakke word deur die Dagbestuur gedoen.

Moontlike verslae en/of aanbevelings aan die VK word oorweeg.

Alle opvolg stafwerk word deur die sekretaris gedoen.

3.4.3.8 Beleidsverklarings

Voorskrifte vir implementering van spesifieke aangeleenthede deur alle veiligheidsmagte word, nadat dit deur lynfunksionarisse departementeel uitgeklaar en deur die GVS goedgekeur is, aan alle betrokkenes uitgereik.

3.5 Kabinetsekretariaat en Veiligheidsekretariaat

3.5.1 Kabinetsekretariaat

3.5.1.1 Die Kabinetsekretariaat is oorhoofs verantwoordelik vir die funksionering van die Nasionale Koördineringsmeganisme, asook vir Kabinetsdienste.

3.5.1.2 Die Kabinetsekretariaat is verantwoordelik vir die volgende funksies:

(i) Sekretariële dienste aan die Kabinet, KKSS, KKMS en KKES, die Komitee vir Departementshoofde en sy moontlike onderverdelings, en toepaslike Interdepartementele Taakgroepe.

APPENDIX 11

Official memorandum on changes to the NCM, April 1992

Verdediging het gedurende die tweede helfte van 1985 plaasgevind. (Verwysing 2 en 3).

5. Die situasie mbt befondsing vir die stigting en bedryf van die FO het as volg daaruit gesien :

a. FJ 85/86. 'n Bedrag van R520 972,15 vir die stigting van die FO is beskikbaar gestel uit fondse onder Projek FANTAIL.

b. FJ 86/87. As gevolg van die tydsomstandighede rondom die stigting van die projek, is daar geen fondse op begroting geplaas nie.

c. FJ 87/88 en verder aan : Bedrae is as deel van Hoofprojek ORANGE-begroting ingedien.

6. In SWA, waar hierdie aktiwiteite nou uitsluitlik deur die FO hanteer word, het daar intussen ook die behoefte ontstaan om soortgelyke aktiwiteite onder van die ander bevolkingsgroepe van stapel te stuur. (Caprivi, Kaokoland, Hereros, Damaras.) SWAPO het sedert 1984, deur die CCN (Council of Churches of Namibia) begin met gemeenskapsontwikkelingsprogramme dwarsdeur SWA. Miljoene rande word vanaf die buiteland via die onaantasbare kerkkanaal uitgepomp, en die enigste teenvoeter is soortgelyke aktiwiteite deur die SWA owerhede. Organisasies soos ETANGO en EZUVA sou 'n uitstekende rol vervul om sulke aksies fisies uit te voer. Indien 'n verkiesing in SWA gewen staan te word verg dit derhalwe 'n drastiese verhoging in kontramobilisasie-aktiwiteite.

7. Die FO het intussen reeds binne die RSA aktief geraak. Programme onder die Kleurlinge in die WP en in Kwa Ndebele is reeds op dreef, en vele burgerlike organisasies en instansies het die FO reeds genader om opleiding aan hulle werknemers te voorsien. 'n Bona fide momentum, wat veel groter is as wat in die aanvanklike voorlegging voorsien is, is besig om op te bou.

HUIDIGE KNELPUNTE

8. Die volgende vier knelpunte word tans ervaar :

a. As gevolg van die dringende besluit (deur die Minister van Verdediging goedgekeur) om die FO gedurende 1985 gestig te kry, is daar geen fondse vir die bedryf daarvan op begroting vir FJ 86/87 nie. (Projek ANCOR.)

b. As gevolg van dringende nuwe behoeftes kan die huidige goedgekeurde organisasiestruktuur reeds nie meer voldoen aan die eise tov kontra-mobilisasie aktiwiteite binnelands in die RSA nie. 'n Uitbreiding van poste is nodig, wat 'n addisionele finansiële behoefte tot gevolg het. Dit moet bygevoeg word by die behoefte tov para 8. a. hierbo, en dan met goedgekeurde verhogings geprojekteer word oor vyf jaar.

c. Tans word beide ETANGO en EZUVA bedryf met militêre voertuie met burgerlike registrasienommers. Die sekerheidsrisiko hieraan verbonde is voor die hand liggend, en dit is dringend noodsaaklik dat hierdie voertuie almal vervang moet word. BG SWAGM het ook reeds 'n baie sterk bewoorde vertoë in hierdie verband gerig. Die aanbeveling hierby aangeheg maak voorsiening vir die vervanging van hierdie voertuie.

NASIONALE KOoRDINERINGSMEGANISME

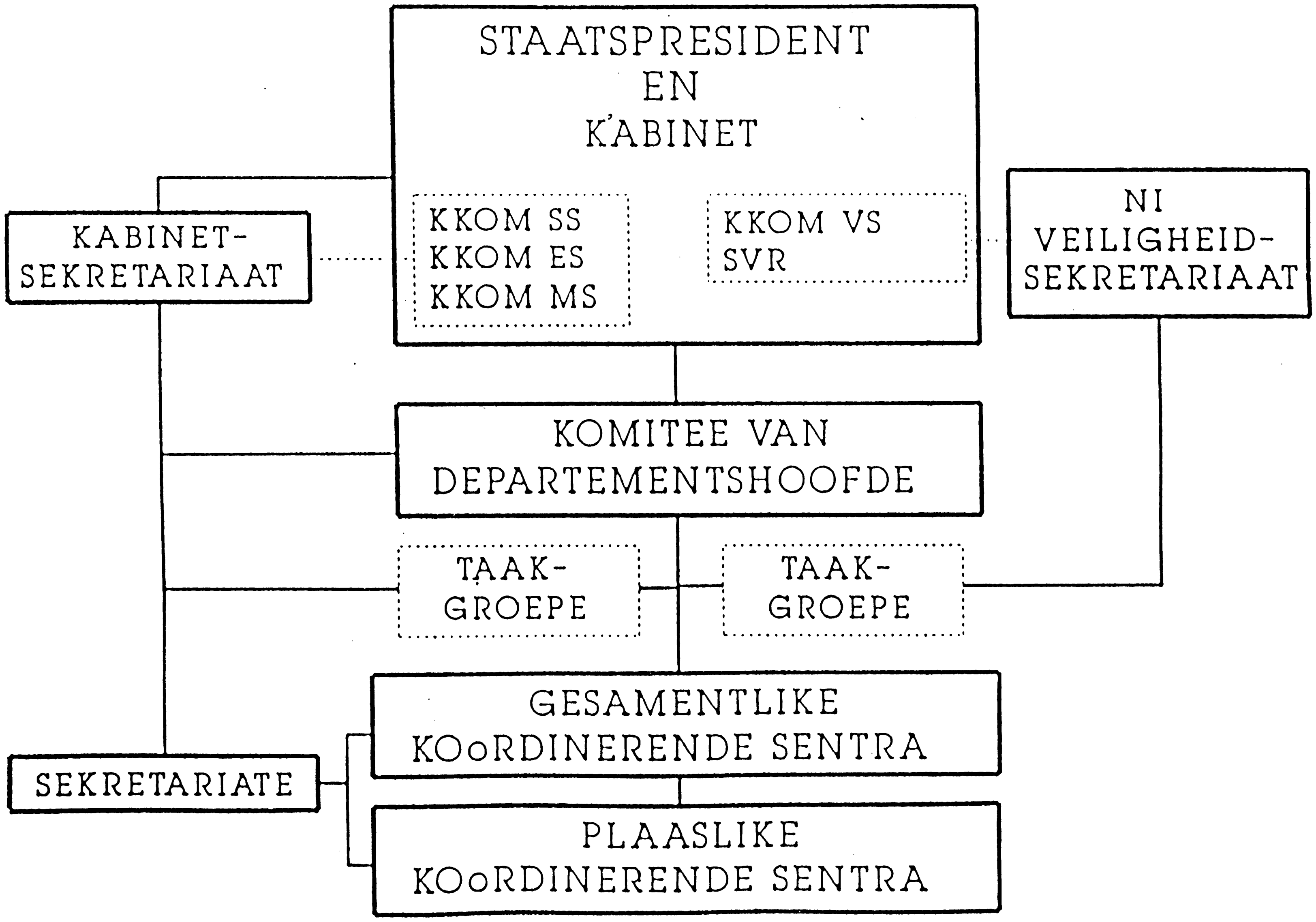

besonderhede wat in die verslae verlang word sal deur die Kabinetsekretariaat aangedui word.

3.8.7 Alle personeeluitgawes sal uit die departemente se eie begrotings bestry word.

HANDLEIDING : NASIONALE KOÖRDINERINGSMEGANISME (NKM)

1. INLEIDING

1.1 Die Nasionale Bestuurstelsel is enkele jare gelede ingestel om beter koördinasie en doeltreffendheid van optrede tussen die veiligheidsgemeenskap aan die een kant, en welvaartsgemeenskap aan die ander kant, te verseker. Met die oog op die nuwe Suid-Afrika, sinvolle doelwitbereiking, koste-effektiwiteit en om die outonomie van departemente se lynfunksie verantwoordelikhede te verseker, het die Kabinet die Nasionale Bestuurstelsel met die Nasionale Koördineringsmeganisme vervang.

2. NUWE NASIONALE KOÖRDINERINGSMEGANISME (NKM): AGTERGROND

2.1 Sedert die instelling van die Veiligheidsbestuurstelsel in 1979, wat primêr rondom die veiligheidsproblematiek gewentel het, het die welvaartsterrein geleidelik meer prominent geword ten einde gestabiliseerde gebiede te normaliseer.

2.2 Terwyl daar na idealistiese einddoelwitte vir Suid-Afrika op alle terreine gestrewe word, moet bestaande probleme prakties benader word. Op die kort- en medium termyn staan die land voor groot uitdagings. Armoede, werkloosheid, huisvestingstekorte, gebrekkige opleiding, ongeletterdheid en talle ander struikelblokke staan in die weg van voorspoed en groei. Die omstandighede van die mense in Suid-Afrika moet in sy volle verskeidenheid hanteer word. Dringende probleme van vandag en môre moet nou hanteer word. Vir die agtergeblewenes kan die bevrediging van hulle basiese behoeftes reeds 'n stap wees in die verbetering van hulle lewenskwaliteit en geluk.

2.3 Die Regering het in 1989 besluit om hoë prioriteit te verleen aan die welvaart van die land en sy mense en die verbetering van die algemene lewenspeil. Dit is belangrike boustene in die fondament van 'n Suid-Afrika waarna ons strewe. Dit is duidelik dat sake soos die onderwys, primêre gesondheid, werksgeleenthede, behuising en die daarstelling van noodsaaklike infrastruktuur prioriteitsbehoeftes van ons land se mense is.

2.4 Die Regering ag dit belangrik dat vinnig met doelwitbereiking gevorder word en dat die vordering doeltreffend bestuur, getoets en teen neergelegde tydskale gemeet word. Denkpatrone sal vervang moet word met onkonvensionele denke ten opsigte van die bereiking van doelwitte. 'n Nuwe Suid-Afrika verg 'n nuwe benadering tot die doel en funksies van die owerheid. Bestaande doelwitte en strategieë van departemente en die owerheid in die algemeen word in heroënskou geneem en 'n herwaardering van standaarde vind plaas. Doelwitbestuur sal in die Staatsdiens voorop gestel word en die Regering sal hom vergewis van die effektiwiteit en impak van staatsbesteding op ontwikkeling. Voorts is die kwaliteit en kwantiteit van produkte en dienste wat deur die Staat gelewer word van kardinale belang. Gereelde evaluering van die vordering met die bereiking van doelwitte sal geskied.

2.5 In die hantering van die welvaartsaangeleenthede is dit duidelik dat die volle vermoëns van die owerheid in eenheidsoptrede 'n voorvereiste is. Die volgehoue samewerking en ondersteuning deur die veiligheidsmagte is noodsaaklik. Die Nasionale Koördineringsmeganisme is gerig op vennootskap, gesamentlike verantwoordelikheid en optrede waarby die kommunikasie- en inligtingsgemeenskap van kardinale belang is. Die Nasionale Koördineringsmeganisme is juis tot voordeel van departemente geskep waar

Departementshoofde of sy sub-komitee, aangeleenthede van belang deur middel van die nasionale koördineringsmeganisme na regionale en plaaslike vlak deurgee en sodanige optrede op gemelde vlakke bewerkstellig as wat nodig mag wees.

3.2.3 Die Komitee van Departementshoofde kan op versoek of op eie inisiatief advies aan die Kabinet of Kabinetskomitees lewer.

3.2.4 Departementshoofde sal steeds lynfunksie-aangeleenthede direk aan sy verantwoordelike Minister deurgee.

3.3 Veiligheidskomitee (VK) [Security committee (national level)]

3.3.1 Omdat die skepping van die Nasionale Koördineringsmeganisme (NKM) en die gepaardgaande afskaffing van die Werkkomitee (WK), Kern Werkkomitee (KWK) sowel as die NGBS en sy komitees 'n leemte op die Veiligheidsterrein gelaat het, het die Staatspresident toestemming verleen dat ondersoek ingestel word na meganismes om die leemte te vul.

3.3.2 Die DG's gemoeid met Veiligheidsaangeleenthede het besluit om in die plek van die ou KWK 'n Veiligheidskomitee (VK), te stig. Die samestelling van hierdie Komitee is soos volg:

(1) DG NI (Voorsitter)
(2) SAW
(3) Kompol
(4) DG Staatkundige Ontwikkeling
(5) DG Buitelandse Sake
(6) DG Justisie
(7) Sekretaris-generaal van die SP se kantoor
(8) Hoof van die Veiligheidsekretariaat
(9) Sekretaris (NI).

3.3.3 Hierdie komitee vergader twee weekliks voor die SVR en is verantwoordelik vir die koördinering van alle Veiligheidsaangeleenthede op nasionale vlak, sowel as verslagdoening aan die Staatsveiligheidsraad (SVR) en Kabinetskomitee vir Veiligheidsake (KKVS).

[SSC Secretariat]

3.4 Taakgroepe/Interdepartementele Taakgroepe (ITG'e)

3.4.1 Die konsep van interdepartementele taakgroepe op nasionale vlak word behou en hulle word deur die direkteurs-generaal van die Komitee van Departementshoofde geaktiveer soos nodig met die ondersteuning en bystand van die Kabinetsekretariaat en/of Veiligheidsekretariaat. Die Interdepartementele Komitees van die SSVR (behalwe die Nasionale Sekerheidskomitee, SATEKG en die GVS) sowel as die NGBS tesame met sy sub- komitees NASGIK, NASKOM, NASVEI en NKS is afgeskaf. [Nat Joint Management Committee]

3.4.2 Die volgende veiligheids ITG'e bestaan tans:

(i) Die Gesamentlike Veiligheidstaf (GVS).
(ii) Die Suid-Afrikaanse Telekom en Elektriese Kragvoorsieningsgesag (SATEKG).

NASIONALE KOöRDINERINGSMEGANISME

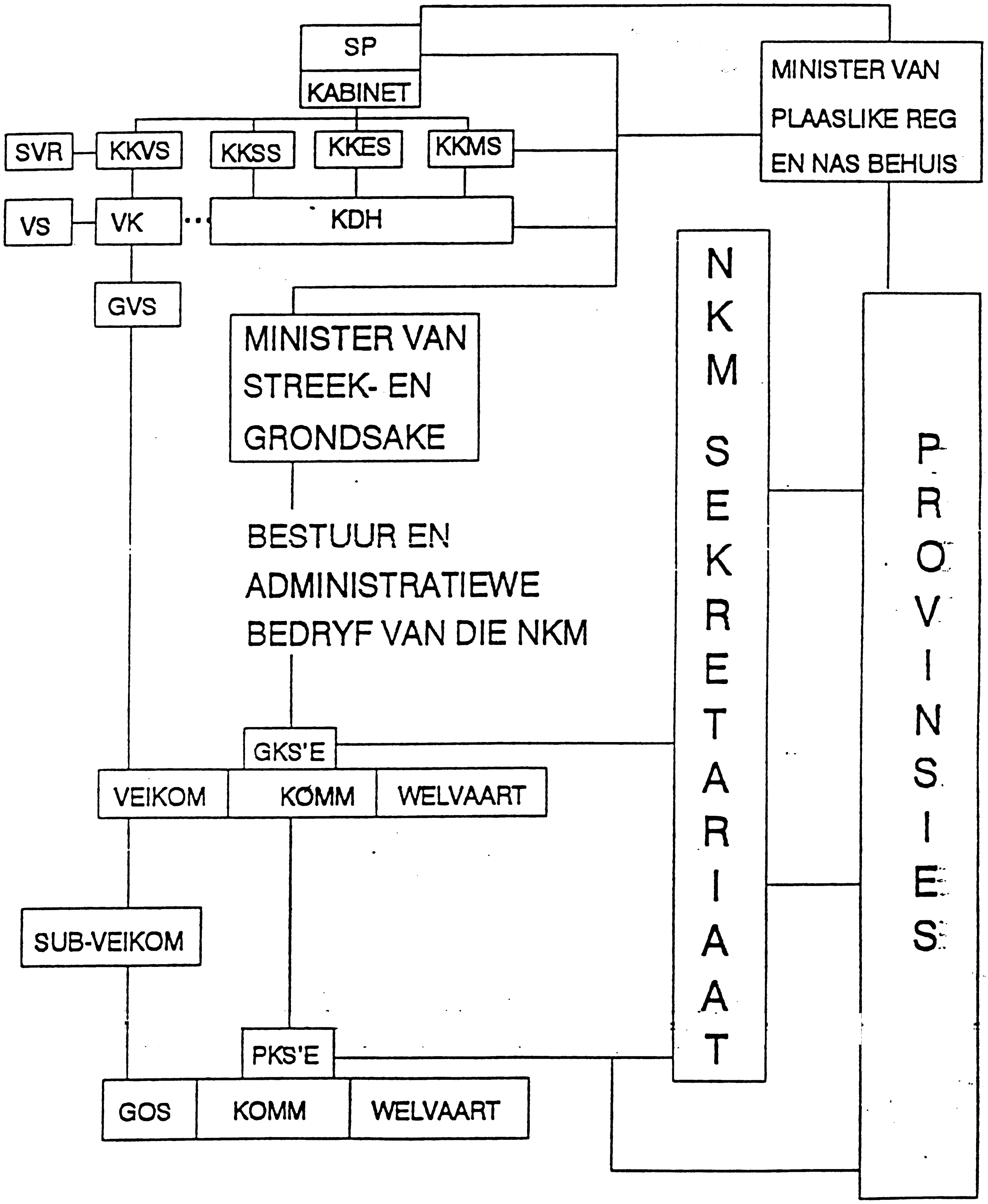

	FJ / 86/87	FJ / 87/88	FJ / 88 / 90	FJ 90 / 91	FJ / 91/92
Reeds Ingédien	-	·	-	-	-
Totaal nou Versoek	R7 716 445	R7 508 592	R8 206 891	R8 970 131	R9 804 353
Verskil Benodig	R7 716 445	R7 508 592	R8 206 891	R8 970 131	R9 804 353

AANBEVELINGS : PROJEK KAMPONG

19. As deel van Projek ANCOR is die doelstelling van Sub-projek KAMPONG die fisiese bedryf van volksorganisasies en bewegings. 'n Bedrag van R802 503 is in die huidige boekjaar hiervoor beskikbaar. Volgens opdragte en prioriteite neergelê deur die Minister van Verdediging, moet kontramobilisasie-aksies binnelands drasties uitgebrei word, en aksies in SWA moet ook verhoog word. Die volle spektrum van projekte word in Aanhangsel K uiteengesit.

20. Die lys van projekte sien as volg daaruit. (Bedrae gelys is die wat nou versoek word, en dit sluit bestaande goedkeurings in).

Reeksno	Projekbeskrywing	FJ 86/87	FJ 87/88
1	ETANGO (Ovambo-beweging)	R 358 000	R 327 000
2	EZUVA (Kavango-beweging)	R 442 000	R 471 000
3	Mobilisering van gematigde Swart leiers in RSA	R 909 120	R1059 120
4	METROS : Mobilisering van tradisionele genesers	R 200 000	R 250 000
5	Natal Vakbond	R 500 000	R 550 000
6	Kwa Ndebele-projek	R 92 284	R 100 000
7	Venda-projek	R 130 000	R 140 000
8	Qua-Qua-projek	R 78 054	R 90 000
9	Eagle Jeugklubs (OVS)	R1124 880	R1300 000
10	Vaaldriehoekse Swartjeug projek	R 250 000	R 265 000
11	Oriëntering Swart onderwysers	R 600 000	-
12	Globale Kleurlingprojek	R1277 000	R1400 000
13	Kleurling Parlementariërs	R 100 000	R 110 000
14	Navorsingsprojek Stellenbosch Universiteit	R 40 000	R 40 000
15	Caprivi-projek	R 65 440	R 70 000
16	Kaokoland-projek	R 254 000	R 300 000
17	Namaland-projek	R 72 000	R 80 000

5 van die Vredesakkoord, voorlopig behoue bly en periodiek opgedateer word aan die hand van moontlik wisselende behoeftes wat departemente op grond van veranderende omstandighede ervaar;

j. in die lig van die deurlopende noodsaaklikheid van doeltreffende koördinering tussen veiligheids- en welvaartsbelange, die Veiligheidskomitee, benewens sy inligtingsfunksie, ook die verantwoordelikheid aanvaar om welvaartsdepartemente en die NKM sekretariaat vroegtydig te betrek wanneer 'n spesifieke welvaartsaangeleentheid veiligheidsrelevansie het; en

k. van die personeel verbonde aan die Kabinetsekretariaat wat te make het met die administrasie van die NKM, sowel as met Datanavorsing, na oorleg tussen die Kommissie van Administrasie, die Direkteur-generaal van die Kantoor van die Staatspresident en die Direkteur-generaal van Streek- en Grondsake, met ingang van 1 Nov 91 na laasgenoemde Departement oorgeplaas word.

consultation

4. Ander Relevante Wysigings

a. Die strukturele uiteensetting van die NKM is in Aanhangsel A.

b. Die samestelling van die Veiligheidskomitee (VK) is soos volg :

i. KOMPOL (Voorsitter)

ii. H SAW

iii. DG NI

iv. DG Buitelandse Sake

v. DG Justisie

vi. Staatkundige Raadgewer

vii. Hoof van die Veiligheidsekretariaat

c. Die Gesamentlike Veiligheidstaf (GVS) se samestelling is soos volg :

i. Vaste Lede

(1) SAP - Hoof Binnelandse Stabiliteit (Voorsitter)

Bev Off Onlusbeheer en -bekamping (Tvl)

Bev Off Onlusbeheer en -bekamping (Kaap, OVS en Natal)

d. Die eintlike bedryf van volksorganisasies word gedoen in terme van Sub-projek KAMPONG. Ook hier word dringend 'n verhoging van bedrae begroot benodig, veral gesien in die lig van binnelandse prioriteite wat deur die Minister van Verdediging persoonlik neergelê is.

AANBEVELINGS : PROJEK ANCOR

9. Die huidige-goedgekeurde organisasiestruktuur sowel as die vermoë van die frontorganisasie (FO) blyk nou heeltemal onvoldoende te wees inaggenome die omvang van die rewolusionêre aanslag. Om hierdie probleem reg te stel word die volgende hiermee voorgelê vir goedkeuring:

10. Organisasie. Die volledige organisasiestruktuur word aangedui in Aanhangsel A. Totale hoeveelheid poste betrokke is 99. (Tans is 24 poste goedgekeur).

11. Streekkantore. Dit word aanbeveel dat die volgende streekkantore gestig word. Sekerheid is 'n probleem en volledige detail oor die stigting van hierdie kantore word in Aanhangsel B uiteengesit.

a.	Windhoek	:	Reeds gestig. (1 Mei 1986).
b.	Kaapstad	:	1 Sep 86
c.	Bloemfontein	:	1 Sep 86
d.	Port Elizabeth	:	1 Sep 86
e.	Durban	:	1 Okt 86
f.	Kimberley	:	1 Okt 86

12. Salaris pakkette. Detail word verskaf in die tabel aangeheg as Aanhangsel C. Die tabel dien ook as opsomming mbt poste-uiteensetting.

a. Bedrag benodig huidige FJ : R3 314 958.

b. Bedrag benodig FJ 87/88 : R4 781 442

13. Personeelkode. Die Korporasie se Personeelkode word aangeheg as Aanhangsel D.

a. Alle aansoekers moet op 'n behoorlik ontwerpte aansoekvorm aansoek doen om 'n betrekking.

b. Elke aansoeker moet ook 'n sekerheidsvraelys voltooi, wat, alhoewel dit aan SAW vereistes voldoen, die voorkoms van 'n dokument van die FO moet hê. Informele keurings moet deur HDTI gedoen word.

c. Geen aanstellings mag gemaak word sonder dat dit eers, via die Projekoffisier, aan D Pers voorgelê is vir goedkeuring nie.

14. Bedryfskostes. Nadat die Korporasie nou vir etlike maande in bedryf is, blyk dit dat die bedryfskostes soos uiteengesit in die oorspronklike voorlegging in heelparty aspekte tekortskiet. Maandelikse bedryfskostes soos uiteengesit in Aanhangsel E word voorgelê vir goedkeuring. Dit word versoek dat hierdie bedryfsuitgawes terugwerkend vanaf 1 Apr 86 goedgekeur word.

Gemeenskapskakelforum	-	GSF
Community Liaison Forum	-	CLF
Gesamentlike Veiligheidstaf	-	GVS
Joint Security Staff	-	JCC
Hoof van die Suid-Afrikaanse Weermag	-	HSAW
Chief of the South African Defence Force	-	CSADF
Interdepartementele Komitee	-	IDK
Inter Departmental Committee	-	IDC
Interdepartementele Taakgroep	-	ITG
Inter Departmental Task Group	-	ITG
Kabinetsdienste	-	KABD
Cabinet Services	-	CABS
Kabinetsekretariaat	-	KS
Cabinet Secretariat	-	CS
Kabinetskomitee vir Ekonomiese Sake	-	KKES/ KKOMES
Cabinet Committee for Economic Matters	-	CCEM/ CCOMEM
Kabinetskomitee vir Maatskaplike Sake	-	KKMS/ KKOMMS
Cabinet Committee for Social Matters	-	CCSM/ CCOMSA
Kabinetskomitee vir Staatkundige Sake	-	KKSS/ KKOMSS
Cabinet Sommittee for Constitutional Matters	-	CCCM/ CCOMCM
Kabinetskomitee vir Veiligheidsake	-	KKVS.
Cabinet Committee for Security Matters	-	CCSM

TOP SECRET

ANNEXURE B TO OPERATION KATZEN

SOME CONSIDERATIONS

1. Step 1. Discussions already held with Namba Sebe. He is the senior Sebe. Old Minister of Ciskei. Brother of Charles Sebe. Supporter of Maqoma (CPRPP). Charles Sebe's wife already in Transkei - convenient post for actions from the Transkei seen from a family point of view. Com Ops (Communication Strategy of the RSA to project and promote itself as friendly) can be founded thereon.

2. Step 2. Transkei is the logical place for Charles Sebe's exile. Transkei enjoys relative stability. Logical place to start the XWB - largest population group.

3. Step 3. CPRPP is acceptable party and Maqoma is acceptable as leader for the Xhosa - enjoys the support of Namba who will accept his authority. Is seen by the Ciskei Xhosa as a political alternative. (Especially after the burial of his fore-father's remains).

4. Step 4. Promotion of inherent Xhosa endeavours for unity as bulwark against SACP/ANC/UDF revolutionary onslaught.

b. The Transkei and especially the Ciskei apparent lack of vitality as fully independent states besmirch the policy of the RSA Government in this regard. The latent instability which prevails in these two states in fact stimulates the revolution country-wide.

c. The Ciskei and Transkei are an inseparable part of the Eastern Province which is also presently relatively unstable. Together they constitute the Eastern Cape and must be viewed as one front or theatre.

d. The apparent inability of the RSA Government - and its instruments - to curb the continually deteriorating riot and unrest situation leads to the growing defeatism among all the people of the Eastern Cape. In addition the economic depression has hit the area hard and an "aura" of bankruptcy is strongly perceptible. A feeling of permanence and trust for the future is missing. Whites are evidently deserting the area.

e. Attempts to activate and keep alive the pro-RSA resistance movements, as well as to organise black moderates, do not succeed adequately, mainly because of the intimidation factor and the lack of moderate leaders.

APPENDIX 10

Handbook of the National Co-ordinating Mechanism (NCM)

3. Emphasis. This document addresses the problem of permanent normalisation of the Eastern Cape situation. Existing written and unwritten plans to prevent the onslaught remain in force and shall be carried out. This applies also to future, additional or other plans. The ideas in this document must not be viewed in isolation but as part of the total counter-revolutionary endeavour. This Command and GB5 set themselves the objective in November 1985 to "win in 1986". It still remains our objective to stabilise and normalise the Eastern Cape before 31 December 1986 such that the current state of emergency regulations can be lifted. It is however foreseen that the completion of this task must not be viewed as an end to the counter-revolutionary effort.

AIM/OBJECTIVE

4. To develop the Eastern Cape into an independent power block against the ANC and UDF by December 87.

STARTING POINTS (POINTS TO BE CONSIDERED)

5. The plan must entail minimum political risk for the RSA.

6. Actions must not be traced back to the RSA.

In other words defence units should not be affiliated to any political party or movement by the a protective force which serves the community as a whole.

1.4 We need a two-pronged strategy:

- a political offensive for peace an unity among the people based on strong political organisations; and
- self-defence structures to protect our people.

1.5 Self-defence structures need, by definition, to be para-military. They differ from all the other forms of organisations referred to, including street committees.

They must be tightly structured to repulse aggression an ensure law and order, they need a specific command and control system; their members must be trained and have a high degree of discipline.

1.6 At present, in the light of the Groote Schuur and Pretoria Minutes, Umkhonto we Sizwe (MK) alone cannot undertake the task of our people's defence, although this is a right we need to forcefully demand and struggle for.

The August 6 cease-fire does not neutralise MK.

It has an important role to play. MK cadres, particularly ex-prisoners and those due to return from exile, must play a leading and active role in the establishment of the defence.

1.7 As we proceed to establish defence units so we must raise the demand for the right of self-protection.

Government Ministers, including De Klerk an Vlok allow the Inkatha bands to carry so-called "cultural" weapons.

What is more they allow the AWB to organise military training camps and concede to them the right of "self protection" as long as in Vlok's words their commandos "do not attack anyone".

Our people, who are overwhelmingly the victims of aggression, must demand the right of self-protection too! It is a demand the regime will find extremely difficult to deny and by pressing energetically ahead with a programme of establishing defence units we will make it impossible for the authorises to prevent their growth.

1.8 Our people have the moral right to state: "We do not intend to attack anybody by we demand the right to protect our lives, our lives, our families, our homes and communities! We are forced to create defence units for the sake of our lives".

Clearly we cannot rely on the apartheid police and army for protection.

When they are not attacking the people they are encouraging, siding with and arming the ultra-right forces, warlords and vigilantes.

The impression is also very strong that the sinister hit-squads are recruited form their ranks.

If we are to protect our lives then we must rely on our own strength, organisations and resources.

1.9 Our strength is in our numbers but it must be organised strength.

Licensed weapons van be obtained.
Funds will have to be collected on a voluntary basis from the community.

Once even a few firearms have been obtained firearms training can begin. This should be handled by MK cadres and sympathetic township police.

For initial training purpose airguns should be used. Air rifles and pistols (the pellet gun type) can be bought for about R200 each.

The advantages is that no license is required and they are not excellent, cheap and safe way for teaching people how to aim and shoot correctly.

A suitable practise ranges needs to be organised.

Rudimentary weapons

While everything must be done to adequately arm the defence units we should not scorn the use of rudimentary weapons.

From early times people have used clubs and stones, catapults and spears for hunting and self-defence.

The martial arts illustrate how formidable simple weapons can be.

A history of township and rural resistance simple weapons can be.

The material arts illustrate how formidable simple weapons can be.

A history of township and rural resistance shows that rudimentary weapon can be effectively used.

The Vietnamese peasants used rudimentary weapons extremely effectively against the might American invaders (for example traps of sharpened bamboo, spikes etc).

In countries like EI Salvador and Nicaragua home-made weapons have been used on a mass scale in the struggle against dictatorship (e.g. petrol bombs, homemade handgrenades, dynamite).

Our people must be encouraged to make homemade weaponry purely for defensive purpose.

We need to face the fact that it is going to be a problem to obtain the necessary firearms. Until we do, we will simply have to make do with homemade weaponry.

In a country like South Africa, however, there are plenty of sophisticated means of protection that can be legally purchased among them gas guns and sprays. Cross bows and bow-and-arrow sets can also be bought without a licence.

Factory and engineering workers have the skills and the equipment to manufacture rudimentary weapons.

Volunteers who do no, have firearms should at least be quipped with two stout sticks, clubs or iron bars and a homemade shield.

With training these can be utilised in a formidable way for self-defence against assailants armed with rudimentary weapons.

(iv) Ondersteuning aan die projekspanne, plaaslike owerheid en die gemeenskap se ontwikkelingstruktuur.

(v) Hantering van aangeleenthede wat vanuit die gemeenskap en plaaslike owerheid verwys word.

(vi) Koördinering van beplanning waar meer as een instansie betrokke is.

(vii) Mobilisering van die private sektor-betrokkenheid op grondvlak in die uitvoering van projekte/aksies.

(viii) Verslagdoening aan die GKS vir opname in die gekonsolideerde verslag aan die Kabinet.

(ix) Bepaling van opleidingsbehoeftes.

(x) Maak seker dat die bepaling van die gemeenskappe se behoeftes op plaaslike vlak 'n weerspieëling is van die werklik beleefde behoeftes.

3.8 Algemene riglyne vir die funksionering van Gesamentlike Koördinerende Sentra (GKS'e) en Plaaslike Koördinerende Sentra (PKS'e)

3.8.1 GKS'e en PKS'e omsluit sowel veiligheid- as welvaartaangeleenthede ten einde streek- en plaaslike behoeftes te akkommodeer.

3.8.2 GKS'e en PKS'e se samestelling in owerheidsverband word beperk tot plaaslik-beskikbare beamptes. Ministers is versoek om die nodige reëlings met hulle departementshoofde te tref dat departemente by die strukture van die NKM inskakel soos wat hulle by die vorige NBS ingeskakel het.

3.8.3 Die verkiesing van voorsitters word plaaslik self hanteer sonder tussenkoms van die Kabinetsekretariaat.

3.8.4 Dit is verkieslik dat die voorsitter van een komponent binne die koördineringsmeganisme nie ook as voorsitter van ander komponente binne die koördineringsmeganisme optree nie. Die voorsitter van 'n GKS of PKS behoort eweneens ook nie 'n lid te wees van een van sy komitees nie. Dit sal verseker dat hy meer tyd tot sy beskikking het om ander breë skakeling te bewerkstellig.

3.8.5 Probleme en behoeftes wat op streek- en plaaslike vlak geïdentifiseer word en nie aldaar deur die GKS opgelos kan word nie, moet deur die lynfunksie-amptenaar na die betrokke departementshoof (en vir die GKS-sekretariate ter info) deurgevoer word sodat departementshoofde en hulle Ministers kennis kan neem van probleme wat op die grondvlak ondervind word.

3.8.6 Verslagdoening

PKS'e moet soos deur GKS'e bepaal aan die GKS'e verslag doen sodat daar jaarliks op 31 Maart en op 30 September aan die Kabinetsekretariaat verslag gedoen kan word na aanleiding van 'n besluit van die Kabinet wat die inligting verlang. Spesifieke

gemeenskap self of die teikengroep bepaal word.

4.2 Uitgangspunte

Die uitgangspunte wat by projekspanne moet geld is veral die volgende:

eerstens moet dit aksiegerig wees. Dit impliseer dat spesifieke behoeftes of probleme met konkrete aksies aangespreek moet word.

tweedens dat projekspanne bly voortbestaan totdat die spesifieke aksie afgehandel is en dan "ontbind". Dit bevestig dus dat 'n projekspan doelgerig moet wees en nie net in naam moet funksioneer nie.

derdens sal die behoefte of probleem bepaal of 'n projekspan nodig is al dan nie. Projekspanne moet dus eers in werking gestel word as daar 'n behoefte daarvoor is en nie andersom nie.

vierdens moet 'n geïntegreerde benadering gevolg word wat impliseer dat owerheidsamptenare, lede van die gemeenskap self, asook private sektor persone in 'n projekspan saamgevoeg kan word. Alles sal afhang van die projek of aksie en wie almal as hulpbron moet dien.

vyfdens moet gepoog word om 'n projekkoördineerder daar te stel wat verkieslik 'n persoon van die Provinsie of Plaaslike Owerheid kan wees om deurlopend die onderskeie projekspanne se vordering en modes-operandi te monitor en waar nodig ondersteuning te verleen.

sesdens moet die projekspanne nie as direkte deel van die PKS gesien word nie, maar dat vordering van die projekspanne wel aan die PKS voorgelê word vir die nodige verslagdoening aan die GKS, wat weer 'n gekonsolideerde verslag sal voorlê vir opname in die verslag aan die Kabinet.

Die instelling van 'n projekspan bring die filosofie van ontwikkeling en vennootskap tussen die onderskeie rolspelers sterk na vore. Hierdie filosofie word wêreldwyd bevestig en die Verenigde Nasies beklemtoon ook die sinvolheid van so 'n benadering waar Derde Wêreld omstandighede verbeter moet word na Eerste Wêreld situasies. Anders gestel, waar lewenskwaliteit van mense verbeter moet word, kan 'n ontwikkelingsgerigte benadering as **een** van die werkswyses wat daartoe kan bydra om lewenskwaliteit te verhoog, aangewend word.

Ander meer direkte benaderingswyses is ook nodig en die projekspangedagte elimineer nie hierdie ander benaderings nie. ?

Die belangrikste aspekte wat die projekspan-gedagte praktykgerig maak is die noodsaaklike vennootskap tussen die owerheid, private sektor en die gemeenskappe of teikengroepe self. Sonder hierdie vennootskap en eenheid van optrede kan geen regering die lewenskwaliteit of lewensomstandighede van mense verbeter nie.

Die groot uitdaging veral op plaaslike vlak is en bly steeds om die private sektor sterker by aksie of projekgerigte programme wat afgestem is op spesifieke teikengroepe betrokke te maak. In hierdie opsig het die PKS 'n belangrike en deurlopende funksie om te vervul. NB

LYS VAN AFKORTINGS

"Administrasie Totale Oorlog"	- ATO
"Administration Total War"	- ATW
Burgerlike Beskermingskomitee	- BBK
Civil Defence Committee	- CDC
Departementele ATO	- DATO
Departmental ATW	- DATW
Direkteur-generaal	- DG
Director General	- DG
Distriksontwikkelingsvereniging	- DOV
District Development Association	- DDA
Gesamentlike Bestuursentrum	- GBS
Joint Management Centre	- JMC
Gemeenskapsdienstekomitee	- GDK
Community Services Committee	- CSC
Gesamentlike Inligtingskomitee	- GIK
Joint Information Committee	- JIC
Gesamentlike Inligtingsentrum	- GIS
Joint Information Centre	- JIC
Gesamentlike Koördinerende Sentrum	- GKS
Joint Co-ordinating Centre	- JCC
Gesamentlike Operasiesentrum	- GOS
Joint Operation Centre	- JOC

Nota: NI en die SAP op nasionale vlak is dus aan die NKM op nasionale vlak verantwoordelik vir die strategiese of tendensinligtingsprent, terwyl slegs die SAP(V) op streek- en plaaslike vlakke as taktiese inligtingsvoorsieningsagent vir die GKS/PKS optree.

belangrik wees vir die samestelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging:

- Georganiseerde handel
- Georganiseerde nywerheid
- Georganiseerde landbou
- Vroueorganisasies
- Jeugorganisasies
- Kultuurorganisasies
- Sportorganisasies
- Diensorganisasies
- Kerke
- Welsynorganisasies
- Plaaslike owerheid
- Wykskomitees
- Diensgroepe
- Leiers in die gemeenskap

Indien hierdie instansies nie in 'n gemeenskap aanwesig is nie, sou hulle op 'n ad-hoc basis as hulpbronne vanuit ander gemeenskappe benut kon word by aksies wat in eersgenoemde gemeenskap geneem moet word om probleme en behoeftes aan te spreek. Uit die aard van die saak sal daar minder van gemelde strukture in 'n Swartgemeenskap aanwesig wees, maar daar mag ook strukture wees, wat nie in bogenoemde lys vervat is nie en nogtans sinvol binne 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging aangewend kan word.

5.4.5 Van kardinale belang is dat daar nie op die GSF of Ontwikkelingsvereniging sterk owerheidsektor verteenwoordiging moet wees nie. Dit beteken dat byvoorbeeld slegs een of twee persone deur die plaaslike owerheid en die provinsiale administrasie (in die geval van Swartgemeenskappe) by 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging betrokke behoort te wees. (Kyk in hierdie verband punt twee waar die filosofie uiteengesit word.

5.4.6 Die GSF of Ontwikkelingsvereniging verkies self sy voorsitter en sekretaris en kan ook 'n dagbestuur aanwys, indien nodig.

5.4.7 Indien die GSF of Ontwikkelingsvereniging sekretariële ondersteuning benodig, kan daar in gesprek met die plaaslike owerheid of PKS gegaan word om oplossings hiervoor te help soek.

5.5 Funksies van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging

Die volgende belangrike funksies wat deur 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging uitgevoer behoort te word is:

5.5.1 Om die gemeenskap se behoeftes en probleme deur die gemeenskap **self** te laat bepaal of toe te sien dat dit bepaal word.

5.5.2 Om die gemeenskap te benut om self sy prioriteite ten opsigte van probleme en behoeftes te bepaal.

5.5.3 Die aanwys, identifisering en of skep van promotors of hulpbronne ten einde aksies gerig op gemelde prioriteite uit te voer.

16. With this plan a condition of permanent normality in the Eastern Cape can be attained. Our existing plans are good but cannot guarantee it. Therefore this plan is also an extension of our existing plans.

17. Lennox Sebe has for a long time been an embarrassment to our government - the SP (State President) has himself said so. He will be got rid of with the implementation of this plan. Naturally this action is not tied to any phase or plan and can even take place now. It can facilitate the execution of this or similar plans of this kind.

18. The proposed unification of Ciskei and Transkei is possibly the best logical means to satisfy the aspirations of the Xhosas in an orderly manner. The general feeling in the Eastern Cape is for Xhosa unity - the question is how and when must it come.

19. The inclusion of the Corridor area into Xhosaland will upset whites in the area. Especially the rightwing may attempt to make political gain out of this step. There is actually a common factor that makes incorporation more acceptable to the concerned and this is greater economic growth for all the people in the area. Our government must be prepared to pay for the incorporation. Such an investment contains economic advantages for the RSA.

FOR THE SAKE OF OUR LIVES!

Guidelines for the creation of people's self-defence units

1. Introduction

1.1 In the wake of the ugly violence unless against our people by security forces, vigilante groups and hit-squads it id imperative that our liberation movement takes responsibility for guiding and building people's self-defence units.

In the past our attempts to defend ourselves have been spontaneous and sometimes poorly planned, and lacking in discipline.

What we need is an organised and disciplined force, guided by political leadership, which will serve both to protect the community and ensure law and order.

1.2 This task is urgent and should be given top priority by the ANC and our allies.

The minister onslaught on our movement and on the people is an attempt by the regime to divide our people, weaken our movement and sow suspicion and confusion. Failure to find ways of protecting our people will inevitably lead to a loss of confidence in the ANC and liberation movement. There is also the danger of widespread demoralisation among the masses if no solution is found.

One of the aims of the reactionary forces is precisely to intimidate the masses and eliminate leading activist.

1.3 A political solution to this problem must be sought.

Initiative such as the talks with Inkatha are extremely important. Campaigns at local and trade union levels to improve understanding between township communities and hostel dwellers are imperative.

Political pressure on the regime, side by side with well-documented exposure of the role of the security forces, and mass protests throughout the country, are means through which we can force the government to curb the killers.

But side-by-side with these political endeavour, we must build organisational structures that can protect the lives and homes of the people.

The building of strong ANC and SACP branches, trade unions, civic associations, youth and women's organisations and street committees are the foundation of our people's unity and power.

No matter how strongly we develop these democratic structures, however, in the current climate of violent assault we need to establish specialised, broadly-based people's self-defence structures.

These should embrace all our people's political, social and cultural organisations irrespective of ideological differences and political affiliation.

(6) Pro-RSA and pro-Transkei/Ciskei leaders reconcile themselves formally with the Xhosa unity idea primarily under the Transkei leadership. "Xhosa-land is born and is recognised by the RSA as an independent state;

(7) The political process carries on;

(8) Preparing the corridor population for phase 4 (RSA white spot between Ciskei and Transkei).

d. Phase 4

i. Aim. To incorporate the corridor (border area) into the united Ciskei and Transkei before December 87.

ii. Execution

(1) In alignment with Phase 2 which lays the foundation;

(2) Further and follow-up climate creation;

intensity conflict as strategy shows that the violence is meant to complement the government's negotiation policy by demotivating demoralising, destabilising and confusing the war-weary people of the township who are then supposed to opt for peace at all costs as they did in Nicaragua, Angola and Mozambique. It has all been very carefully thought out to confuse and frighten everyone.

On February 2, 1990, the security establishment did not abandon the low intensity war that they had been waging against the people for years. They simply adapted it. Sergeant Felix Ndimene claims that his SADF superiors described the new mission of the Special Forces as "a different kind of war". The same people are now busy with a more extensive, more invisible and more destructive war against the people

A longer run is not recommended because time on the weekends will be needed for other training and activity.

6.3 Unarmed Self-Defence

The joining of martial arts classes like karate should be encouraged.

Those with such skills should be utilised to teach the basic exercises to the others ("each one teach one").

6.4 Drilling time on weekend should be allotted to marching and drilling information from section to platoon and finally to company level.

Units will have to trained to speedily assemble ("fall in") and to rapidly move in formation from one point to another. They must become used to rapid "on the double" movement.

Drilling is the basis of organised and disciplined manoueuverability. It is also the way of conditioning the volunteers to respond to commands as formation.

The units must be trained to immediately respond to various signals and alarms. The use of whistles should be used to convey certain commands.

For example three blasts of whistle could be the order for a section to assemble at a particular point their street.

There needs to be a signal that commands the sections to assemble in their platoon formations and an other which brings the entire company together at a particular assembly point.

There need to be commands which order sections to take up defence positions in their streets and others which speedily bring the platoons and even companies to specific points of impending attack.

There need to be signals for advance and retreat and of course an alarm which mobilises the entire township into a state of battle readiness.

All these signals and manoeuvre must be practised until perfection is achieved.

6.5 Political Instruction

At least one evening class should be conducted every week. Initial lectures should deal with the reasons for self-defence and the role of the TDF.

They syllabus should deal with the national liberation struggle, the current political situation, strategy and tactics etc.

6.6 Weaponry

Firearms

A political campaign will have to be waged for the arming of the self-defence units.

All avenues need to be explored, including the setting up of licensed security organisations.

A group of 200 armed thugs cannot possibly overcome a township of 20 000 if the people are prepared united and determined.

1.10 In the past there were some examples of township or shanty-town inhabitants setting up loosely formed defence units.

These often degenerated into sectarian or personal power-bases and sometimes were used as a cover for criminal activities.

To guard against this defence units must have firm political direction and be rooted amongst the communities they serve.

1. 11 Considerable experience has acquired from township an rural resistance. This must be utilised to develop the best way of organising defence structures.

We need to collect such contributions, organise group discussions, and work-shops etc. to learn and generalise from the practical experience.

This booklet is a contribution to ongoing discussions.

Theory must grow out of practise and in turn guide practise.

1.12 In forming defence structures there are various elements and tasks we will have to tackle

- Among these are:
  - Organisations
  - Structure
  - Street defence system
  - Recruitment
  - Training
  - Weapons
  - Communications
  - Intelligence
  - Observation
  - Barricades & fortifications
  - Auxiliaries (support group)
  - Work with hostile forces
  - Tactics an the operational plan

2. Organisations

2.1 The creation of a defence system for a township, shanty town, rural district or other such area should first be discussed with local organisations.

Involved in these consultations should be ANC and SACP branches, civic associations, local trade union structures, women and youth groups, an other formations irrespective of ideological or political affiliation.

As broad a spectrum of groupings as possible should be involved.

There should be no intention of setting the defence units up as "armies" of any political groupings or individuals.

7. The Xhosa struggle for unity as a nation (particularly in Transkei) must be exploited or taken advantage of.

8. There must be maximum use of traditional leaders.

9. The present Ciskei Government must be replaced with a pro-RSA Government.

10. Elements of the execution of the plan need not be dependent of each other.

SCOPE

11. The plan is moulded on the unity of the Xhosa nation and on pro-RSA resistance movements and set out in four phases. The phases are set out in sequence of execution and importance. It must be noted that each phase can stand on its own and is preceded by a separate aim/objective:

a. Introduction

b. Aim

c. Scope

d. Background

e. Method

f. Implications

g. Conclusion

BACKGROUND

12. The Eastern Cape revolutionary struggle is well-known and the following issues - there are also many others - are highlighted as a background for this presentation:

a. The Xhosa of the Eastern Cape is a strong homogeneous population group with a long history of resistance against the Zulu and white domination. The desire for self-determination is nation-wide and deeply rooted. The Xhosa outside the Ciskei and Transkei do not feel less strong about this and the white initiated and controlled Black Councils did not succeed as local form of self-government for them. The breeding ground was created for revolutionary-directed structures to fill the vacuum of the incomplete self-government especially for the township dweller. For the Xhosa nation there are presently just too many authorities - Transkei, Ciskei, RSA Central, quasi-third level and revolutionaries.

A section or platoon of determined volunteers, acting in unison, can offer stiff resistance.

Would-be aggressors will think twice before advancing on a company of 500 trained volunteers beating their shields with the sticks and displaying a militant attitude.

In fact in many countries this is how the police are equipped for riot control.

Neither should we scorn the use of missiles such as stones. We have seen how stone throwers can put even the police to flight. A platoon or section of volunteers throwing stones on command and in unison can disrupt and put to flight a hostile attacking force.

If a few armed volunteers are informed by units hurling stones and other missiles, such as petrol bombs, a very strong defence can be put up.

This means that training should be conducted to improve the throwing ability of the volunteers.

The auxiliary forces, township youth etc. need to be given such training as well.

In this way any hostile force can be met by a sustainable hail of missiles which will make it impossible for them to advance and can actually put them to flight.

The auxiliary forces can be given the task manufacturing home-made weapons and stockpiling reserves of missiles.

Work and storage place need to be organised for this purpose and the weapons safely hidden.

The ordinance/logistics chief is responsible for the acquisition, manufacture and safe storage of all weapons and material. For this purpose he will need a small staff of assistants. They will issues instructions to all units and auxiliaries in this respect.

We can make up for our shortage of firearms by the well organised use or rudimentary weapons. When these are used by highly manoueverable battle formation and groups, following well prepared plans and employment flexible tactics, utilising a barricades system and other fortifications and reinforced by the whole population acting as and auxiliary force, the township acting as an auxiliary force, the township will be turned into a hornet's nest for the aggressor.

As the defence units become better equipped with modern firearms so their defence capacity will be increased. The prior used of rudimentary weapons will have served as useful training and practise apart from their defence capacity.

6.7 Training Time-Table

A time-table for training might look like this:

- Physical Fitness - 3-0 minutes first thing every morning plus a longer group run on weekends;
- Political - evening class once a week;
- Drilling - two to three hours on the weekend;
- Firearms - one to two hours on the weekend; Classes should not be too large and are therefore best conducted at section level (that is for 20 volunteers).

Kommunikasiekomitee	- KOMKOM
Communication Committee	- COMCOM
Kommissaris van die Suid-Afrikaanse Polisie	- KOMPOL
Commissioner of the South African Police	- COMPOL
Komitee van departementshoofde	- KDH
Committee of heads of departments	- CHD
Mini-GBS	- MGBS
Mini JMC	- MJMC
Nasionale Staatkundige, Ekonomiese en Maatskaplike Komitee	- NASSEM
National Constitutional, Economic and Social Committee	- NATCES
Nasionale Gesamentlike Bestuursentrum	- NGBS
National Joint Management Committee	- NJMC
Nasionale Bestuurstelsel	- NBS
National Management System	- NMS
Nasionale Gesamentlike Inligtingskomitee	- NASGIK
National Joint Information Committee	- NATJIC
Nasionale Inligtingswaardering	- NIW
National Information Assessment	- NIA
Nasionale Veiligheidskomitee	- NASVEI
National Security Committee	- NATSC
Nasionale Koördineringsmeganisme	- NKM
National Co-ordinating Mechanism	- NCM
Nasionale Streekontwikkelingsadviesraad	- NSOAR
National Regional Development Advisory Council	- NRDAC

2. CISKEI

a. Lennox Sebe. President. Thorn in the RSA flesh. Fears Charles.

b. Charles Sebe. Former Chief of the Security forces. Lennox's half-brother. Would together with Xaba and brother Namba in August 83 depose Lennox and landed thereafter, without a prima facie case proved, for twelve years in gaol. Is actually a powerful leader and still enjoys great following. Strong pro-RSA inclined and hates Lennox.

c. Lent Maqoma. Blue-blood chief and held various Cabinet posts. Lennox regards him actually as a threat and booted him out in 1985. Maqoma establishes in 1986 the "CPRPP" as opposition to Lennox. Pro-RSA inclined and esteemed Xhosa leader.

d. Ray Mali. Former Minister of Foreign Affairs. Presently detained by Lennox Sebe. Moderate, very capable and pro-RSA.

e. Sandile. Future Paramount Chief and confidante of Maqoma. (This is not major Sandile of the CDF).

South Africa's military strategists are very well versed in the theory and techniques of LIC. Many of our generals, including Magnus Malan, studied counter-insurgency in the military academies of the USA. Their links with other military strategists from Chile to Israel are well known.

The generals and the politicians have not only made use of the theory of total strategy and dirty tricks and winning hearts and minds, but they have also gained much experience in the use of death squads, as we learnt from the Harms Commission and numerous other revelations, and in the "art" of destabilising other countries by means of hit squads or surrogate forces like Renamo, Unita and the Lesotho Liberation Army.

By 1989 it had become abundantly clear that these strategies were not working. More subtle forms of counter-insurgency would have to be worked out.

At the beginning of 1990, the new plan began to emerge: abandon the policy of apartheid, unban the opposition, present the National Party as a moderate, reformist party working for peace, improve the image of white South Africa and stop sanctions. But what if the black majority took advantage of the new freedom to rise up and take power? Whether that is likely to happen or not, it represents what whites fear most.

Addressing these fears on March 8. 1992, during the white referendum debate on TV, Hernus Kriel, the Minister of Law and Order, pointed our that since February 2, 1990 the violence has changed from "black on white" to "black on black". Does that mean that there was deliberate strategy not only to stop the ANC's armed struggle, but also to destabilise the black community by instigating internal conflict?

BEHIND THE VIOLENCE

The pattern of violence since the beginning of the 90's is clear. In ICT's booklet on violence, "The New Kairos" published in September 1990, a clear distinction is made between "**the causes** of the violence and the **conditions** that make violence possible."

The conditions that are being exploited include political rivalry, tribalism, hostel dwellers and residents, squatters and residents and competing taxi associations. But the instigators of the violence are a "third force" that most commentators and analysts now trace back to the Special Forces of the SADF. Nobody else could orchestrate conflict throughout the country on such a massive scale without being discovered. The operation is now so extensive and so complicated, employing thousands of highly skilled people, planning hundreds of attacks and conspiracies, using vast amounts that it is not longer possible to monitor the operation, left alone stop it.

What still puzzles many commentators, however , is the motive. Are they trying to wreck the negotiations process? Acquaintance with the long history of low

(3) The building of the area (Ciskei, Transkei and Corridor) as the fatherland of the Xhosa wherever he finds himself: - "One nation one land." This Xhosaland must address once and for all the age-old and embarrassing Xhosa land claims;

(4) The present three areas find it difficult economically. Together and possibly with East London as a free harbour they can possess the power to become economically stronger. The RSA must be prepared to provide injections necessary;

(5) The projection of the Xhosaland to the world as a successful story of the RSA's policy of independent states. The envisaged Xhosaland can become an African Power and earn international recognition in the end;

(6) As an example King William's Town can be incorporated first with the rest to follow. The Berlin area must be promoted greatly as an industrial growth point;

(7) The above-mentioned steps will arrest the influx into urban areas (especially into Port Elizabeth and Cape Town);

(8) A Xhosa election (with the participation of whites) must be held to establish the first fully representative parliament;

(9) Functioning of the State.

IMPLICATIONS

15. Various variations, adjustments and the constitution of the above-mentioned phases is possible.

APPENDIX 9

For the Sake of Our Lives!

5.5.4 Om gemeenskapsbetrokkenheid te mobiliseer by die gemeenskap se welvaart (direk) en of veiligheidsituasie (indirek).

5.5.5 Die opstel van gemeenskapsaksieplanne en die deurlopende evaluering van die vordering daarvan.

5.5.6 Die inisiëring van projekte wat gerig is op behoeftebevrediging in die gemeenskap.

5.5.7 Om private sektor betrokkenheid by aksieplanne te bekom en te bevorder.

5.5.8 Om sinvolle kommunikasie met die owerheid uit te bou en in stand te hou.

5.5.9 Om probleme of behoeftes wat deur die owerheid aangespreek moet word, na die PKS te verwys.

5.5.10 Om die gemeenskap deurlopend op die hoogte te hou of te laat hou met die vordering wat daar met aksieplanne gemaak word.

5.5.11 Om behulpsaam te wees met die saamstel van projekspanne om spesifieke aksies in die gemeenskap van stapel te stuur.

5.6 Skakelmeganismes

Die GSF of Ontwikkelingsvereniging en die PKS moet 'n sinvolle skakelingsprosedure tot stand bring. Dit sal impliseer dat verteenwoordigers van eersgenoemde op bepaalde tye by die PKS sal aansluit om sekere sake na behoefte daar te hanteer. Dieselfde sal ook geld waar verteenwoordigers van die PKS op bepaalde tye by die GSF of Ontwikkelingsvereniging sal aansluit. Afgesien van vaste en geskeduleerde bywonings van samesprekings of vergaderings van tyd tot tyd, soos reeds na verwys, kan daar ook op 'n ad-hoc basis skakeling na behoefte plaasvind.

Die plan van aksie wat vanuit die gemeenskap saamgestel is en wat 'n weerspieëling is van die behoeftes en probleme van die gemeenskap, sal tydens hierdie gemelde skakeling die inhoud van die samesprekings vorm.

Nadat so 'n aksieplan opgestel is en die gemeenskap homself ook getaak het om sekere aksies self te hanteer en af te handel, moet hierdie aksieplan aan die PKS voorgelê word, sodat die owerheidsektor se verteenwoordigers hulself daarbinne kan taak.

Nadat laasgenoemde afgehandel is beskik die PKS oor 'n volledige plan van aksie wat die gemelde behoeftes van die gemeenskap reflekteer en wat gevolglik by die uitvoering daarvan die samewerking en goedgesindheid van die gemeenskap sal verseker aangesien hulle deel gehad het in die opstel van die plan.

Die PKS kan verder 'n belangrike rol speel in die mobilisering van veral die private sektor by die uitvoering van die aksieplan. In hierdie opsig word onder andere gedink aan die rol wat die onderskeie SOAK's, SOV's en DOV's in hierdie verband kan speel.

ii. Elke vergadering moet as 'n werksessie beskou word. Indien daar nie dringende werk is wat gesamentlik afgehandel moet word nie, moet elke departement dus afsonderlik voortgaan met sy lynfunksie.

iii. Veikom werksaamhede kan of pro-aktief (as inligting oor 'n toekomstige bedreiging bekend raak) of re-aktief (as die probleem reeds bestaan) wees. Die Veikom behoort egter pro-aktief ingestel te wees.

iv Die Gesamentlike Operasie Sentrum (GOS)

(1) Wanneer gesamentlike operasies uitgevoer word, moet 'n Gesamentlike Operasie Sentrum (GOS) aktiveer word om die operasie te bedryf.

(2) Die bemanning van die GOS sal deur die Veikom bepaal word.

(3) Gesamentlike werksprosedures wat elke moontlike veiligheidsituasie dek, moet vir die GOS opgestel en aan alle VM'e versprei word.

7. INLIGTINGSVOORSIENING AAN GKS'e/PKS'e

7.1 Met die ontbinding van die GIK'e/GIS'e in GBS-verband het 'n leemte op grondvlak ontstaan met betrekking tot interdepartementele skakeling ten opsigte van veiligheidsinligting. Gedurende samesprekings tussen NI, die SAP en SAW is dus besluit dat:

7.1.1 Die lynfunksionaris verantwoordelik vir die bedryf van inligting ten opsigte van Wet en Orde-aangeleenthede op streek- en plaaslike vlakke, die veiligheidstak van die Suid-Afrikaanse Polisie is, wat sorg sal dra dat relevante inligting aan alle departemente op alle vlakke voorsien sal word. Verder moet alle ander departemente ook sorg dra dat dringende informasie wat op Wet en Orde betrekking het op alle vlakke aan die SAP(V) voorsien word, sodat 'n volledige inligtingsprent daargestel kan word.

7.1.2 Die Veiligheidstak sal, wanneer daar 'n behoefte aan inligting van 'n nasionaal-strategiese aard op streekvlak bestaan, in oorleg met sy hoofkantoor reëlings vir die voorsiening daarvan tref.

7.1.3.1 Waar GKS en PKS lede nie almal sekerheidsklarings het nie, moet inligting oor die veiligheidsituasie slegs in breë trekke verstrek word en moet sorg gedra word dat taktiese inligting nie bekend gemaak word nie. Waar sensitiewe inligting noodsaaklikerwys aan 'n GKS/PKS bekend gemaak moet word, kan dit afsonderlik aan die GKS/PKS voorsitter en/of betrokke departement gedoen word. Taktiese inligting sal as 'n reël slegs by Veikoms op verskillende vlakke verstrek word.

7.1.4 Die SAP(V) wat dus as veiligheidsinligtingstafoffisier ten opsigte van Wet en Orde-aangeleenthede vir die GKS/PKS in sy streek optree, sal self oor die samestelling en funksionering van 'n inligtingsvoorsieningsinstansie vir sy streek moet besin, en die GKS/PKS voorsitter voorlig. Daar word egter voorsien dat dit wel in die praktyk nodig sal wees om interdepartementele inligtingsvergaderings te hou - veral wanneer die onrussituasie eskaleer.

4. PROJEKSPANNE

4.1 Inleiding

Indien die welvaart van die land steeds op 'n beter grondslag geplaas wil word, sal dit nodig wees om vier vennote in 'n eenheid saamgesnoer te kry om aksiegerigte programme en projekte aan te pak. Hierdie vier vennote is:

* streekdiensterade en plaaslike owerhede RSC's + local authorities
* staatsdepartemente State departments
* gemeenskap (teikengroep) self Community (target group)
* private sektor Pvt. Sector

Projekspanne kan bestaan uit enige een van die vier vennote alleen of uit 'n kombinasie daarvan. Projekspanne word saamgestel op grond van behoeftes en probleme wat in gemeenskappe geïdentifiseer word en vervolgens aangespreek moet word. Die PKS moet in hierdie verband die nodige inisiatief neem ten opsigte van daardie probleme of behoeftes wat binne die raamwerk van die PKS aangespreek moet word.

Die breë uitgangspunt wat geld is dat hierdie vennote volgens die spesifieke behoefte of aksie wat benodig word in 'n eenheid saamgevoeg word. In effek kan dit beteken dat vir 'n spesifieke behoefte al vier vennote vir 'n projek betrek word. In ander gevalle mag slegs twee of selfs net een van die vier vennote betrek word.

Hierdie vier vennote word dan gesamentlik of afsonderlik, na gelang van omstandighede, in 'n projekspan saamgevoeg om 'n spesifieke projek aan te pak en af te handel. So 'n projekspan maak nie formeel deel uit van die GKS of PKS nie, maar ad-hoc samesprekings, beraadslaging en terugrapportering aan gemelde strukture is wel noodsaaklik. Nadat 'n projek afgehandel is sal so 'n projekspan ook "ontbind".

Dit is moontlik dat sekere van die vennote (individue) by selfs meer as een projekspan betrokke kan wees.

Die voordeel van die projekspanne is veral die volgende:

* hulle het nie nodig om by die geskeduleerde vergaderings van die PKS teenwoordig te wees nie.

* die projekspanne kan al hul tyd en energie op aksiegerigtheid instel (projekte).

Projekspanne moet veral konsentreer op die werklike gevoelde behoeftes van gemeenskappe, soos laasgenoemde dit uit sy eie geledere bepaal het.

Projekspanne kan op grond van twee benaderings saamgestel word:

eerstens op grond van behoeftes of probleme wat deur formele of ander instansies binne en buite die gemeenskap bepaal word bv watervoorsiening, gesondheidsdienste, ensomeer.

tweedens op grond van die werklik gevoelde en beleefde behoeftes wat deur die

c. die beginsels en riglyne vervat in die goedgekeurde handleiding ten opsigte van die NKM, in stand gehou word tot tyd en wyl dit moontlik op sentrale vlak aangepas word;

d. die provinsiale administrasies, in oorleg met die NKM se sekretariaat, volle verantwoordelikheid neem vir PKSe. Benewens besluitneming oor die instelling en/of behoud van PKS strukture, moet provinsies die nodige inisiatief neem en so spoedig doenlik aan die Departement vir Streek- en Grondsake aanbevelings voorlê oor rasionaliseringsmoontlikhede ten opsigte van die verskillende komitees/verenigings/forums, ens wat op streek- en plaaslike vlak in stand gehou word;

e. die funksies tov die Snelaksiekommunikasiewerkgroep (KWG) met ingang van 1 Nov 91 oorgeplaas word na die SA Kommunikasiediens (SAKD), aangesien hierdie funksies in alle opsigte die lynverantwoordelikheid van die SAKD is;

f. die koördineringsentrum van die Gemeenskapstabiliteit- en -ontwikkelingaksie (GSO koördineringsentrum) ewe eens vanaf die Kabinetsekretariaat oorgeplaas word na die Departement van Streek- en Grondsake en dat die proses van knelpuntskakeling op 'n spoedeisende grondslag, wat die afgelope maande deur die Kabinetsekretariaat ontwikkel is, voortgesit word tot tyd en wyl daaroor 'n ander besluit geneem mag word;

g. die dagbestuur van die Nasionale Koördineringsentrum (NKS), sowel as die volle NKS, met ingang van 1 November 1991 ontbind. In gevalle waar 'n amptenaarsamekoms volgens behoefte op sentrale vlak gefasiliteer moet word, neem die NKM sekretariaat verbonde aan die Dept vir Streek- en Grondsake die leiding om via die betrokke Minister/Adjunkminister die aangeleentheid onder die aandag van die betrokke Kabinetskomitee te bring. Laasgenoemde stel dan na behoefte 'n amptenaretaakgroep saam. Indien die saak besonder spoedeisend is, kan dieselfde aksie in oorleg met die voorsitter van die betrokke Kabinetskomitee geneem word;

h. die Adjunkministerskomitee met betrekking tot die GSO met ~~Ingang van 1 Nov 91 ontbind. Die Minister van Streek~~ en Grondsake of 'n ander politieke funksionaris wat beheer uitoefen oor die NKM, kan op 'n ad hoc-grondslag en na behoefte 'n komitee van belanghebbende politieke funksionarisse inisieer ten einde 'n besondere saak te hanteer;

i. die GSO aksieplanne, wat volledig versoen is met Hoofstuk

ii. Execution

(1) Creation of climate for Namba Sebe and traditional Ciskei leaders for the establishment of Xhosa Resistance Movement (XWB) and the acceptance thereof by Transkei leaders;

(2) The establishment of the Xhosa Resistance Movement (XWB) and the extension thereof in the Eastern Cape;

(3) The image-building of the Ciskei People's Right Protection Party (CPRPP) in the Eastern Cape and the involvement of the smaller moderate groups;

(4) Climate creation for Xhosa nation unity by all involved groups (Transkei, Ciskei and Eastern Cape);

APPENDIX 12

"Main Plan" of Operation Katzen

(ii) **Fasiliterende dienste** wanneer departemente betrek word by toepaslike aangeleenthede wat gesamentlike beplanning en optrede vereis.

(iii) Koördinering van **vertolkte tendens-inligting** op welvaartsterrein.

(iv) **Ondersteunende dienste** aan die streek- en plaaslike sekretariate van GKS'e en PKS'e volgens behoefte.

(v) Die Kabinetsekretariaat moet **drie-maandeliks** verslag aan die Kabinet doen oor die funksionering van die Koördineringsmeganisme.

3.5.2 Veiligheidsekretariaat NB DMI document says there is also a National Interpretation Branch which is the primary body in the [illegible] Intelligence Community

3.5.2.1 Die Veiligheidsekretariaat bestaan uit die takke Strategiese Kommunikasie, Strategie en Administratiewe Ondersteuning, en is vir die volgende funksies verantwoordelik: See 3.1.4

(a) Die lewering van die sekretariële dienste aan die SVR, Kabinetskomitee vir Veiligheidsake (KKVS) en Veiligheidskomitee (VK)

(b) Die koördinering van strategiese kommunikasie

(c) Strategiedokumentering (**Opmerking**: Die funksionele verantwoordelikhede vir die strategiese en stratkomfunksies berus by die lynfunksionarisse)

(d) Navorsing en opleiding

(e) Daarstelling volgens behoefte van die betrokke DG's van interdepartementele taakgroepe (ITG'e) wat direk betrekking het op die lynfunksies van veiligheidsfunksionarisse.

3.6 Gesamentlike Koördinerende Sentra : **Doel, samestelling, en funksies** JCC's

3.6.1 Dit is die Regering se beleid dat die bestuur van die owerheid op 'n gedesentraliseerde basis op streekvlak bedryf word ter bereiking van die owerheid se doelwitte.

3.6.2 Op streekvlak is die GBS'e vervang deur Gesamentlike Koördinerende Sentra (GKS'e) wat op dieselfde wyse saamgestel word as die GBS'e in die verlede, met dien verstande dat die streek se behoeftes dit anders kan bepaal.

3.6.3 GKS-doel
Om op streekvlak op 'n koste-effektiewe wyse koördinering en dus gesamentlikheid tussen die owerhede onderling, die gemeenskap en die private sektor te bevorder ten einde welvaart en veiligheid binne sy geografiese gebied te verseker.

3.6.4 GKS-samestelling

(i) Die volle vergadering bestaan uit die streekverteenwoordigers van die tersaaklike staatsdepartemente en administrasies sowel as ander **noodsaaklike** persone in die

SD/AOF/5/7/1

Telefoon : 314-3712
Faksnommer : 314-3752
Navrae : Kmdt A.J. van der Walt

SA Leërkollege
AO Vleuel
Privaatsak X1012
Voortrekkerhoogte
0143

23 April 1992

STUDIEBRIEF : MILITêRE KENNIS DIMENSIE 2/92

Aanhangsel A : Strukturele Uiteensetting van die NKM

1. Die RO/TRO leesbundel behandel die NKM in Hoofstuk 9. Agv 'n Kabinetsbesluit op 23 Oktober 1991 rakende die rasionalisering en herlokalisering van die NKM moet u kennis neem van die volgende wysigings :

2. <u>Opsommend</u>

   a. Die bestuur en administratiewe bedryf van die NKM is miv 1 Nov 91 na die Dept van Streek- en Grondsake oorgeplaas.

   b. Provinsiale administrasies olv (led by) die NKM sekretariaat aanvaar verantwoordelikheid vir die bedryf van die GKSe en PKSe.

   c. Die NKS ontbind miv 1 Nov 91. (89/90 Handbook said the NCC had been disbanded already.)

3. <u>Wysigings volgens Kabinetsmemorandum 2 van 1991</u>. Die Kabinet keur goed dat

   a. verantwoordelikheid vir die bestuur, sowel as die administratiewe bedryf van die NKM, met ingang van 1 Nov 91 vanaf die Kabinetsekretariaat oorgeplaas word na die Departement van Streek- en Grondsake en dat die betrokke Minister self besluit oor leidinggewing ten opsigte van die stelsel op politieke terrein;

   b. die provinsiale administrasies onder leiding van die NKM ~~se sekretariaat verantwoordelikheid aanvaar vir die~~ bedryf van die 10 GKSe. Hulle voorsien reeds die sekretariate. Ter wille van besparing en doeltreffendheid is dit belangrik dat hierdie sekretariate optimaal gesinchroniseer/geïntegreer word met die provinsies se operasionele sentra;

UITERS GEHEIM

Kopieno....

MEMORANDUM

AMI/KO/328/6/3/ANCOR

27 Julie 1986

Van : HSI

Aan : H SAW

UITBREIDING VAN KONTRAMOBILISASIESTRATEGIE

Aanhangsel A : Organisasiestruktuur
B : Daarstel van Streekkantoor
C : Opsomming van poste met salarisse
D : Personeelkode
E : Bedryfskostes
F : Eenmalige / Geleentheidsuitgawes
G : Finansiële Prosedures
H : Uitbreiding van Projekte
Verwysing 1 : SSVR Brief 22/5/B dd 2 Jul 1986 : Delegasie : Kontra-mobilisasieverantwoordelikheid
2 : AMI/KO/328/6/3/ANCOR dd 11 Sep 1985 (Goedkeuring van projek deur Minister van Verdediging)
3 : AMI/KO/328/6/3/ANCOR dd 19 Des 1985 (Goedkeuring organisasiestruktuur en uitgawes deur H SAW.)

AGTERGROND

1. Dit is 'n feit dat kontramobilisasie 'n krities-belangrike komponent van die RSA se teenrewolusionêre strategie uitmaak. Die kernpunt van so 'n strategie is om die massa van die RSA se bevolking (alle rasse) te oortuig tot aanvaarding en ondersteuning van die Regering se vreedsame hervormingsinisiatiewe, en die enigste metodes wat reeds as suksesvol bewys is, is die metodes wat tov oa ETANGO en EZUVA in SWA toegepas is. Die twee organisasies groei van krag tot krag en het reeds 'n mag geword om mee rekening te hou in SWA politiek.

2. Met die ontwikkeling van hierdie strategie in SWA het twee aspekte mettertyd baie duidelik uitgestaan.

a. Direkte SAW verbintenis sal die organisasie se geloofwaardigheid onherroeplike skade aandoen en hulle effektiewe ontplooiing totaal belemmer.

b. Dit is krities noodsaaklik om soortgelyke aksies op doelgerigte en omvattende wyse binne die RSA van stapel te stuur. Dit is heelwaarskynlik die kernpunt waarvan die voortbestaan van 'n vrye westerse beskawing in Suid-Afrika sal afhang.

3. In SWA is die verantwoordelikheid vir die bedryf van die twee organisasies na die AG oorgeplaas, alhoewel die SAW steeds uitvoerend opgetree het. Dit is egter baie duidelik dat dit fataal sou wees vir die SAW om binnelands aan sulke kontramobilisasie-aksies gekoppel te word.

4. Om hierdie probleme te oorbrug is daar gedurende 1985 op redelike kort kennisgewing besluit om 'n frontorganisasie te stig, wat hierdie aksies sonder sigbare verbintenis met die SAW sou bedryf. Voorlegging van die projek, genaamd ANCOR, sowel as die goedkeuring daarvan deur die Minister van

UITERS GEHEIM

Ontwikkelingsvereniging	-	OV
Development Association	-	DA
Plaaslike Bestuursentrum	-	PBS
Local Management Centre	-	LMC
Plaaslike Koördinerende Sentrum	-	PKS
Local Co-ordinating Centre	-	LCC
Suid-Afrikaanse Telekommunikasie- en elektriese kragvoorsieningsgesag	-	SATEKG
South African Telecommunications and Electrical Power Provision Authority	-	SATEPA
Sentrale Ekonomiese Adviesdiens	-	SEAD
Central Economic Advisory Service	-	CEAS
Staatkundig/ekonomies/maatskaplik	-	SEM
Constitutional/Economic/Social	-	CES
Staatkundige/Ekonomiese/Maatskaplike Komitee	-	SEMKOM
Constitutional/Economic/Social Committee	-	CESCOM
Sub-GBS	-	SGBS
Sub-JMC	-	SJMC
Streeksontwikkelingsadvieskomitee	-	SOAK
Regional Development Advisory Committee	-	RDAC
Streekontwikkelingsvereniging	-	SOV
Regional Development Association	-	RDA
Staatspresident	-	SP
State President	-	SP
Sentrale Statistiekdiens	-	SSD
Central Statistical Services	-	CSS

APPENDIX 13

Memorandum titled
"Extension of Counter-Mobilisation Strategy", 1986

HANDLEIDING NASIONALE KOÖRDINERINGSMEGANISME

b. Voorsitterskap

Kan op grond van die tipe veiligheidsprobleem deur die SAP of SAW waargeneem word.

c. Sekundi

Die persoon onmiddellik ondergeskik aan bogenoemde lede, en met toestemming van die voorsitter.

d. Dagbestuur

i. SAP senior Adjunk Kommissaris Tin en Onlusteheer.
ii. SAW Adjunk Hoof van Staf Operasies.
iii. Sekretaris.

3.4.3.4 Skakelkanale

JCC

Die GVS skakel met die volgende instansies:

a. Hoër op in die NKM hiërargie met die Veiligheidskomitee en die Veiligheids- en Kabinetsekretariaat.
b. Sywaarts met die ander interdepartementele Veiligheidstaakgroepe.
c. Laer af in die hiërargie met die Veiligheidskomitees van die GKS' en die PKS'e.

3.4.3.5 Verantwoordelikheid

Die GVS doen slegs aan die Veiligheidskomitee (VK) verantwoording.

3.4.3.6 Funksies

a. Identifisering van terreine vir gesamentlike veiligheidsmagoptredes op nasionale vlak. (Ooreenkomstig bepalings in die beleidsverklaring oor SAW en SAP verantwoordelikhede).

b. Koördinering van gesamentlike veiligheidsmagoptredes op nasionale vlak.

c. Opstel en deurlopende opdatering van gebeurlikheidsplanne wat daarop gemik is om enige negatiewe veiligheidsituasie wat bestaan of potensieël kan ontwikkel, te hanteer.

d. Verskaffing van riglyne vir gesamentlike veiligheidsmagoptredes op streeksvlak aan GKS'e.

e. Koördinering van opleiding ten opsigte van veiligheidskomponente van GKS'e. J CC's

f. Die hantering van die ATO (Staatsoorlogsboek).

g. Verslagdoening van die VK.

5. SKAKELFORUMS OF ONTWIKKELINGSVERENIGINGS BINNE GEMEENSKAPSVERBAND (GSF's)

5.1 Inleiding

Die Nasionale Koördineringsmeganisme wat op streek- en plaaslike vlak sy neerslag vind in die Gesamentlike Koördineringsentra (GKS) en die Plaaslike Koördineringsentra (PKS) benodig 'n indirekte verlengstuk of 'n meganisme na die gemeenskap as sodanig. Hierdie meganisme is veral noodsaaklik om die owerheid en die gemeenskap self asook die private sektor se bedrywighede en aksies te sinchroniseer.

Hierdie meganisme behoort basies vanuit die gemeenskap of die teikengroep gevorm te word en moet nie uit 'n beduidende getal owerheidsamptenare bestaan nie. So 'n meganisme het by onderskeie gemeenskappe in die verlede bekend gestaan as 'n Gemeenskapskakelforum (GSF) of 'n Ontwikkelingsvereniging.

Die naam wat so 'n meganisme genoem word is nie belangrik nie, wat wel belangrik is, is sy samestelling en funksionering, wat verder aan bespreek word.

Dit is belangrik om daarop te let dat daar tans veral op Swart- en Kleurlinggemeenskappe gekonsentreer word ten einde hul lewensomstandighede te verbeter. Dit moet egter nie uit die oog verloor word nie dat sover dit veiligheid en welvaart van die land aangaan, die ander bevolkingsgroepe nie buite rekening gelaat kan word nie. Hoewel daar 'n klemverskuiwing in terme van behoeftes sal wees, sal alle bevolkingsgroepe met die verloop van tyd aandag vanuit die stelselverband moet verkry.

In hierdie stadium is dit byvoorbeeld belangrik om die goedgesindheid en samewerking van die Blankes te verkry om met opheffingswerk behulpsaam te wees in swart dorpe, om onder andere, daardeur te help om die veiligheid en welvaart van alle inwoners van die land te verseker en te verbeter.

5.2 Rasionaal van GSF's of Ontwikkelingsverenigings

Dit is noodsaaklik om die Derde Wêreld gemeenskappe in die land by te staan om sodoende nader aan 'n Eerste Wêreld situasie te beweeg. Dit sal beteken dat sterk klem op sekere vorms van modernisering gelê moet word. In hierdie proses is dit egter noodsaaklik dat gemeenskappe (teikengroep), self in die prosesse betrek moet word. Die volgende is uitgangspunte wat belangrik is en toegepas behoort te word by die funksionering van GSF's of Ontwikkelingsverenigings:

* Gemeenskapsdeelname en gemeenskapsbetrokkenheid is 'n voorvereiste vir sinvolle funksionering.

* Die kweek van 'n algemene bewustheid in die gemeenskap om aksies en projekte aan te pak ter verbetering van hul eie welvaart.

* Die aanvaarding deur die gemeenskap om sover moontlik selfhelp toe te pas.

* Die toenemende aanvaarding van verantwoordelikheid om 'n beter toekoms in eie reg daar te stel.

a. Bedrag benodig huidige finansiële jaar : R2 113 900.

b. Bedrag benodig FJ 87/88 : R2 227 150.

15. Kantoorakkommodasie. Die Korporasie se hoofkantoor beset tans 'n gedeelte van die 5e vloer van die Val Grace Forum-gebou. (276 vkm teen R3 726 pm). Inaggenome die beoogde uitbreidings is hierdie akkommodasie onvoldoende. Die hele eerste vloer van die gebou is tans beskikbaar en goedkeuring word gevra om die 1e vloer (700 vkm) teen 'n bedrag van R9 100 pm te huur, en die 5e vloer te ontruim. (Hierdie bedrag is in berekening gebring by die bedryfsuitgawes in para 14 hierbo.)

16. Eenmalige / Geleentheidsuitgawes. Om die uitbreidings sowel as die daarstel van streekkantore te akkommodeer is sekere eenmalige en/of geleentheids uitgawes nodig. (Aanhangsel F). Dit sluit die volgende in :

a. Inrigting en beveiliging van kantore

b. Kantoorameublement

c. Opleidingstoerusting

d. Personeel-verwante uitgawes

e. Voertuie

f. Totale bedrag benodig : Huidige boekjaar R2 287 587,50
(Boekjaar 87/88 R500 000,00)

17. Finansiële Prosedures. (Kyk Aanhangsel G). Die volgende belangrike punte, waarvoor goedkeuring gevra word, word uitgelig :

a. Die Korporasie word bedryf met 'n voorskot gelykstaande aan die totaal vir drie maande se bedryfsuitgawes. Rekonsiliasie vind maandeliks per finansiële staat plaas, waarna die voorskot weer aangevul word.

b. Fondse wat vir die bedryf van die verskillende projekte (Projek KAMPONG) oorgedra word, moet beskou word as oordragbetalings.

c. Die opening van bykomende tjekrekenings waar dit vir die bedryf van die projek nodig mag word, mag deur HSI gemagtig word.

18. Opsomming van Bedrae. Opsommenderwys sien die bedrae tov Projek ANCOR as volg daar uit:

			FJ 86 / 87	FJ 87 / 88
a.	Salarisse en toelaes	:	R3 314 958,00	R4 781 442,00
b.	Ander bedryfsuitgawes	:	R2 113 900,00	R2 227 150,00
c.	Eenmalige/geleentheids-uitgawes	:	R2 287 587,00	R 500 000,00

(iv) Verkry noodsaaklike private sektor betrokkenheid op streekvlak gerig op die streekbehoeftes.

(v) Bevorder 'n voorkomings- en ontwikkelingsgerigte benadering.

(vi) Bied ondersteuning aan die plaaslike koördinerende sentra.

(vii) Hanteer aangeleenthede wat deur PKS'e verwys word.

(viii) Doen verslag aan die Kabinet via die Kabinetsekretariaat.

(ix) Bepaal opleidingsbehoeftes vir effektiewe funksionering.

3.7 Plaaslike Koördinerende Sentra (PKS'e) : Doel, samestelling, en funksies

3.7.1 Op die plaaslike vlak word die voormalige mini GBS'e en PBS'e vervang deur Plaaslike Koördinerende Sentra wat kan onderverdeel in funksionele groeperings soos wat die plaaslike behoefte vereis.

3.7.2 PKS-doel

Om op plaaslike vlak op 'n koste-effektiewe wyse koördinering en dus gesamentlikheid tussen die owerhede onderling, die gemeenskap en die private sektor te bevorder ten einde welvaart en veiligheid binne sy geografiese gebied te verseker.

3.7.3 PKS-samestelling

(i) Verteenwoordigers van die owerheidsektor asook ander noodsaaklike private sektor persone wat op plaaslike vlak funksioneer (Plaaslike owerhede is ook hier van uiterste belang).

(ii) Die Voorsitter/Medevoorsitter word deur lede self aangewys.

(iii) 'n Dagbestuur en/of subkomitees kan gevorm word.

(iv) 'n Sekretariaat wat verkieslik deur die provinsie of plaaslike owerheid verskaf word.

(v) Projekspanne wat indirek deel van die PKS is, kan gevorm word.

3.7.4 PKS-funksies

(i) Uitbouing, bevordering en vestiging van 'n spanbenadering (gesamentlikheid) op plaaslike vlak.

(ii) Doelbewuste bevordering van voorkomings- en ontwikkelingsgerigte aksies.

(iii) Behulpsaam in die daarstelling van projekspanne. ('n Uiteensetting van die rol, doel en funksies van projekspanne is in Afdeling 4). (page 13)

6. DIE INSTELLING EN FUNKSIONERING VAN VEILIGHEIDSKOMITEES (VEIKOMS)

6.1 Die Veikom op alle vlakke

6.1.1 Agtergrond

Die bestuursfunksie van interdepartementele liggame soos die ou GBS is onder die nuwe stelsel met 'n suiwer koördineringsfunksie vervang. Omdat die GKS op streek- en PKS op plaaslike vlak dus ook nou slegs 'n koördineringsfunksie vervul, word sterk op die effektiewe funksionering van lynfunksie departemente gesteun. Vir die Veiligheidsmagte beteken hierdie klemverskuiwing dat die SAP as primêre lynfunksionaris ten opsigte van die bewaring van die binnelandse veiligheid die hoofakteur op die veiligheidsterrein is. Die SAW is egter steeds soos deur die Staatspresident ingevolge die Verdedigingswet in diens gestel ter voorkoming of onderdrukking van terrorisme en binnelandse onluste.

6.1.2 Huidige situasie

Omdat die aanwending van die volle vermoë van die staat as beginsel vir die bekamping van die rewolusionêre aanslag steeds geld, is dit noodsaaklik dat die SAP en SAW op veiligheidsterrein ook steeds sal moet saamwerk. Om te verseker dat hierdie samewerking effektief en tot voordeel van die RSA geskied, het die GVS besluit dat die volgende voorskrifte op streek- en plaaslike vlakke gevolg moet word:

6.1.2.1 Beginsels

i. Gekoördineerde gesamentlike veiligheidsmagoptredes.
ii. Respektering van lynfunksies.

6.1.2.2 Verantwoordelikhede

i. Die bewaring van die RSA se binnelandse veiligheid is die lynfunksie verantwoordelikheid van die SAP, en die SAW tree in ondersteuning op. Omdat hierdie twee departemente onderling met mekaar moet koördineer, moet daar op streek- en substreekvlakke 'n Veikom aktiveer word om samewerking te vergemaklik.

ii. Die verskaffing van veiligheidsinligting op streek-, sub-streek- en plaaslike vlakke is die lynfunksie verantwoordelikheid van die SAP(V), wat as inligtingsvoorsieningsinstansie van die uitvoeringkomponent dien.

iii. Die detail afbakening van SAP en SAW verantwoordelikhede sal as 'n beleidsverklaring deur die GVS uitgevaardig word.

6.1.2.3 Doel van die veiligheidsmag koördineringsmeganisme. Om die beplanning, uitvoering en monitering ten opsigte van alle gesamentlike veiligheidsmagoptredes te koördineer.

6.1.2.4 Voorvereistes vir sukesvolle gesamentlike optredes

i. Vroeë waarskuwing van die hulp wat benodig word vir 'n spesifieke situasie.

Tweedens om te verseker dat indien daar reeds 'n soortgelyke struktuur is, sy werksaamhede net so behou kan word en gevolglik onnodige insette van die kant van die owerheid uitskakel en sodoende die geloofwaardigheid van die gemeenskap behou word.

Derdens om onnodige verwarring by die gemeenskap uit te skakel.

Vierdens om te verhoed dat lede van die gemeenskap 2 of 3 afsonderlike vergaderings bywoon wat basies dieselfde werk verrig. Hiervan is daar reeds talle voorbeelde in gemeenskappe.

Vyfdens om te verseker dat die owerheid se geloofwaardigheid nie geskaad word deur dupliserende aksies in die gemeenskap te bewerkstellig of te bevorder nie.

5.3.5 Die betrokke beampte wat daartoe sou oorgaan om die stigting van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging te inisieer moet die volgende modus operandi volg:

5.3.5.1 'n Totale situasie-analise of 'n sogenaamde gemeenskapstudie van die gemeenskap doen.

5.3.5.2 Sy eerste kontakpunt moet die plaaslike owerheid wees waar die doel, taak en funksie van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging duidelik uitgespel moet word.

Elke plaaslike owerheid moet die reg daartoe gebied word om te besluit of hy 'n deeglike toeligting aan 'n groter of kleiner deel van die plaaslike owerheid noodsaaklik ag. In hierdie proses is dit belangrik dat die plaaslike owerheid en die GSF of Ontwikkelingsvereniging nie teenoor mekaar gestel moet word nie, maar as vennote gesien moet word. Dit sal dus noodsaaklik wees dat dié beampte baie duidelikheid het oor plaaslike owerhede se rol, taak en funksie asook die .van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging (kyk byvoorbeeld Wet 102/82 ten opsigte van Swart Plaaslike Owerhede).

5.3.5.3 Indien daar in die gemeenskap 'n struktuur is wat as 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging sou kan funksioneer, moet daar, met die medewete van die plaaslike owerheid, met die struktuur onderhandel word sodat dit in die behoeftes van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging kan voorsien.

5.3.5.4 Vervolgens sal daar, indien daar nie reeds 'n struktuur is wat sodanige funksies kan vervul nie, met geïdentifiseerde strukture en saakmakende individue die rasionaal van 'n GSF of Ontwiklingskelingsvereniging gehanteer moet word. Op hierdie wyse word daar dus bemarkingswerk gedoen en 'n klimaat geskep vir die daarstelling van sodanige meganisme.

5.3.5.5 Nadat 'n gunstige klimaat geskep is, kan na gelang van die spesifieke gemeenskap se situasie die volgende gedoen word:

* die plaaslike owerheid of ander "gesaghebbende" instansie kan 'n gemeenskapsvergadering belê vir die daarstel van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging.

* Verteenwoordigers vanuit die gemeenskap waaronder ook byvoorbeeld voorsitters van wykskomitees in swart woongebiede ressorteer, kan na 'n stigtingsvergadering

ii. Tydige, volledige en akkurate inligting ten opsigte van die aard en omvang van die situasie.
iii. Gesamentlike beplanning en besluitneming waartydens die rol en take van die onderskeie magte duidelik uitgespel word.
iv. Duidelike opdragte aan alle betrokkenes (veral waar die gebruik van vuurwapens ter sprake is).
v. Gesamentlike beheer en monitering van optredes om te verseker dat dieselfde voorligting aan hoër SAP en SAW vlakke gegee word.

6.1.2.5 Samestelling van die Veikom op:

Regional / District Commandant

i. Streek- (GKS) vlak

(1) Voorsitter: Die SAP SK/Adj Sk Ops Tak of die SAW Kmdmt Bev, soos die situasie vereis.
(2) Lede : SAP
SAP(V)
SAW
Gekoöpteerde lede soos benodig
(bv Provinsies (Burg B), Gevangenisdiens, ens)
Sekretaris (SAP of SAW lid)

Nota: Waar daar meer as een SAP SK per GKS gebied is kan:

- Elke SK gebied 'n aparte Veikom aktiveer.
- Alle SK gebiede saam een Veikom vorm.

ii. Sub Streeks - (SAP DK en SAW GP) vlak

(1) Voorsitter : SAP DK of SAW Gp Bev, soos die situasie vereis.
(2) Lede : SAP
SAP(V)
SAW
Gekoöpteerde lede soos benodig
Sekretaris (SAP of SAW lid)

Nota:

(1) Die afskaffing van Sub GBS'e het vir die SAW en veral vir die SAP 'n vakuum ten opsigte van gesamentlike optredes op DK en GP vlak gelaat.

(2) Omdat dit belangriker is dat sinvolle skakeling op hierdie vlak eerder as die plaaslike vlak geformaliseer word, is besluit dat Veikoms hier aktiveer moet word. Hierdie Veikoms sal gebeurlikheidsplanne vir die hele streek opstel en deur die lynfunksiekanaal na die SAP en SAW verteenwoordigers op plaaslike vlak (SAP SB en SAW komdo) versprei.

iii. Veiligheidsmagbetrokkenheid by die PKS op Plaaslike vlak.

(1) Daar sal dus geen formele Veikom op plaaslike (PKS) vlak bestaan nie. Die SAP

(3) The idea of Xhosa unity is roused (The Matanzimas need little or no motivation for this. Ciskei's deposed leaders will support the Matanzimas to carve for themselves again a political niche for the future);

(4) Support will be lent to Maqoma and his party. This party must unite the moderates, Ciskei eligible voters in its ranks. Because of the nature of the Xhosa distribution, this party is not limited to the Ciskei and together with the Xhosa Resistance Movement (XWB) can play a major role to effect Xhosa unification. It has to be noted that the successful implementation of this phase is independent of the CPRPP's successes;

(5) The big stumbling block is Lennox Sebe and therefore he must be removed as a step of this phase or even earlier;

20. A formidable Xhosa ally for the RSA is not to be scorned. Such a Xhosa Government can be further asked to keep its people (within or outside their land) in check. Together we can better combat the ANC/UDF onslaught.

21. Charles Sebe

a. Charles is the XWB (Xhosa Resistance Movement logical leader. He still enjoys the status in the Eastern Cape, especially among the security forces of the Ciskei and Transkei. He definitely has the background, ability and stature to activate and lead the XWB. He shall have to be strictly controlled to ensure that the RSA aims/objectives according to this plan are realised.

b. Charles projects traditional authority. Consequently it can be expected that the security forces and the older generation will support him. Opposition can be expected from the left, the youth and Lennox supporters. Such opposition must be wisely and schematically turned around.

c. Charles' physical and psychological health condition must be strengthened after his freeing.

24. In principle approval for the plan is being sought.

OFFICER COMMANDING EASTERN PROVINCE COMMAND : BRIG

See signature of General van der Westhuizen in the attached copy written in Afrikaans.

In the USA, even before the Vietnam war, the CIA (Central Intelligence Agency) had begun to develop this "hearts and minds"strategy in their covert operations.

Edward G. Lonsdale, a former advertising executive, was sent to the Philippines as a CIA operative in the fifties to destroy the Huk rebellion by winning the hearts and minds of the people.

He did this by planting informers, recruiting defectors, spreading disinformation and by numerous other "dirty tricks". But most of all he constructed a political alternative in the person of Ramon Magsaysay, a friendly, popular man performs, for peace and for elections. Like F.W. de Klerk?

In the fifties in the Philippines this formula worked. After the Vietnam fiasco this was the formula for counter-insurgency around the world - it was even used a second time in the Philippines when Marcos, the new dictator, lost the minds and hearts of the people.

This approach came to be known as Low Intensity Conflict. It was further developed over the years and its tactics became more and more sinister and violent.

TOTAL WAR

In the days of P.W. Botha we heard a lot about the total onslaught that required a total strategy on the part of the State. The idea and the words came from General Andre Beaufre's book, "An Introduction to Strategy" (Faber 1963) which was based upon his experience of counter-insurgency as a French general in Algeria.

Basically total strategy or total was means "anything goes" - any kind of dirty trick or deception or even terrorism. The argument is that we can only defeat "the enemy" by adopting the methods and strategies they use. Their total onslaught requires a total response. If they lie, we lie; if they kill, we kill; if they plant bombs, we plant bombs; if they destabilise communities we do the same.

The perception of what any particular liberation movement is trying to do may be wrong, but LIC is thought of as giving terrorists a dose of their own medicine with disinformation, sabotage, death squads, hitmen, assassinations, planting bombs in buildings, killing civilians and generally destabilising communities.

The US Army has defined LIC as " a limited political military struggle (which) ranges form diplomatic, economic and psychological pressure through terrorism and insurgency". A former commander of US Special Operations in El Salvador describes LIC as "total war at the grassroots level"

High Intensity Warfare means a nuclear war. Mid-intensity Warfare means a war with conventional weapons like the war against Iraq. Low Intensity Warfare uses unconventional methods against any kind of "communist" or "terrorist" threat.

Behind South Africa's Low Intensity War

Challenge April 1992

Despite all the peace initiatives of the churches and human rights organisations, despite all the peace accord, despite all the exposures and revelations about the involvement of the security forces in the conflict, the violence continues. Why?

JEFF MARISHANE has been studying this kind of violence in South Africa and in other parts of the world. The killings are not as senseless as they appear to be. Viewed against the background of what the military strategists around the world call LIC (Low Intensity Conflict), South Africa's violence makes complete sense-rather frightening sense.

We publish a brief summary of Jeff's research.

The violence in South Africa today is a classic example of what the military strategists call Low Intensity Warfare (LIW). This counter-insurgency strategy has a long history in South Africa and other parts of the world. Some acquaintance with this history will help us to understand the reasoning behind the violence.

AFTER VIETNAM

Their humiliating defeat in Vietnam finally convinced the United State military strategies and politicians that guerilla wars, insurrections and revolutions cannot be defeated by conventional armies using conventional military strategies. The mightiest army in the world with well trained personnel, sophisticated weapons, endless bombardment, wholesale massacres, torture and even the notorious napalm bomb could not defeat the Vietnamese insurgents.

Will and determination were on the side of the Vietnamese who kept coming back despite the merciless war of attrition conducted against them. Not only did the US Army lose the minds and hearts of the Vietnamese, they almost lost the minds and hearts of their own citizens.

It was obvious that from the perspective of US military interests that new and imaginative strategies of counter-insurgency would have to be found. Low Intensity Conflict was born out of this search for alternatives, although many of the elements of the new military strategy had been formulated earlier.

THE AIM OF LOW INTENSITY CONFLICT IS NOT A MILITARY VICTORY BY DESTABILISATION.

HEART AND MINDS

In 1952, when General Sir Gerald Templar, the British Military High Commissioner in Malaya, was asked whether he had enough troops to defeat the insurgents in this British colony, he replied: "The answer lies not in pouring more soldiers into the jungle, but in the hearts and minds of the Malayan People".

(iii) Die Suid-Afrikaanse Verbindingsekerheidsagentskap (SAVSA) ?

3.43 Die Gesamentlike Veiligheidstaf (GVS) JSS

Die GVS tree as operasionele uitvoeringskoördineerder van die Veiligheidsgemeenskap op.

3.43.1 Beginsels

a. Gekoördineerde gesamentlike veiligheidsmagoptredes.
b. Respektering van lynfunksies.

3.43.2 Doel

Om die beplanning, uitvoering en monitering ten opsigte van alle gesamentlike veiligheidsmagoptredes op nasionale vlak te koördineer en te verseker dat dit ook op streek- en plaaslike vlakke gedoen word.

3.43.3 Samestelling

a. Volle Vergadering

i. Vaste lede

SA Polisie

(1) Hoof Operasionele Tak (Voorsitter)
(2) Adj Hoof Operasionele tak.
(3) Snr Adj Kommissaris Tin en Onlustebeheer
(4) SAP(V) verteenwoordiger
(5) SAP Nodale punt (Mede Sekretaris)

SA Weermag

(1) Hoof van Staf Operasies (Alternatiewe voorsitter)
(2) Adj Hoof van Staf Operasies
(3) HLeër S Ops
(4) SO1 Ops RSA-HSOPS (Sekretaris)

Hoof Veiligheidsekretariaat (HVS) (NI)

ii. Gekoöpteerde lede

i. Veiligheidswetgewing
ii. Justisie
iii. Gevangenisdiens
iv. Provinsies (Burg B)
v. Kabinetsekretariaatverteenwoordiger
vi. Enige ander departement wat geraak word deur bepaalde veiligheidsprobleme.

3. STRUKTURE

Die strukturele uiteensetting van die Nasionale Koördineringsmeganisme is in Aanhangsel A.

3.1 Die Kabinet

3.1.1 In die RSA is die Kabinet grondwetlik die hoogste koördineringsmeganisme in die owerheidshierargie ten opsigte van alle uitvoerende owerheidshandelinge. In sy samestelling is daar voorsiening vir vier kabinetskomitees elk onder voorsitterskap van 'n senior Minister, om die Kabinet in sy beleidmakingsproses by te staan, te wete:

(i) Kabinetskomitee vir Staatkundige Sake (KKSS)
(ii) Kabinetskomitee vir Ekonomiese Sake (KKES)
(iii) Kabinetskomitee vir Maatskaplike Sake (KKMS)
(iv) Kabinetskomitee vir Veiligheidsake (KKVS)

3.1.2 Die vier Kabinetskomitees beskik oor aanbevelings- en afhandelingsbevoegdheid binne hul onderskeie bevoegdheidsveld. Die Kabinetskomitees sal voortaan op hulle onderskeie terreine sake van die NKM hanteer.

3.1.3 Die Staatsveiligheidsraad is 'n statutêre liggaam en die ministers wat lede van die voormelde Raad uitmaak, dien ook in die Kabinetskomitee vir Veiligheidsake.

3.1.4 Die ou Sekretariaat van die SVR (SSVR) is vervang deur 'n Veiligheidsekretariaat (VS), wat struktureel by die Nasionale Intelligensiediens (NI) geïntegreer is en sekretariële dienste aan die KKVS en SVR lewer.

3.1.5 Die ou Welvaartsekretariaat se benaming is verander na die Kabinetsekretariaat (KS), en dit bly in die Kantoor van die Staatspresident gesetel. Die Kabinetsekretariaat lewer sekretariële dienste aan die Kabinet, die KKSS, KKES en KKMS, die Komitee van Departementshoofde en Welvaartstaakgroepe.

3.2 Komitee van Departementshoofde

3.2.1 Die voormalige Werkkomitee en Kernwerkkomitee van die SVR is as vaste Komitees afgeskaf. Departementshoofde word na behoefte byeengebring om 'n Komitee van Departementshoofde te vorm. Die Komitee van Departementshoofde sal nie noodwendig uit alle direkteurs-generaal bestaan nie maar kan as 'n klein groepie saamgestel word om 'n bepaalde aangeleentheid te hanteer. In beide gevalle word die Voorsitter uit eie geledere aangewys.

3.2.2 Sakelyste, notules en verwante dokumentasie sal aan alle direkteurs-generaal beskikbaar gestel word sowel as aan die voorsitter en lede van die betrokke sub-komitee. Op hierdie wyse sal direkteurs-generaal op hoogte bly van owerheidsoptrede binne die nasionale koördineringsmeganisme wat moontlik 'n invloed kan uitoefen op die totaliteit van owerheidsoptrede.

Die Kabinetsekretariaat sal in hierdie verband met die sanksie van die Komitee van

INHOUDSOPGAWE

	Bladsy
1. Agtergrond ten opsigte van NKM	1-2
2. Strukture	
a. Die Kabinet	3
b. Komitee van Departementshoofde	3-4
c. Die Veiligheidskomitee (VK)	4
d. Taakgroepe	4-5
e. Die Gesamentlike Veiligheidstaf (GVS)	5-7
f. Die Kabinetsekretariaat	7-8
g. Die Veiligheidsekretariaat	8
h. Die GKS	8-10
i. Die PKS	10-11
j. Algemene riglyne vir funksionering van GKS'e en PKS'e	11-12
k. Projekspanne	13-14
l. Strukture om die privaatsektor te betrek	15-21
m. Veikoms op alle vlakke.	22-25
n. Inligtingsvoorsiening van GKS'e en PKS'e	25-26
3. Organigram	27
4. Lys van afkortings	28

Staatsveiligheidsraad	-	SVR
State Security Council	-	SSC
Sekretariaat van die Staatsveiligheidsraad	-	SSVR
Secretariate to the State Security Council	-	SSSC
Streekverteenwoordiger	-	SV
Regional Representative	-	RR
Tak: Strategiese Kommunikasie	-	TSK
Strategic Communication Branch	-	SCB
Veiligheidsbestuurstelsel	-	VBS
Security Management System	-	SMS
Veiligheidsekretariaat	-	VS
Security Secretariate	-	SS
Veiligheidskomitee (nasionale vlak)	-	VK
Security Committee (national)	-	SC
Veiligheidskomitee (streek- en sub-vlak)	-	VEIKOM
Security Committee (regional and sub-regional)	-	SECCOM
Veiligheidsmagte	-	VM
Security force	-	SF
Welvaartbestuurstelsel	-	WBS
Welfare Management System	-	WMS
Werkkomitee van die Staatsveiligheidsraad	-	WK
Working Committee of the State Security Council	-	WC
Kern Werkkomitee	-	KWK
Core Working Committee	-	CWC

5. Step 5. Charles Sebe plays key role. Personifies traditional leaders' authority. Has the loyalty of Ciskei and Transkei security forces' pro-RSA. Has status with moderates and older generation. Sees the interests of Ciskei linked to the RSA. Strongly anti-communist, against trade union actions, subversion, etc. Shall not only exercise a very strong anti-communist influence in Ciskei but this will also obtain in the periphery - to the advantage of the RSA.

6. Step 6. Small moderate groups form the basis for the fruition of the idea of the Xhosa nation unity but also serve as a structure (third-tier) in the permanent stabilisation of the area. Cannot stand on their own under the present circumstances.

7. Step 7. It is imperative that the vacuum left by Lennox Sebe and his followers be immediately filled to prevent counter-organisation. The freeing of Charles must simultaneously happen with the ousting of Lennox. Blame for this must not be laid at the door of the RSA but ascribed to Transkei.

8. Step 8. An alliance exists already. It must acquire meaning and form. Can form basis for the idea of unity.

JSS

3.4.3.7 Werkswyse

a. Dagbestuur (Taktiese vlak)

i. Lede skakel deurlopend met mekaar om te verseker dat gesamentlike veiligheidsmagoptredes betyds identifiseer en sukesvol uitgevoer word. Vergaderings word belê soos die situasie dit vereis.

ii. Deurlopende skakeling met die Kabinetsekretariaat en Veiligheidskomponente van die GKS'e word ook gedoen om te verseker dat potensiële veiligheidsprobleme betyds identifiseer en hanteer word. JCC's

b. Volle vergadering (Strategiese vlak)

i. Word soos die situasie vereis bymekaar geroep om die veiligheidsituasie te evalueer, beplanning te doen en moontlike aanbevelings aan die VK te doen.

ii. Prosedure

Vergadering word geopen deur 'n veiligheidsvoorligting deur die Veiligheidsekretariaat en aangevul (waar nodig) deur die ander lede.

Behoeftes aan gesamentlike optredes word identifiseer en die betrokke funksionaris word getaak met die uitvoering.

Verslag oor die funksionering van die stelsel op streek- en plaaslike vlakke word deur die Dagbestuur gedoen.

Moontlike verslae en/of aanbevelings aan die VK word oorweeg.

Alle opvolg stafwerk word deur die sekretaris gedoen.

3.4.3.8 Beleidsverklarings

Voorskrifte vir implementering van spesifieke aangeleenthede deur alle veiligheidsmagte word, nadat dit deur lynfunksionarisse departementeel uitgeklaar en deur die GVS goedgekeur is, aan alle betrokkenes uitgereik.

3.5 Kabinetsekretariaat en Veiligheidsekretariaat

3.5.1 Kabinetsekretariaat

3.5.1.1 Die Kabinetsekretariaat is oorhoofs verantwoordelik vir die funksionering van die Nasionale Koördineringsmeganisme, asook vir Kabinetsdienste.

3.5.1.2 Die Kabinetsekretariaat is verantwoordelik vir die volgende funksies:

(i) Sekretariële dienste aan die Kabinet, KKSS, KKMS en KKES, die Komitee vir Departementshoofde en sy moontlike onderverdelings, en toepaslike Interdepartementele Taakgroepe.

APPENDIX 11

Official memorandum on changes to the NCM, April 1992

Verdediging het gedurende die tweede helfte van 1985 plaasgevind. (Verwysing 2 en 3).

5. Die situasie mbt befondsing vir die stigting en bedryf van die FO het as volg daaruit gesien :

a. FJ 85/86. 'n Bedrag van R520 972,15 vir die stigting van die FO is beskikbaar gestel uit fondse onder Projek FANTAIL.

b. FJ 86/87. As gevolg van die tydsomstandighede rondom die stigting van die projek, is daar geen fondse op begroting geplaas nie.

c. FJ 87/88 en verder aan : Bedrae is as deel van Hoofprojek ORANGE-begroting ingedien.

6. In SWA, waar hierdie aktiwiteite nou uitsluitlik deur die FO hanteer word, het daar intussen ook die behoefte ontstaan om soortgelyke aktiwiteite onder van die ander bevolkingsgroepe van stapel te stuur. (Caprivi, Kaokoland, Hereros, Damaras.) SWAPO het sedert 1984, deur die CCN (Council of Churches of Namibia) begin met gemeenskapsontwikkelingsprogramme dwarsdeur SWA. Miljoene rande word vanaf die buiteland via die onaantasbare kerkkanaal uitgepomp, en die enigste teenvoeter is soortgelyke aktiwiteite deur die SWA owerhede. Organisasies soos ETANGO en EZUVA sou 'n uitstekende rol vervul om sulke aksies fisies uit te voer. Indien 'n verkiesing in SWA gewen staan te word verg dit derhalwe 'n drastiese verhoging in kontramobilisasie-aktiwiteite.

7. Die FO het intussen reeds binne die RSA aktief geraak. Programme onder die Kleurlinge in die WP en in Kwa Ndebele is reeds op dreef, en vele burgerlike organisasies en instansies het die FO reeds genader om opleiding aan hulle werknemers te voorsien. 'n Bona fide momentum, wat veel groter is as wat in die aanvanklike voorlegging voorsien is, is besig om op te bou.

HUIDIGE KNELPUNTE

8. Die volgende vier knelpunte word tans ervaar :

a. As gevolg van die dringende besluit (deur die Minister van Verdediging goedgekeur) om die FO gedurende 1985 gestig te kry, is daar geen fondse vir die bedryf daarvan op begroting vir FJ 86/87 nie. (Projek ANCOR.)

b. As gevolg van dringende nuwe behoeftes kan die huidige goedgekeurde organisasiestruktuur reeds nie meer voldoen aan die eise tov kontramobilisasie aktiwiteite binnelands in die RSA nie. 'n Uitbreiding van poste is nodig, wat 'n addisionele finansiële behoefte tot gevolg het. Dit moet bygevoeg word by die behoefte tov para 8. a. hierbo, en dan met goedgekeurde verhogings geprojekteer word oor vyf jaar.

c. Tans word beide ETANGO en EZUVA bedryf met militêre voertuie met burgerlike registrasienommers. Die sekerheidsrisiko hieraan verbonde is voor die hand liggend, en dit is dringend noodsaaklik dat hierdie voertuie alma! vervang moet word. BG SWAGM het ook reeds 'n baie sterk bewoorde vertoë in hierdie verband gerig. Die aanbeveling hierby aangeheg maak voorsiening vir die vervanging van hierdie voertuie.

TOP SECRET

Copy No. 2 of 2 Copies

BEV OP/309/1/KATZEN

Telephone: 041-513035
Enquiries: Brig C.P. van der Westhuizen

HK KMDMT OP
PORT ELIZABETH

9 July 1986

Chief of the SA Army : Personal

Annexure	A	:	Personalities
	B	:	Considerations
	C	:	Diagrammatic outlay of Plan

SUBMISSION : OP KATZEN (OPERATION)

INTRODUCTION

1. The SP (State President) has given an order that the situation countrywide be normalised by the end of December 1986. This implies that the situation between now and the end of October 86 be stabilised. (Complete Law and Order restored).

2. It is very clear that the current unrest situation cannot be permanently stabilised and normalised through the current conventional method of action against the background of the state of emergency.

f. The Eastern Cape is not blessed with dynamic white politicians.

13. The above-mentioned and other similar issues erode the Eastern Cape's progress. The enormity of the problem is comparable to the invisible part of the iceberg and few people are aware of its magnitude. The situation is serious but not lost - the picture looks much darker to some than it really is. This plan contains winning recipe ingredients and the implementation thereof can wind up the Eastern Cape case.

METHOD

14. General Draft: Execution to occur in four phases that overlap and stretches from todate to December 87.

a. Phase 1

i. Aim. To stabilise the Eastern Cape (including Ciskei) by November 86.

(5) The freeing of the Sebe Group (Charles and Sebe children) and the appointment of Charles Sebe as leader of the Xhosa Resistance Movement (XWB);

(6) Training and organisation of smaller moderate groups for takeover of third level authorities;

(7) "Coup d Etat" (replacement of Lennox Sebe and his colleagues by moderate pro-RSA members like Lent Maqoma (CPRPP) Namba Sebe, Charles Sebe, etc.);

(8) Conclusion of a security alliance between EP Command, the TDF and CDF.

b. Phase 2

i. Aim. To set up an Eastern Cape Confederation of States before January 1987.

3.4 Platoons

A platoon would consist of 100 volunteers, under a platoon commander and deputy.

Five platoons make up a company.

3.5 Sections

A section would consist of 20 volunteers, under a section leader and deputy. Five sections make up a platoon. The section is the basic unit of the defence force.

4. Street defence systems

4.1 There are a variety of ways in which the township could be defended.

The most rational system would be to give each unit a specific area of responsibility which it would protect with the co-operation of eh residents of that area. Such a system could be referred to as a "street defence system".

Units could move out of their allotted defence sectors and take up different positions if need be. This would depend on tactical considerations.

At present we will simply outline the basic defence sectors of the units.

4.2 Each section is responsible for the defence of a single street from one intersection to the next.

4.3 Five sections (one platoon) defend a block of five streets.

4.4 Five platoons (one company) defend a block of 25 streets.

4.5 Four companies should cover the entire township. If this is too small, additional companies can be established.

4.6 During the period before full strength has been achieved on section could be responsible for defending two or more streets.

4.7 The residents of the respective streets fall under the protection of the appropriate sections.

They will be organised on voluntary basis in an auxiliary or support capacity for the defence of their street and homes and to render assistance to the section.

This support should be organised with the assistance of the street committees where these exist or through the popular organisations.

Every inhabitant, young and old, has a role to play and should be organised.
(For the tasks of these auxiliary forces see section 12)

5 Recruitment

5.1 Joining the defence force must be on a voluntary basis.

A lively and active recruitment drive must be launched to popularise the need for joining up.

Misdaadinligtingsdiens (MID)

GVS Sekretariaat (Sekretaris)

(2) SAW - H Leër (Mede-voorsitter)

D Ops by Afd Ops

Mede-sekretaris

ii. GekoÖpteerde Lede

(1) NI

(2) Justisie en Veiligheidswetgewing

(3) Korrektiewe Dienste

(4) H Dir Welv Adm (NKM Sekretariaat)

5. Vandat die leesbundel ter perse gegaan het, is die volgende beleidsvoorskrifte goedgekeur en vir insae beskikbaar by die Kmdmte :

a. GVS 2 : Die Aanwending van die SAW ivm die Voorkoming van Misdaad.

b. GVS 3 : Gebiedsbeskerming/Gemeenskapsbeveiliging.

c. GVS 4 : SAW en SAP Gesamentlike Komitees.

(A.J. VAN DER WALT)
KS AO VLEUEL : KMDT

3.2 Township defence committee(TDC)

The TDC must be headed by a commander who works with a deputy (second in commander or 2iC) and about eight others.

These head the various defence formations and structures.

On the committee will be the company commanders plus those responsible for the various specialist responsibilities: chiefs of communications; intelligence; political instructions; ordinance/Logistics(for organisations of weapons and materials).

Other portfolio could be medical and Engineering (construction of barricades/ defence works).

The TDC must have a permanent headquarters (HQ) - with alternative workplace for reason of security.

Security must be promised to ensure the safety of the TDC and its HQ.

For this purpose a security section under the TDC's deputy commander should be created.

The TDC must be linked to all subordinate structures by an efficient and reliable means of communications.

3.3 Company formations

Immediately under the defence committee are the company formations.

These should be organise along para-military lines and are probably the most manageable units for the defence of a township of about 20 000 inhabitants.

Because of the defensive aspect of the tasks and para-military nature of the structures the company and subordinate formations will be larger than found in a regular army.

Each company could consist of about 500 volunteers.

Four companies totalling 2 000 volunteers would make up the full complete of the TDF.

Each company would be under the charge of a company commander and deputy company commander.

(It will take time for the companies to reach full strength. The numbers is involved will depend on the success of the recruitment drive. It might be necessary to first build one company and then proceed to develop additional ones.

Alternatively companies could be started simultaneously and gradually built to full strength.

The strength of platoons and sections, referred to below, will therefore depend on the success of recruitment.

If there are not enough recruits then the figures suggested could be halved without interfering with the structural arrangement).

APPENDIX 8

"Inside South Africa's Low Intensity War"
by Jeff Marishane published in Challenge, April 1992

TOP SECRET

ANNEXURE A TO OPERATION KATZEN

PERSONALITIES INVOLVED

1. TRANSKEI

a. Kaizer Matanzima. Old President but still the most powerful man in the Transkei. Has committed himself to the unity of the Xhosa people. He is 71 years old and will thus like to witness the realisation of this life ideal as soon as possible (SSM).

b. George Matanzima. Prime Minister and also Minister of Defence. Share his brother's, Kaizer ideal.

c. Namba Sebe. Former Ciskeian Minister of Transport and presently a refugee in the Transkei. Charles' brother and Lennox Sebe's half-brother whom he hates intensively.

d. Reverend Xaba. Former Vice-President of the Ciskei. Transkei had granted him asylum.

DESTABILISATION

LIC is anti-communist. It is a way of destabilising revolutionary movement which are thought to be communist and a way of destabilising governments that have been taken over by communists. In the late started low intensity wars against the new Marxist governments in Angola, Mozambique, Nicaragua and Afghanistan. They trained, armed and supported right-wing guerrilla groups in each country to do the work of destabilisation: Unita in Angola, Renamo or MNR in Mozambique, the Contras in Nicaragua and the Mudjahedin in Afghanistan.

Two very important lessons were learnt from this exercise in Low Intensity Warfare. The first was that the aim of LIC should not be a military victory but **destabilisation**. Once the country had been thoroughly destabilised and the economy in ruins, the long suffering and war-weary people would quite happy to vote for a pro-Western government in a general election. This happened a short while ago in Nicaragua.

Counter-revolutionary terrorism is far more effective than any amount of propaganda as a way of getting people to vote for peace, reform and moderation.

The second lesson the strategists learnt was that you must use puppets or surrogate armies. You must not introduce a foreign army of occupation. You must no introduce a foreign army of occupation. You must get the people of the same nation to fight the government you want to destabilise. Angolans must fight Mozambicans.

The lessons of the Vietnam war are now clear: don't try to win the war, just your own troops, get the "native" to fight one another.

DIVINE AND RULE

Finally, LIC terrorism had now become the most effective way of keeping a pro-Western government in power. In countries like Guatemala, El Salvador, the Philippines and South Africa, LIC is a kind of divide and rule strategy that prevents and effective revolution form the left. Every possible means is used to get the poor to begin fighting one another. This demotivated and confused to organise a liberation struggle against the government. It then becomes possible for the government to pose as the neutral peacemaker.

A variety of means are now being used to instigate internal conflict: vigilantes, gangsters, death squads, agents provocateurs, recruiting mercenaries form the unemployed, exploiting political rivalries and tribal loyalties.

Today the most sophisticated use of LIC to destabilise the left and the communities that might support them is being planned and executed in South Africa.

LIC IN SOUTH AFRICA

22. The XWB

a. This movement's Headquarters shall be established in the Transkei territory.

b. Reasonable accommodation, facilities and support staff will be made available.

c. Sufficient operations capital must be provided.

d. Covert, Xhosa-speaking forces (troops) must be assigned to the XWB so that the movement, especially in the beginning can have "teeth".

e. The XWB shall operate under the cover of a front organisation.

CONCLUSION

23. The course of action as set out above, or variations thereof, will be regarded as a model to permanently clamp down on the revolution in the Eastern Cape.

c. Phase 3

i. Aim. To unite the Ciskei and Transkei politically by June 87.

ii. Execution

(1) Alignment with Phase 1 which lays the foundations;

(2) Xhosa Resistance Movement (XWB) plays a principal role in the unification of the Ciskei and Transkei security forces and also work together with RSA security forces to establish general stability of the Eastern Cape Front, an Eastern Cape Military Treaty-Organisation is formed (OKMVO). The RSA, Ciskei and Transkei unite formally on security foundation;

genooi word.

- Die volle inhoud van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging, sy doel, taak en funksie met veral die filosofie van ontwikkeling en dus welvaartaangeleenthede moet hier weer eens hanteer word. Die gesindhede van die Plaaslike Owerheid en die Staat in terme van welvaartbevordering moet spesifieke aandag verkry.

- Tydens hierdie geleentheid moet die teenwoordige teikengroep daartoe kan oorgaan om 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging daar te stel wat as spreekbuis van die gemeenskap kan optree.

- Hierdie spreekbuis sal veral na twee strukture 'n belangrike kommunikasierol hê om te vervul naamlik;

eerstens as spreekbuis na die plaaslike owerheid

tweedens as spreekbuis na stelselverband wat op plaaslike vlak saamgesnoer is binne die raamwerk van 'n PKS.

5.4 Samestelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging

Daar kan nie 'n eenvormige struktuur voorgehou word wat regdeur die land sal geld nie. Die rede hiervoor is dat daar Eerste Wêreld en Derde Wêreld gemeenskappe is en verder verskil gemeenskappe te veel in terme van bestaande strukture en instansies in die gemeenskappe. Die volgende aspekte is egter belangrik om in ag te neem by die samestelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging.

5.4.1 Die ideaal sou wees om in elke gemeenskap en dus nie net vir elke dorp nie, 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging te hê. Hoewel dit nie 'n wetmatigheid moet wees nie, sal dit probleme wat later mag ontstaan by die bepaling van veral gemeenskapsbehoeftes kan uitskakel. Indien daar dus in 'n dorp byvoorbeeld 'n Blanke-, Kleurling-, en Swart gemeenskap is sou daar drie GSF's of Ontwikkelingsverenigings kon wees. Die gemeenskappe se behoeftes en nood is dikwels so uiteenlopend dat daar by vergaderings groot frustrasies ontstaan indien hul in net een so 'n meganisme saamgesnoer is.

Indien die behoefte by die gemelde gemeenskappe egter vir slegs een geïdentifiseerde meganisme is, moet volgens die gemeenskap se wense opgetree word.

5.4.2 Indien daar na aanleiding van punt 4.1 onderskeie GSF's of Ontwikkelingsverenigings in 'n dorp bestaan sou dié egter op 'n verteenwoordigende basis op gereelde en ad-hoc basis met mekaar gesprek moet voer en sekere gesamentlike beplannings doen en wedersyds hulpverlening aanbied.

5.4.3 Weer eens moet dit beklemtoon word, dat indien daar 'n bestaande struktuur is wat as 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging kan dien, dié struktuur benut moet word, al moet daar sekere uitbreidings of toevoegings in sy samestelling met verloop van tyd plaasvind.

5.4.4 Die uitgangspunt by die samestelling moet wees dat dit so verteenwoordigend van die gemeenskap as moontlik moet wees. Die volgende instansies kan onder andere

SB en die SAW Komdo Bev moet egter die PKS vergaderings in hulle spesifieke gebiede bywoon en sorg dat daar wedersydse koördinering ten opsigte van veiligheidsaksies plaasvind.

(2) Indien daar Veiligheidsprobleme op plaaslike vlak opduik wat nie in terme van lynfunksie bevoegdheid afgehandel kan word nie, moet die betrokke departement (SAP of SAW) dus by die DK/Gp vlak Veikom om hulp aanklop.

6.1.2.6 Skakeling met die GKS en PKS.

Die streek- en sub-streek Veikoms moet in hulle spesifieke gebiede by die GKS en PKS'e inskakel. Dit is die plig van veiligheidslynfunksionarisse om, waar moontlik, welvaartsinstansies betyds in te lig wanneer veiligheidsmagoptredes inbreuk gaan maak op die lynfunksieverantwoordelikhede van die welvaartsdepartemente.

6.1.2.7 Verslagdoening

i. Gesamentlike veiligheidsprobleme wat nie op grondvlak opgelos kan word nie, moet langs die lynfunksiekanaal na die sub-streekvlak Veikom, daarna na die streekvlak Veikom, en laastens na die nasionale vlak (GVS) verwys word. JSS

ii. Slegs GKS Veikoms moet 'n afskrif van hulle notules aan die GVS stuur.

iii GKS Veikoms moet maandeliks (die derde Donderdag van elke maand), 'n vorderingsverslag oor die stabilisering van hulle spesifieke gebiede by die GVS indien. Hierdie verslae moet met die betrokke GKS voorsitters uitgeklaar word voor versending aan die GVS.

6.1.2.8 Funksies

i. Identifisering van terreine vir gesamentlike veiligheidsmagoptredes.

ii. Koördinering van gesamentlike veiligheidsmagoptredes.

iii. Opstel en deurlopende opdatering van gebeurlikheidsplanne vir gesamentlike veiligheidsmagoptredes wat daarop gemik is om enige negatiewe veiligheidsituasie wat bestaan of potensieel kan ontwikkel, te hanteer.

iv. Bepaling van gesamentlike opleidingsbehoeftes.

v. Verslagdoening.

i. Streek Veikoms aan die GVS.
ii. Sub-streek Veikoms aan die streek Veikoms.

6.1.2.9 Werkswyse

i. Veikoms vergader soos die situasie vereis, maar minstens een keer elke twee maande.

Skematies voorgestel sal die skakeling tussen die owerheid se Nasionale Koördineringsmeganisme en die "private sektor" soos volg daaruit sien:

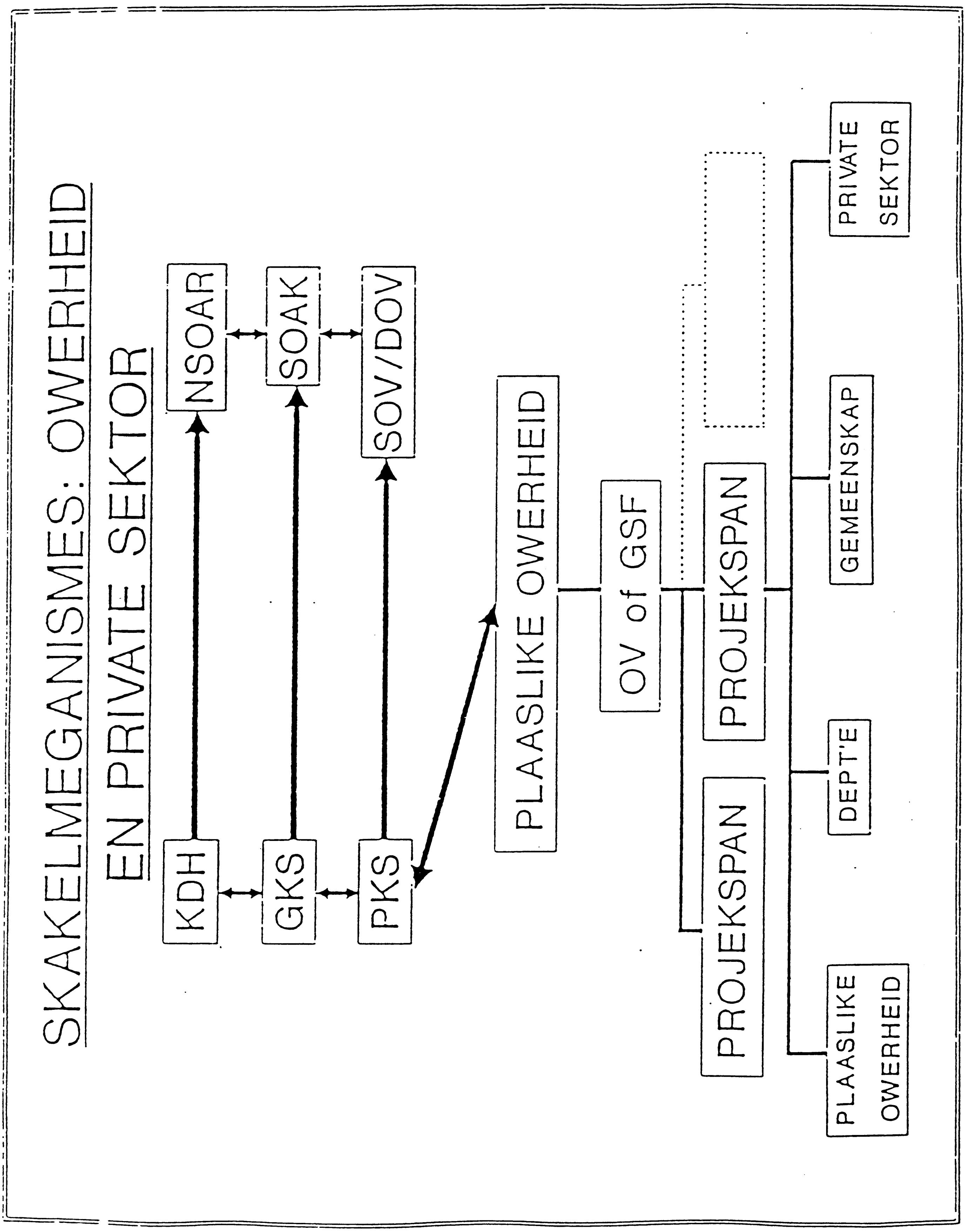

SOAK = Reg. Dvlpt. Advisory Committee
SOV = Regional Dvlpt Association
DOU = District Dvlpt Association

betrokke gebied. Dit is belangrik dat die GKS nie lomp gemaak word deur verdere koördineringsliggame te skep om die private sektor te akkommodeer nie. In uitsonderlike gevalle kan private persone van noodsaaklike belang in die GKS dien. Dit moet egter nie tot gevolg hê dat die georganiseerde handel, landbou ens wat reeds in die SOAK verteenwoordig is, ook in die GKS geduplise̱er word nie. Die wedersydse verteenwoordiging van die voorsitters van die GKS/SOAK en PKS/SOV en/of DOV is noodsaaklik. Weens die private sektor verteenwoordiging in die GKS is dit belangrik dat 'n sisteem gevind word waarvolgens geklassifiseerde inligting binne GKS-verband hanteer kan word of direk met lynfunksionarisse. Die GSF/OV, is 'n organisasie wat suiwer vanuit die gemeenskap self ontstaan en het dus nie 'n amptelike owerheidsektor karakter nie. Persone of instansies wat hierop verteenwoordig word, is inwoners van die gemeenskappe op plaaslike vlak.

GSF = Community Liason Forum
OV = Dvlpt Association

(ii) Die Voorsitter/Medevoorsitter word deur die vergadering self verkies.

(iii) 'n Dagbestuur kan gevorm word.

(iv) Ten einde effektiewe en doeltreffende funksionering te verseker behoort die daarstelling van die volgende strukture/komponente oorweeg te word:

(a) 'n Komitee wat veiligheidsaangeleenthede hanteer ondersteun deur 'n operasionele sentrum. Die voorskrifte vir die instelling en werksaamhede van Veikoms sowel as die wyse van skakeling met GKS'e en PKS'e is in Afdeling 6 vervat.

(b) 'n Komitee wat staatkundige, ekonomiese en maatskaplike aangeleenthede hanteer. Die samestelling kan aangepas word volgens die streeksbehoefte.

(c) 'n Komitee wat kommunikasie hanteer. Die riglyne ten opsigte van die hantering van kommunikasieaangeleenthede sal so spoedig moontlik voorsien word.

(d) 'n Komitee wat inligting kan hanteer wat deur 'n inligtingsentrum ondersteun word. Die voorskrifte vir inligtingsvoorsiening aan GKS'e en PKS'e is in Afdeling 7 vervat.

(e) 'n Sekretariaat wat, waar moontlik, deur die betrokke provinsiale owerheid verskaf moet word.

By die moontlike samestelling van sub-komitees moet daarteen gewaak word dat die eenheidsgevoel nie verlore gaan nie. Komitees moet hulleself nie as "outonoom" beskou nie, maar as deel van die GKS.

3.6.5 GKS-funksies

(i) Verkry 'n streekperspektief van die heersende welvaart- en veiligheidsomstandighede (Bepaal prioriteite).

(ii) Koördineer gesamentlike beplanning, waar meer as een instansie betrokke is.

(iii) Bevorder gesamentlikheid tussen departemente.

Reeksno	Projekbeskrywing	FJ 86/87	FJ 87/88
18	Mike Wildtuin	R 121 530	R 135 000
19 .	Rigters	R 5 000	R 5 000
20	Kerkgroep SWA	R 72 060	R 75 000
21	Spesialisgroep Kommunikators SWA	R 323 030	R 200 000
22	SWA Swart leiers	R 15 000	R 17 000
23	SWA Bybelskool	R 340 000	R 282 000
	TOTAAL :	R7369 398	R7266 120

21. Saamgevat sien die prentjie tov Projek KAMPONG as volg daaruit:

	FJ 86/87	FJ 87/88	FJ 88/89	FJ 89/90	FJ 90/91
Reeds Ingedien	R 802 503	R 822 566	R 843 103	R 885 286	R 951 683
Totaal nou Versoek	R7369 398	R7266 120	R7941 869	R8680 463	R9487 746
Verskil Benodig	R6566 895	R6443 554	R7098 766	R7795 177	R8536 063

S L O T

22. Indien die bedrae tov Projekte ANCOR en KAMPONG saamgevoeg word is die totale wat nou versoek word die volgende (uitgesonderd bedrae reeds op begroting tov Projek KAMPONG.)

	FJ 86/87	FJ 87/88	FJ 88/89	FJ 89/90	FJ 90/91
ANCOR	R7 716 445	R7 508 592	R8 206 891	R8 970 131	R9 804 353
KAMPONG	R6 566 895	R6 443 554	R7 098 766	R7 795 177	R8 536 063
TOTAAL	R14 283 340	R13 952 146	R15 305 657	R16 765 308	R18 340 416

NOTA: Die bedrag vir die volgende boekjaar is minder vanweë 'n groot hoeveelheid eenmalige aankope wat in die huidige boekjaar gedoen moet word.

- Die erkenning en beskerming van die gemeenskap se menswaardigheid.

- Die beklemtoning en propagering van aksies wat gerig is op die welvaart van die gemeenskap.

- Die bevordering van onderlinge samewerking in die gemeenskap en die vestiging en instandhouding van 'n vennootskapsbasis tussen die gemeenskap; die private sektor en die owerheidsektor, ten einde hul gemeenskaplike verantwoordelikheid ten opsigte van die uitwissing van sosio-ekonomiese vraagstukke doelgerig na te streef.

- Dat die gevoelde en beleefde behoeftes deur die geme- :skappe self identifiseer, die nodige aandag verkry sodat dit binne owerheid en private sektor verband gehanteer kan word.

Hoewel die GSF of Ontwikkelingsvereniging sterk gemeenskapsgerig is en sodanig saamgestel moet word dat dit primêr uit gemeenskapslede moet bestaan, is dit noodsaaklik dat daar 'n direkte kommunikasielyn tussen die GSF of Ontwikkelingsvereniging en die PKS moet wees.

Van die uiterste belang is dat hoewel hier na 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging verwys word, dit slegs 'n soort van versamelnaam is en dat gemeenskappe die reg daartoe moet hê om hierdie meganisme die naam waarmee hy as gemeenskap gelukkig sal wees, te gee.

5.3 Die stigting van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging

Bepaalde voorbereidings is noodsaaklik alvorens daar tot die stigting van so 'n meganisme oorgegaan word. Die belangrikste aspekte hier ter sprake is onder andere:

5.3.1 Die Provinsie, Plaaslike Owerheid en PKS moet vooraf kennis dra van die te stigte GSF of Ontwikkelingsvereniging.

5.3.2 'n Persoon (instansie) moet die primêre verantwoordelikheid neem vir die inisiëring, bemarking en daarstelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging. In die geval van so 'n meganisme in swartgemeenskappe sal dit byvoorbeeld primêr die verantwoordelikheid van die betrokke Provinsiale Administrasie se "lynfunksionaris" wees. ?

5.3.3 Die verantwoordelike persoon behoort meestal 'n persoon binne die raamwerk van die owerheidsektor te wees. So 'n beampte behoort egter met sy bemarkingsaksie en gesindheidskepping in die spesifieke gemeenskap daarin te slaag om die daarstelling van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging deur die gemeenskap self tot stand te laat bring. Hy moet egter steeds in die laaste instansie verantwoordelik gehou kan word vir die daarstelling van so 'n meganisme.

5.3.4 Alvorens daar enigsins in die gedagterigting van 'n GSF of Ontwikkelingsvereniging beweeg word, moet daar eers 'n deeglike situasie-analise gedoen word van strukture wat reeds in 'n gemeenskap funksioneer. Die doel hiervan is veral:

Eerstens om te verhoed dat 'n bestaande struktuur geduplisseer word.

die hulp en bystand van ander instansies gekoördineer kan word in 'n gesamentlike poging. Duplisering en oorvleueling kan ook hierdeur op 'n sinvolle wyse uitgeskakel word.

2.6 Die mees prysenswaardige doelstellings kan nie bereik word deur geïnspireerde leiers en die staatsdiens sonder die hulp van die private sektor nie. Bestaande werkswyse en metodes sal ook aangepas word. Daarom is nuwe en hernude idees nou nodig om groot vraagstukke soos behuising aan te spreek. Goeie resultate kan alleenlik verkry word indien die volkshuishouding helderheid het oor die doelwitte wat bereik moet word, die mees effektiewe en doelgerigte stappe aangewend word en indien die private en openbare sektor behoorlik saamgesnoer word in 'n eenheidspoging om die vraagstukke te hanteer. 'n Nasionale poging met ontwikkeling op alle terreine kan die agtergeblewenes juis omvorm in 'n gemeenskap op pad na die nuwe Suid-Afrika. Die Staat kan hierdie doelwitte nie alleen verwesenlik nie. Die gemeenskap, en veral die private sektor, met sy eie ondernemingsgees en vindingryke mense, dra ook 'n verantwoordelikheid vir die algemene welstand van die land en sy mense.

2.7 Deur 'n ontwikkelingsgerigte benadering en die filosofie van gemeenskapsontwikkeling binne die Nasionale Koördineringsmeganisme toe te pas, kan groter momentum verleen word om die welvaart van die land effektiewer en op 'n beter grondslag te plaas en sodoende die doelwitte van die Regering binne sy 5-jaar-plan te bereik.

2.8 Staatsdepartemente kan nou binne die Nasionale Koördineringsmeganisme beslag gee aan die indikatore (aanwysers) ten opsigte van welvaart wat deur hulle aangedui is en wat binnekort deur die Kabinet oorweeg gaan word, in die sin dat dit as rigtinggewende aanwysers gebruik word waarbinne prioriteitsprojekte van nasionale tot grondvlak aangepak word. Dit is ook die strewe om die opgradering/ontwikkeling oor die hele land, waar die behoeftes self deur die gemeenskappe bepaal word, volgens prioriteit per woongebied aan te spreek.

2.9 Die Regering glo dat daar op die suksesse van die verlede voortgebou word en effektiwiteit en doeltreffendheid van staatsoptrede verder bevorder sal word.

Van die belangrikste voordele van die koördineringsmeganisme is dat:-

dit die Kabinet as hoogste beleidmakende en koördinerende gesag bevestig;
dit gesamentlike optrede en spanwerk op alle vlakke van staatsaktiwiteite bevorder;
daar net een formeel gestruktureerde meganisme is vir die koördinering van owerheidsoptrede;
'n doeltreffende bestuursinligtingsbasis gehandhaaf word;
verskeie komitees afgeskaf word wat koste-besparend is;
duplisering grootliks uitgeskakel word;
lynfunksie gesag van departemente verseker word;
dit dinamies van aard en buigsaam is en na behoefte aangepas kan word; en
dit in die gees van die tyd in lyn is met die Regering se vyf-jaar aksieplan en ekonomiese beleid.

This is undesirable and potentially dangerous - it is prescription for "Libanonising" a conflict.

The defence units are created for the purpose of protecting the community. But this does not mean that the ANC and its allies should not initiate and guide the process.

2.2 Having agreed on a common approach the local organisations should next approach the community at large in order to explain the need for a local defence system and ensure their understanding and acceptance.

Time and attention must be given to this important process.

It is pointless to proceed unless the people are fully behind the idea.

2.3 Once agreement has been reached by the community, local organisations should appoint or elect a defence committee. It is probably preferable that the committee should be appointed because popular individuals do not necessarily make the best commanders but such appointments should arise out of careful consultation. The committee should be composed of reliable and decisive people who have the ability to organise and command without being dictatorial. Comrades with military skills, such as MK cadres or reliable ex-policemen, could be likely candidates for key positions.

2.4 The committee and the entire self-defence structure serves the community and the people's organisations and is subservient to them.

This principle must be made perfectly clear to all members of the self-defence structures and to the people.

2.5 Whether the committee is appointed or elected, the popular organisations should have the right to replace anyone on the committee who proves to be unsatisfactory or even to replace the entire committee if need be.

2.6 But when the community is under attack or in danger, all must obey the defence committee's orders.

This is not the time to attempt to replace members of the committee: that must be done before the danger arises, or after it is over.

3. Structure

3. Township Defence Force (TDF)

To begin with we should concentrate on creating defence structures at the township level. This will give us a chance to test and experiment with the appropriate structures.

This booklet will concentrate on a model for a Township Defence Force (TDF).

(We will need to elaborate models for both urban and rural localities, for squatter camps and possibly for industrial zones. There is the need for defence structures on mine compounds. NUM have established these at some mine hostels and important lessons have been learnt. There is also the need to elaborate some form of protection on the trains, at taxi ranks and in city centres where a system of patrolling is required).

For the purpose of this booklet we will elaborate a structure for an urban township taking a population size of 20 000 inhabitants as our demonstration model.

ii. Execution

(1) "Copycat" exercise to join together Eastern Cape, Ciskei and Transkei in a "Confederation of States" according to the Kwa-Natal concept;

(2) Influencing actions;

(3) The Eastern Cape acquires provincial status and second-tier government (this step puts the Eastern Cape in a position to become a fully fledged member of the confederation);

(4) Lennox Sebe and his followers are removed from the political scene (see phase 1);

(5) Lent Maqoma and his party colleagues can replace the above-mentioned (see phase 1);

(6) A "Xhosa Cape" confederation comes into being. Treaties and co-operation agreements are mutually concluded.

As the first units are formed and begin to train and drill in uniform much excitement and enthusiasms will be generated and the ground well to join will increase.

Membership should be open to able-bodied adults, both men and women. The community must set a minimum age-limit - probably 18 or 16. Youth under the age-limit and others of all ages can be deployed in the auxiliary forces.

5.2 Volunteers must be carefully selected. Criminals and other unreliable element must be excluded until they prove their reliability.

5.3 Would - be recruits must be screened and checked by the street committees and popular organisations to prevent infiltration by impimpi's. If no street committees exist, a system of neighbourhood checking must be instituted.

Comrades trained with in the ANC 's security organ should help set up this screening system.

5.4 Recruits must accept the requirements of discipline and readiness to obey orders. They must be prepared to undergo physical and other training. They must be ready to give their time and service and understand the need for punctuality. Above all they must understand the need for punctuality. Above all they must understand that they are serving the community.

The wearing of uniforms, drilling in formation and political education will build the required discipline and morale.

5.5 Those who display the best qualities appointed to leadership positions.

6. Training

6.1 There will need to be a basic training programme for all volunteers and a specialised training programme for commanders and those dealing with specialised tasks such as communications, intelligence etc.

Instructors will need to be appointed and in most cases given some training guides and assistance. Commanders and deputies from section, platoon and company levels will need to be given some initial training slightly in advance of their units so they in turn can act as instructors.

6.2 Physical Fitness

Volunteers need to be physically fit. Light physical training is best conducted at the section level.

Time will be a constraint, however, especially for those going off to work early and return home late. Where possible the section should exercise as a unit.

Ten minutes light exercise followed by a twenty-minute daily jog is sufficient.

If the section can only exercise together on the weekend then individuals should be encouraged to exercise on their own on a daily basis.

The joint weekend run can be increased to 30 minutes and is strongly recommended.

As well as developing strength and stamina the joint run (or toi-toi) will develop a collective spirit.